Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Το τίμημα τῆς ετησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερις κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τουτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεουται εἰς τὴν επιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 55.—ΤΟΜ. Γ'.—ΕΤΟΣ Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (ἢ Κ. Θεολόγης) ἐν Ἀλεξανδρεια καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλᾳ.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλιᾳ.
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ κομητῶν ἐν γένει, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ τελευταίου κομήτου. Σελὶς 34
Φοβερὰ ἀπόπειρα δολοφονίας πατρὸς βαρώνου κατὰ νίοῦ ..... „ 34
Ὑποδοχὴ τῶν πρεσβευτῶν τῶν βασιλέων τοῦ Σιάμ ..... „ 35
Τὰ συμβάντα τοῦ Ἀλῆ-Μαχμούτη ..... „ 38
Περὶ Βασκίρων ..... „ 39
Ὁ βασιλεὺς τῶν Γοριλλῶν ..... „ 39
Γνωμικά ..... „ 39
Ἡ δίκη τοῦ Μιρές ..... „ 42
Δικαστικὰ Ἀγγλίας. Παίσματα ..... „ 43
Ὄνομα, ἔκτασις, διαίρεσις, πληθυσμὸς κτλ. τῆς Ἰρλανδίας ..... „ 44
Διάφορα ..... „ 46
Ἐμπορικά ..... „ 47
Στατιστικαὶ ..... „ 48
Εἰδοποιήσεις ..... „ 48
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 45, 46, 47, 48 (δις).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Ἡ πόλις Νικαία ..... „ 36
Ὁ λιμὴν τῆς Νικαίας ..... „ 37
Θέα τῆς πόλεως τοῦ Μονάχου τῆς Ἰταλίας ..... „ 37
Ἡ Δαλιδὰ ἐξαιτουμένη συγχωρησιν παρὰ τοῦ Σαμψῶνος ..... „ 40
Προσδοκία δικαστικῆς ἀποφάσεως ..... „ 41
Ἔνδεης Ἰρλανδικὴ οἰκογένεια ..... „ 44
Ἐνδότερον Ἰρλανδικῆς καλύβης ..... „ 44
Το ἐκ γεωμήλων δεῖπνον ..... „ 45
Ἐξωτερικὴ ὄψις Ἰρλανδικῶν καλυβῶν ..... „ 45

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ καὶ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ εἰδοποιεῖ τοὺς ἐν Σμύρνῃ, Πάτραις, Κεφαλληνίᾳ καὶ ἀλλαχόθι κυρίους φορτωτὰς, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ συγκομιδὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ θέλει πέμψει ἐγκαίρως εἰς μὲν τὴν Σμύρνην τὰ ἀτμόπλοια ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ καὶ ΒΟΤΑΣΗΝ, εἰς δὲ τὰς Πάτρας τὰ ἀτμόπλοια ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΝ καὶ ΑΣΙΑΝ καὶ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὰ ἀτμόπλοια ΚΩΛΕΤΤΗΝ καὶ ΤΣΑΜΑΔΟΝ, ὅπως μεταφέρωσιν εἰς Λονδῖνον τοὺς πρώτους καρπούς.

Εἰδοποιεῖ προσέτι, ὅτι, ἐπειδὴ πέρυσι τινὲς τῶν κυρίων φορτωτῶν παρεπονέθησαν πρὸς τὴν ἑταιρίαν, ὅτι διευθύνει τὰ ἀτμόπλοια εἰς τὸ Victoria Dock, *μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέχον, ἀπεφάσισε θετικῶς νὰ ἀποστέλλῃ αὐτὰ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ πλησιέστατον καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐμπόρων ἁρμοδιώτερον* London Dock *πλησίον τοῦ* London Bridge *παρὰ τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου.*

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ
ΤΟΥ
RIMMEL
ΕΞΑΤΜΙΣΤΗΡ ΜΥΡΟΥ

Κομψὸν ὄργανον πρὸς διάχυσιν εὐωδίας ἀνθέων, καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος ἐν ταῖς κατοικίαις καὶ ἐν τοῖς δωματίοις ἀσθενῶν, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν LETHERBY καὶ HASSAL συστηθέν, καὶ εὑρισκόμενον παρὰ πᾶσι τοῖς μυροπώλαις καὶ ἐν Ἰνδίαις.
EUGENE RIMMEL μυρεψὸς. 96, Strand, καὶ 24, Cornhill, London.

Συσταίνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐκ ῥεβεντίου καταπότια διὰ τὴν δυσπεψίαν, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, καὶ δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ δόκτωρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γραφει οὕτω «Κύριε, στεῖλέ μου ἔτι μίαν φιάλην τῶν καταποτίων σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐσυνειδότως νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χημικοῦ 2, Edward St., Portman Square, London, καὶ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπώλαις καὶ παρὰ τοῖς ἐν Καλκούττᾳ Κ.Κ. Scott, Thornton & Co., καὶ εἰς Βομβάην παρὰ τοῖς Κ.Κ Rogers & Co.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι [illegible] ἐν κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ [illegible] ἥν φέρων δύναται νὰ μένῃ ὅσον πλειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐ[illegible] τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις π[illegible]ὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιβιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ, ΧΥΤΗΡΙΟΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ, ΗΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.

ΤΟΥ J. H. BOOBBYER,

(Πρώην Sturch καὶ Boobbyer, πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν συστηθέν.)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΩΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἔκθεσιν τοῦ 1851 ἐδόθη τῷ J. H. Boobbyer μετάλλιον ὡς βραβεῖον διὰ τὰ ἄριστα αὐτοῦ κλεῖθρα. Ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1855 πρώτης τάξεως μετάλλιον διὰ τὰ ἐκτεθέντα αὐτοῦ ἄριστα σιδηρουργήματα ὑπὸ τῆς παγκοσμίου ἑταιρίας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλοπονίας.

Σιδηροῖ, χαλκοῖ καὶ ἐκ λευκοσιδήρου ἥλοι· προνομιοῦχα κλεῖθρα παντὸς εἴδους, διὰ μοχλοῦ καὶ μηχανήματος· ἐκ προσελάνης, ὑέλου καὶ ξύλου παραρτήματα μεθ' ἡλων κινητῶν. Ὁ ἀεριστὴς τοῦ δόκτωρος Ἀρνόττου 4 σελ. καὶ ὁ νέος Ἐνετικὸς ἀεριστὴς, ὁ τοσοῦτον θαυμασθείς, 6σ. 6. Διάφορα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, καὶ πάντα τὰ εἴδη τῶν κηπουρικῶν ἐργαλείων

Προνομιοῦχα ὁλκωτὰ (mortise) παραρτήματα

Λευκὰ 1σ. 2δ. τὴν σειράν· μέλανα 1σ. 4δ. τὴν σειράν· λευκὰ καὶ χρυσᾶ 2σ. τὴν σειράν· λευκαὶ Σινικαὶ λαβίδες τῶν θυρῶν 4σ. τὴν δωδεκάδα.

Τὰ ἔξοχα κλεῖθρα τοῦ J. H. Boobbyer μετὰ τεσσάρων μοχλῶν διὰ κομοὺς καὶ ἁρμάρια 2σ. ἕκαστον· ὡσαύτως ὁλκωτὰ κλεῖθρα διὰ θύρας δωματίων. Κλεῖθρα παντὸς εἴδους κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ, ὅπως τεθῶσιν εἰς θέσιν παλαιῶν κλείθρων, εἰς οἱανδήποτε τιμὴν ζητηθῶσιν, ἂν δὲν εὑρίσκωνται ἕτοιμα.

14, Stanhope St., Newcastle St., Strand, London.

Συστατικὰ ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἔξωθεν παραγγελίας.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΑΘΙΚΤΟΒΑΘΡΑ ΚΑΙ ΑΜΑΞΙΑΙΟΙ ΣΚΙΜΠΟΔΕΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.

ΤΟΥ **DAVIES & SON.**

Κατασκευαστῶν καλλίστου εἴδους ἁμαξῶν, προωρισμένων καὶ δι' ἐξαγωγὴ
15, Wigmore Street, Cavendish Square, London. W.

Τοῦ CLUB Παντελόνια.....17/6
» » Γελέκια 9/6
» » Ὁλόκληροι ἐνδυμασία. 60/
Gurney, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London.

ΠΕΡΙ ΚΟΜΗΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ, ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΚΟΜΗΤΟΥ.

Οὐρανία τινὰ σώματα, ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συζήματος, καλοῦνται κομῆται ὡς κόμην φωτεινὴν φέροντα. Στρέφονται περὶ τὸν ἥλιον ὀδεύοντα δρόμον παριστώντα σχῆμα ἐλλείψεως, εἰς ἣς τὴν μίαν ἑστίαν ὑπάρχει ὁ ἥλιος. Ὁπόταν εὑρίσκωνται πλησιέστατα τοῦ ἡλίου, οἱ μεγαλήτεροι ἐξ αὐτῶν γίνονται ὁρατοὶ καὶ εἰς τὸν ψιλὸν εἴτε ἄοπλον ὀφθαλμὸν, καὶ διεγείρουσι τὴν προσοχὴν πάντων διὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῶν φαντασίας. Εἰς αὐτοὺς διακρίνομεν καὶ ὀνομάζομεν τὰ ἑξῆς μέρη, τὴν κεφαλὴν φέρουσαν ἐν τῷ κέντρῳ τὸν πυρῆνα, τὸ σῶμα καὶ τὴν κόμην, εἴτε οὐρὰν, εἴτε κέρκον. Ἡ κεφαλὴ φαίνεται ὡσεὶ ὁμιχλώδης καὶ φωτεινὴ μᾶζα, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον λάμπουσάν τινα κηλῖδα, τὸν καλούμενον πυρῆνα. Δύο ῥεύματα φωτὸς ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς προβαίνουσι βαθμηδὸν πλατύτερα γινόμενα καὶ μᾶλλον διαχεόμενα, καὶ ποτὲ ἑνούμενα εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. Τὰ ῥεύματα αὐτὰ συνιστῶσι τὴν κόμην, ἥτις πάντοτε εἶναι ἐστραμμένη ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἥλιον. Οὐδεμία ἄχρι τοῦδε ἀποχρῶσα ἐξήγησις ἐδόθη περὶ τοῦ παραδόξου τούτου παραρτήματος, ὅπερ ἐμίσητε γίνεται ἐκπληκτικὸς μέγα, ἐξαπλούμενον ὑπὲρ τοὺς 60 ἢ καὶ 70 βαθμοὺς ἐπὶ τοῦ στερεώματος· πολλοὶ ἐντοσούτῳ τῶν λαμπροτάτων κομητῶν εἶχον βραχεῖαν κόμην, καί τινες καὶ ὅλως ἀστερόψυτον αὐτῆς.

Αἱ κεφαλαὶ τῶν κομητῶν ὑποτίθεται, ὅτι ἀκτινοβολοῦσαι ἀντανακλῶσαι τὴ ἐπ' αὐτὰς προσπίπτον φῶς τοῦ ἡλίου· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν παρουσιάζουσιν, ὡς οἱ πλανῆται καὶ ἡ σελήνη τὸ φαινόμενον τῶν φάσεων (ἤτοι φῶς καὶ σκιὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν), ὑποτίθεται, ὅτι εἶναι μεγάλα σώματα εἴτε ὀγκοι πυκνοῦ ἀτμοῦ, διαπερώμενα καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ μέρη ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, καὶ ἀντανακλῶντα αὐτὰς ἐπ' ἴσης ἐκ τῶν ἔνδον αὐτῶν μερῶν ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐπιφανείας. Ἡ γνώμη αὐτὴ ἐνισχύεται ἐκ τούτου, ὅτι ἀπλανεῖς ἀστέρες παρετηρήθησαν διὰ μέσου καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς πυκνοτάτης μερίδος τῶν μικροτέρων κομητῶν.

Οἱ διὰ μέσου τοῦ ἡλιακοῦ ἡμῶν συζήματος περιαγόμενοι κομῆται εἶναι πάμπολλοι, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ὀλίγου χρόνου ἐξ ὅτου ἤρξαντο ἐξεταζόμενοι μετ' ἐπιμελείας, ὀλίγων μόνων εἶναι γνωστὰ αἱ περίοδοι. Οἷον ὁ κομήτης τοῦ Ἔγκκη (Encke) τελειόνει τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιστροφὴν εἰς 3 3/4 ἔτη· ὁ τοῦ Βιέλα εἰς 6 3/4 ἔτη· καὶ ὁ τοῦ Χαλλέυος (Halley) εἰς 76 ἔτη. Ἕνεκα τῆς αἰθερίας αὐτῶν φύσεως ὑπόκεινται τὰ μάλιστα εἰς τυρβασίας εἴτε διαταράξεις ἐκ τῆς ἕλξεως τῶν μεγάλων πλανητῶν. Οἱ ἀστρονόμοι εἶχόν ποτε προείπει τὴν ἐπάνοδον κομήτου τινὸς κατὰ τὰ 1775, πλὴν ἡ πρόῤῥησις δὲν ἐπηλήθευσε, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ κομήτης ἀνεμίχθη μετὰ τῶν ὀρυφόρων τοῦ Διὸς, καὶ οὕτως ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἄλλην καὶ μείζονα τροχιάν. Ἐκ τῆς ἐκτάκτου δὲ ταύτης συναπαντήσεως αἱ κινήσεις τοῦ δορυφόρου οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐπαισθητὴν διατάραξιν ὑπέστησαν.» Τοῦτο καὶ ἡ παρατήρησις τοῦ Κ. Χάϊνδ, ἐν τῷ «Χρόνῳ» δημοσιευθεῖσα, καθ' ἣν τὴν 30 Ἰουνίου, ἡμέραν Κυριακὴν περὶ τὰς 6 ὥρας μετὰ μεσημβρίαν οὐ μόνον δυνατὸν ἀλλὰ καὶ πιθανὸν εἶναι ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἡμέτερος πλανήτης ἐπέρασε διὰ μέσου τῆς κόμης τοῦ κομήτου πλησίον τῆς κεφαλῆς, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ αὐτὸν, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην φωσφορικὴ λάμψις ἣ παρὰ πολλῶν παρατηρηθεῖσα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα, λέγομεν, ἐν ᾧ ἐξ ἑνὸς μὲν ἐνισχύουσι τὴν περὶ αἰθερίας φύσεως τῶν πλανητῶν γνώμην, διασκεδάζουσιν ἐξ ἑτέρου καὶ τοὺς δεδειγμένους φόβους πολλῶν, καὶ ἰδίως τοῦ πρότινων ἐτῶν κατατρομάξαντος τὸν κόσμον Γερμανοῦ ἀστρονόμου, περὶ ἐνδεχομένων δῆθεν κινδύνων ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν τοιούτων σωμάτων μετὰ τῆς γῆς. Οὐχ ἧκιστα ἀβάσιμοι καὶ πάντη ἐσφαλμέναι εἶναι καὶ αἱ παρὰ τῷ λαῷ ἐπικρατοῦσαι προλήψεις περὶ ἐπικειμένων δῆθεν πολέμων, λοιμῶν καὶ καταστροφῶν καὶ μάλιστα διασήμων ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀνδρῶν. Τὸ μόνον ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἐπειδὴ πᾶσα ἠλεκτρικὴ μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαίρας ἐπηρεάζει πως τὴν ζῶσαν φύσιν καὶ ἰδίως τοὺς νευρικοὺς τῆς ἕξιν ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο καὶ τὰ σώματα ταῦτα πλησιάζοντα τὴν ἀτμοσφαῖραν ἡμῶν διαταράσσουσι τὴν ἠλεκτρικὴν ταύτης κατάστασιν, καὶ δύνανται τὸ πολὺ νὰ ἐπέρχωσι νόσους τινὰς, χωρὶς ὅμως διὰ τοῦτο νὰ ἐπιδρῶσιν, οὔτως εἰπεῖν, ἐκλεκτικῶς ἐπὶ τινων διασήμων προσώπων. Οὐδεὶς ἄρα φόβος συγκρούσεως, διότι ὅριον ἔδου ὃ οὐ παρελεύσ'ν· ἀλλὰ καὶ συγκρούσεως ἐπιγινομένης, οὐδεὶς κίνδυνος διὰ τὸ αἰθέριον τῆς φύσεως τῶν κομητῶν.

Οὐδεμίαν ἄχρις ὥρας ἔχοντες ἀκριβῆ γνῶσιν περὶ τοῦ νέου κομήτου, καὶ ἀπενθαρῦνόμενοι ἐκ τῶν ἀντιφατικῶν γνωμῶν τῶν ἀστρονόμων, ἐστιγήσαμεν ἀναμένοντες ὁριστικὰς ἐξαγομένας τῶν ἀδιαλείπτων παρατηρήσεων. Ἡ κατωτέρω ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐκθεσις τοῦ πολλοῦ ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ Κ. Δεβερρίερου ἀνακεφαλαιοῖ πάντα ὅσα περὶ τοῦ ταχυπορωτάτου τούτου κομήτου ἐλογίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ Γάλλων ἀστρονόμων.

«Ἐφημερίδες τινὲς, λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστροσκοπείου Κ. Δεβερρίερος, ἀποροῦσαι διὰ τί ἐφάνην τόσον φειδωλὸς εἰς τὰς εἰδήσεις περὶ τοῦ τελευταίου κομήτου. Γνώτωσαν λοιπὸν, ἅπαξ διὰ παντὸς, ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ εἴπωσιν οἱ ἀστρονόμοι περὶ ἄστρου ἀίφνης ἐμφανιζομένου, οἷον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος. Οὐδαμῶς γινώσκομεν τὸν κομήτην τοῦτον. Πρώτου ἤδη ἐπισκέπτεται ἡμᾶς· καὶ οἱ θελήσαντες νὰ προείπωσι τὴν πορείαν αὐτοῦ, νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπόστασιν, καὶ μετρήσωσι τὴν οὐρὰν εἴτε τὴν κόμην, ἐνέπαιξαν ἑαυτοὺς τε καὶ τὴν ἡμετέραν. Τρία τινά εἰσιν ἀπαραίτητος ἀναγκαῖα εἰς προσδιορισμὸν τῆς τροχιᾶς τοῦ κομήτου· 1ον ἡ ἀκριβὴς θέσις τοῦ ἄστρου· 2ον ἡ ταχύτης αὐτοῦ· καὶ 3ον ἡ περὶ τὴν ταχύτητα ποικιλία ἡ παραγομένη ὑπὸ τῆς μάζης τοῦ ἡλίου. Τὴν 30 Ἰουλίου πάντα ταῦτα ἦσαν ἄγνωστα ἡμῖν, καὶ ἐπομένως εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀράγκην νὰ περιμένωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς πάντες.

Ἵνα μάθω τὴν περὶ τὴν ταχύτητα ποικιλίαν παρήγγειλα καὶ παρετηρήθη τὸ ἄστρον τὴν 30 Ἰουλίου, ἔπειτα τὴν Δευτέραν τὸ ἑσπέρας καὶ τὴν Τρίτην τὸ πρωΐ 2 Ἰουλίου. Αἱ τρεῖς αὗαι παρατηρήσεις γενόμεναι ἐντὸς βραχέος χρόνου ἤθελον εἶσθαι ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ λογαριασμοῦ ἂν ἡ ταχύτης περὶ τὴν πορείαν τοῦ κομήτου δὲν ἦτο μεγίστη. Ὅθεν τὴν πρωΐαν τῆς Τετράδης 3 Ἰουλίου περὶ τὰς 10 ὥρας π. μ. μοι ἐκόμισεν ὁ Κ. Λεβὺς τὸ ἐξαγόμενον τῶν ὑπολογισμῶν αὐτοῦ. Ἔκτοτε δὲ εἴχομεν ἐπῴνιν τινὰ τῆς τροχιᾶς τοῦ κομήτου. Κατ' ἐντολήν μου ἐτυπώθησαν εἰς τὸ δελτίον τοῦ Ἀστροσκοπείου οἱ ἀριθμοὶ, τοῦθ' ὅπερ φαίνονται ἀγρίως οὐδόντες οἱ ἐφημεριδογράφοι οἱ δημοσιεύσαντες αὐτὸ τοῦτο τὸ δελτίον.

Ὁ Κ. Χάϊνδ, διευθυντὴς τοῦ Ἀστροσκοπείου τῆς Γρηνίκης τὴν αὐτὴν ἡμέραν μοὶ διεβίβασε ἣν παρὰ τῶν Ἄγγλων ἀστρονόμων ὑπολογισθεῖσαν τροχιὰν, μεθ' ὧν συμφωνοῦμεν ἐντελῶς, μεῖον ὀλίγ λεπτόν.

*Νῦν δὲ ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὅτι δὲν εἶναι ὁ κομήτης Καρόλου τοῦ Ε'. καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἄχρι τοῦδε παρατηρθέντας κομήτας, τοῦθ' ὅπερ οὐκ ὀλίγον θέλει συντελέσει νὰ σκοτίσῃ ζέπι μᾶλλον τὰς μικρὰς γνώσεις, ἃς ἔχομεν περὶ τῶν περιπλανωμένων τούτων ἄστρων. Ἀδυνατῶ ἐπ' ἴσης ν' ἀποφανθῶ ἂν θέλει εἶσθαι περιοδικὸν· καὶ ἡ μέχρι σήμερον ὁρισθεῖσα τροχιὰ εἶναι λίαν ἀτελὴς ὁριζομένη. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἀκρος θάματος τῆς συζύγου αὐτοῦ ἀπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν οἰκογενειακῶν θεσμῶν, ἔξι ὡς χῆρος ἐν κοινωνικῷ καὶ ἀφοῦ τὰ θλίψαρα τῆς ὥρας τῶν ἐν Λονδίνῳ διασκεδάσαμεν παρέρχοντα, ἐγίνετο ἀφκτος πρὸς κοιμῆν ἀπὸ τὴ ὥρματα τοῦ ἀνεμίνου τὰ ἔθη κόσμου. Ὁ εὐγενὴς οὗτος ξένος, ὁ τοῦς τρόπους εὐφαιστος, ὁ ἐπὶ πλοτοῦ φαιδρὸς καὶ πάτραν νοῦ κόσμου ἔχων εἶχεν υἱὸν μέλλοντα νὰ κληρονομήσῃ μεγάλην μερίδα τῆς περιουσίας τῆς ἰαυτοῦ μητρὸς, (περιελευσομένην τὸν πατρὶ, εἰ ἐκείνος ἤθνησκεν ἄνευ κληρονόμου). Ὁ υἱὸς οὗτος, περᾶν τὸ σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Κανταβριγίας ἔτρεχε τὸ 28ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἔτου εἰ θέσιν ἤδη ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνδρωσιν αὐτῆς περιουσίαν· ὁ δὲ πατὴρ ποτοπαίσμενος αὐτὸν τὸ 28ὸ τοῦ ἀπιόντος ἰουνίου, ἡμέρᾳ παρασκευῇ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Κλαρενδώνος, ἐπρεγωμάτισε μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ἐπρέπεινεν αὐτὸν ν' μεταβῶσι πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πρώην βασιλέσσης τῆς Γαλλίας ἐν Κλαρεντώνῳ. Τὴν 12ην οὖν ὥραν ἀναχωρήσαντες ἐκ τοῦ ξενοδοχείου κτίθησαν εἰς τὸν ἐν Βατερλόῳ σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ὅπου ἐπίβασαν σιδηροδρόμου, ἐν 12ῃ καὶ 45 λεπτὰ ἀναχωρούντος διὰ τὸ Ἐπσωμ, ὅπου καὶ ἀπέβασαν. Ἐκεῖ δὲ κατὰ πρότασιν τοῦ πατρὸς συνεφωνήθη νὰ ἐνοικιάσωσι δύο ἵππους καὶ νὰ μεταβῶσι ἐφιππεῖ εἰς Κλαρεντώνα

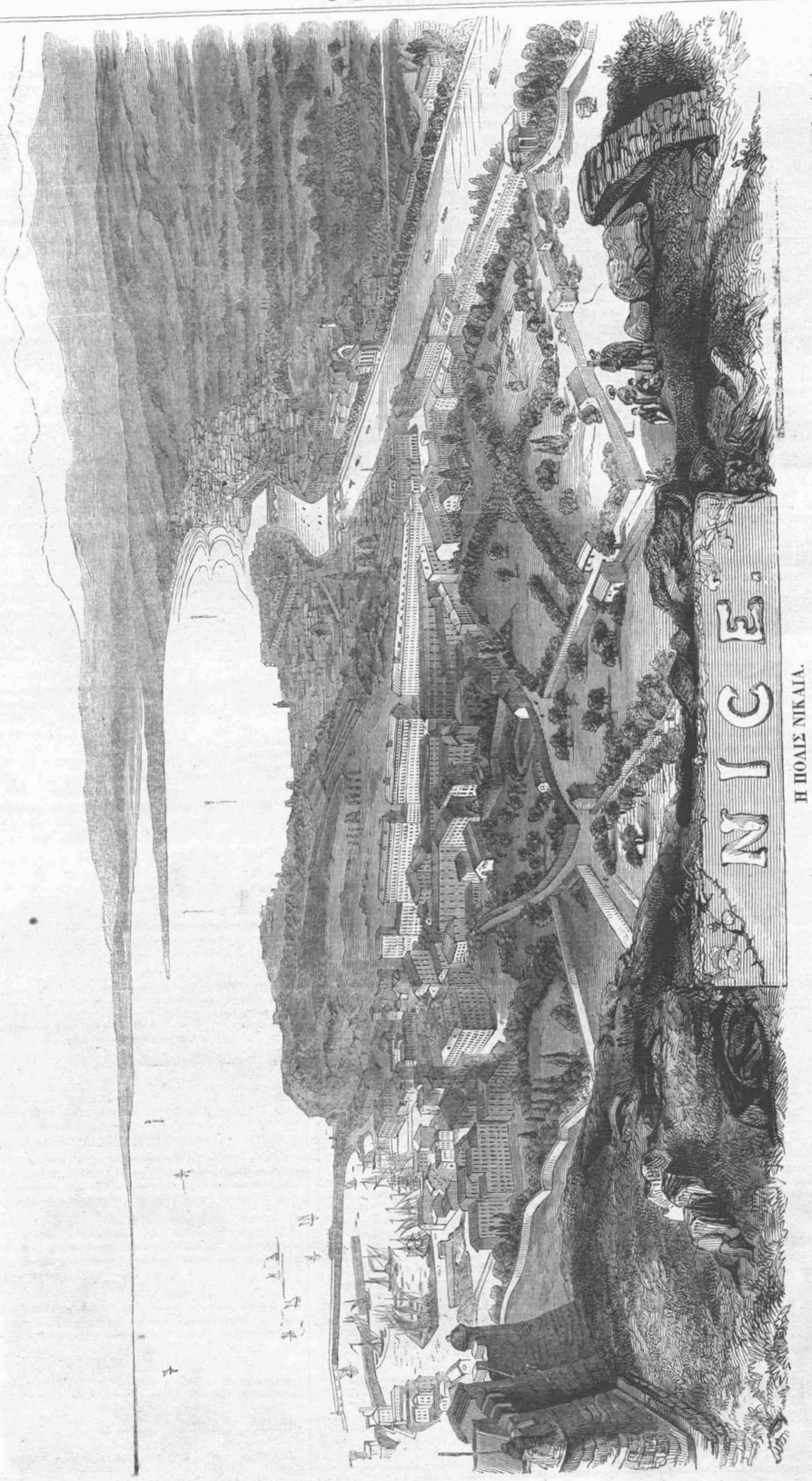

Η ΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑ.

Η ΝΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΛΙΜΗΝ ΑΥΤΗΣ.

Ἡ Νικαία, μητρόπολις ποτε τοῦ ὁμωνύμου αὐτῇ κομητάτου, κειμένη ἐπὶ τῆς Μεσογείου εἰς ἀπόστασιν $23\frac{1}{2}$ λεγγῶν πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Γενούης, θημίζεται διὰ τὴν εὐκρασίαν τοῦ κλίματος αὐτῆς, καὶ μάλιστα ἐν ὅρει χειμῶνος, ὃ ἦν αἰτίαν καὶ συχνάζεται ὑπὸ πολλῶν φιλασθένων ξένων, ἀριστοκρατῶν καὶ πλουσίων πρὸς ἀναρρωσιν τῆς ὑγείας αὐτῶν καὶ πρὸς διασκέδασιν. Ἡ παρουσία δὲ τῶν παρεπδημούντων ἐκάστοτε τούτων ξένων συνετέλει τὰ μέγιστα πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς. Ἐθεμελιώθη δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Μασσαλιωτῶν, οἵτινες τὴν ὠνόμασαν Νίκην, εἰς ἀνάμνησιν νίκης αὐτῶν κατὰ τῶν Λιγουρίων. Τὴν παρεχώρησαν δὲ ἔπειτα εἰς τοὺς Ῥωμαίους πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Καίσαρος, οἵτινες τὴν κατέστησαν ναύσταθμον. Ἀλλὰ μεταθέντος τοῦ ναυσταθμοῦ ἀλλαχοῦ ἐπὶ Αὐγούστου, ἡ πόλις ἤρχισε νὰ παρακμάζῃ. Ἀναλαβοῦσα δ' αὖθις κατὰ τὸν ὄγδοον αἰῶνα, κατέστη κατὰ τὸν δωδέκατον μητρόπολις τοῦ ὁμωνύμου αὐτῇ κομητάτου. Τῷ 1388 παρεδόθη εἰς τὸν Ἀμεδαῖον τὸν Ζ' δούκα τῆς Σαβοΐας, ὑπ' αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἐμεγεβύθη καὶ ἐκαλλωπίσθη. Ἀλωθεῖσα δὲ τὸ 1792 ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς δημοκρατίας, συμπεριελήφθη εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Γαλλίας, κατασταθεῖσα πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ τῶν ἐπτὰ ἐπιθαλασσίων Ἄλπεων μέχρι τοῦ 1814, ὅτε ἀπεδόθη τῇ Σαρδηνίᾳ. Κατὰ δὲ τὸ 1860 παρεχωρήθη ἐκ νέου διὰ συνθήκης εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀποχωρισθεῖσα ἀπὸ τῆς λοιπῆς Ἰταλίας διὰ τῶν ὁρίων τοῦ ποταμοῦ Ῥόγα, καὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῶν κατερχομένων ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Γένβα μέχρι τῆς Μεσογείου. Δημοσίους ἐπισήμους οἰκοδομὰς ἔχει μόνον ἡ Νικαία, τὴν μητροπολιτικὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ μέγαρον τοῦ διοικητοῦ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι εἰσὶν ἐὐ γένει κομψαί, παρέχουσαι εὐάρεστον θέαν.

Ὁ μικρὸς αὐτῆς λιμὴν κεῖται εἰς μιᾶς λεύγης ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ Βάρ πρὸς τοὺς πρώτοδας ἀμφιθεάτρου, σχηματιζομένου ὑπὸ τῶν πέριξ λόφων· εἶναι δὲ ἐλευθερος λιμὴν, καὶ σχηνάζεται δείποτε ὑπὸ πολλῶν πλοίων. Τὸ δ' ἐμπόριον αὐτῆς περιορίζεται μόνον εἰς ἐξαγωγὴν μετάξης, ἐλαίου, τραχίων καὶ οἰνοπνευμάτων

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ. (Ἰδε προκ. σελίδα.)

Η ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ.

Ἡ ἡγεμονία τοῦ Μονάχου τῆς Ἰταλίας συνίσταται ἐκ τριῶν δήμων ἢ κωμοπόλεων, ἤτοι τοῦ κυρίως Μονάχου, τῆς Μεντόνης καὶ τοῦ Ῥοχβρούνου. Κεῖται δὲ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Νικαίας εἰς ἀπόστασιν τριῶν περίπου λεγγῶν ἀπ' αὐτῆς ἐπὶ ἐπιπέδου γῆς 80 τετραγωνικῶν μιλίων, καὶ περιέχουσα 7,000 κατοίκων· ἔχει δὲ ῥρούριον, ἀκρόπολιν καὶ μικρὸν ὁρμητήριον διὰ μικρὰ πλοῖα, ἐνῷ οἱ κάτοικοι κατοικοῦνται εἰς ἀλείαν καὶ μικρὸν ἐμπόριον.

Ἡ Μεντόνη, ἥτις εἶναι ἡ μεγαλειτέρα τῶν τριῶν κωμοπόλεων, περιέχουσα τρεῖς χιλιάδας κατοίκων, ἤτο τὸ πάλαι ἁπλῆ μόνον ἀρχοντία, ἀνήκουσα ἀπὸ τοῦ δεκάτου αἰῶνος εἰς μίαν τῶν ἰσχυροτέρων οἰκογενειῶν τῆς Γενούης, τὴν τῶν Γριμαλδῶν. Κατὰ δὲ τὴν δεκάτην ἕκτην ἑκατονταετηρίδα ὁ ἄρχων αὐτῆς, συμπαραλαβὼν καὶ τὰς ἄλλας δύο κωμοπόλεις, ἔλαβε τὸν τίτλον ἡγεμόνος. Τὸ δὲ 1605 ὁ κόδομὰν Ὀνορούιος τοῦ Β' ἔθετο τὴν ἡγεμονίαν ταύτην ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἱσπανίας. Ἀλλ' ὁ Ὀνοράτος αὐτὸς τὸ 1641 τὴν ἔθετεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας· διὸ καὶ ἐξημιώθη ἀπολέσας τὰ ἐν Ἱσπανίᾳ κτήματα αὐτοῦ δημεύθεντα· ἡ Γαλλία ὅμως τὸν ἀπεζημίωσε παραχωρήσασα αὐτῷ τὸ δουκάτον Βαλεντίνον, καὶ ἄλλα τινὰ ἀξιόλογα κτήματα. Δείκνυε δὲ ἡ ἡγεμονία αὕτη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ 1815, καὶ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα οἱ ἡγεμόνες αὐτῆς ἦσαν μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Ὀμοτίμων τῆς Γαλλίας συμπραιδρεύοντα.

Κατὰ δὲ τὸ 1815 ἡ ἡγεμονία τοῦ Μονάχου μετὰ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῆς περιῆλθεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, ὅστις διετήρει φρουρὰν ἐν τῷ Μονάχῳ.

Τὸ δὲ 1731 τοῦ οἴκου τῶν Γριμαλδῶν ἀποτελεσθέντος ἀρρένων κληρονόμων, ἡ ἡγεμονία διὰ τῆς θηλείας διαδόχου διεβιβάσθη εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Μετίνων ἀπακαλεσθέντων ἔκτοτε Γριμαλδῶν. Τὸν Ὀνορούιον δὲ Ε' ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης ἀποθνήσκοντα εἰς Παρισίους, διεδέχθη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Φλωρεντῖνος ὁ Α' τὸ 1841.

Κατὰ δὲ τὸ 1848 αἱ δύο κωμοπόλεις αὗτοι, ἡ Μεντόνη καὶ τὸ Ῥοχβρούνον, ἀποσπασθεῖσαι τοῦ Μονάχου, ἐπηρύχθησαν αὐτόνομοι, καὶ δίκαι αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας ὁ νόμιμος αὐτῶν ἡγεμὼν κατέβαλεν εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτὰς εἰς τὴν ὑπαρχήν του, ἀπέβησαν ἀτέλεσφόρητοι· καθότι, ἐπέτοι δισμαρτυρουμένου τοῦ Φλωρεντίνου, ὁ βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας Κάρολος Ἀλβέρτος τὰς ὑπεστήριξεν, ἀναγνωρίζων αὐτὰς ἐλευθέρας, ἐντεῦθεν δὲ καὶ κυβερνῶν αὐτάς, ὡς εἰ ἀπαιτέοιν ἀπαρχὴν τοῦ Πεδεμοντίου.

Τελευταίως δὲ ὁ πρίγκηψ αὐτῆς Κάρολος ὁ Γ' βλέπων, ὅτι ἦτο ἀδύνατον ἡ μικρὰ αὕτη δυνάστεια νὰ διατηρηθῇ ἐν τῷ μέσῳ δύο μεγάλων ὁμόρων κρατῶν καὶ μὴ στέργων, ἵνα προσαρτισθῇ αὕτη εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας, ἐπροτίμησεν, ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν πώλησιν αὐτῆς πρὸς τὴν Γαλλικὴν Αὐτοκρατορίαν, πρὸς ὃν σκοπὸν μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς Παρισίους.

Ἡ εἰκονογραφία μας παρίστησι γενικὴν θέαν τῆς πόλεως τοῦ Μονάχου, λαμβανομένην ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

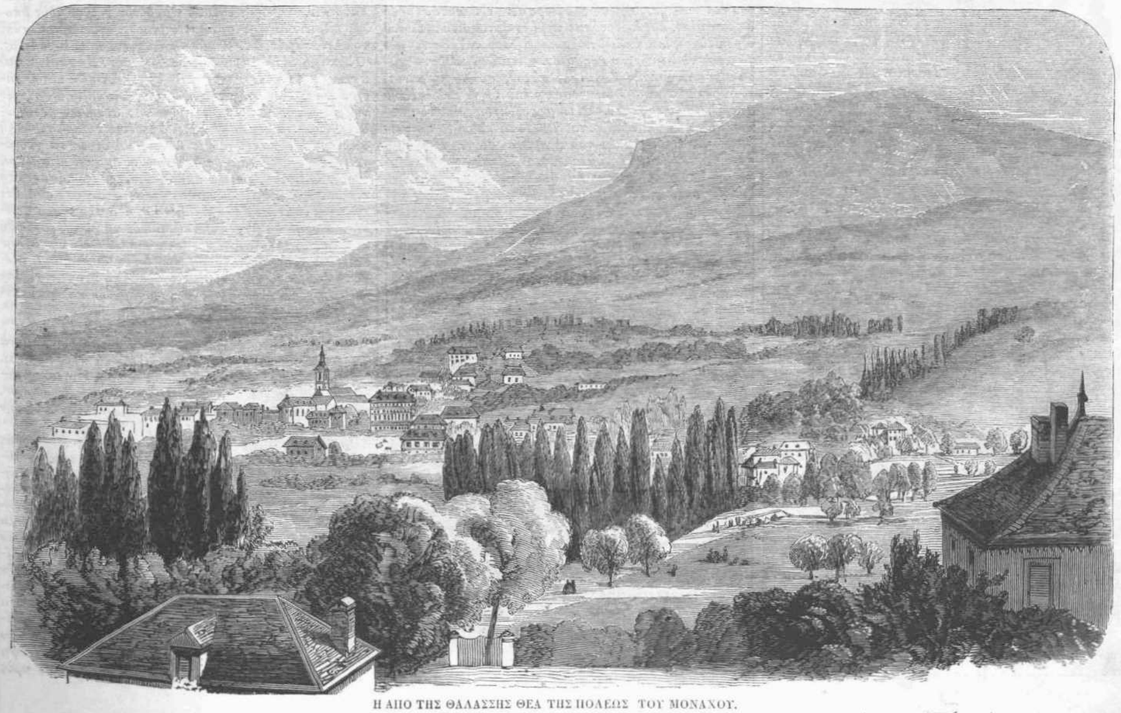

Η ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΘΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

ΤΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ ΑΛΗ-ΜΑΧΜΟΥΤΗ.

Οὐδὲν ἐκπλήσσει μᾶλλον τοὺς ἀναγινώσκοντας Ἀνατολικὰ διηγήματα, οἷα αἱ Ἀραβικαὶ Νύκτες, ἢ αἱ ταχεῖαι μεταβολαὶ τῶν αἰσθημάτων, ἃς παριστῶσι τὰ κυριώτερα τῶν δρώντων προσώπων, καὶ ἡ συχνὴ ἀνισότης τῶν αἰτίων, εἰς ἃ ἀποδίδεται τῶν τοιούτων μεταβολῶν ἡ παραγωγή. Οὕτως ὁ τύραννος κάμπεται καὶ πρὰς γίνεται, ἀκούων τὸ μέλλον αὐτοῦ θῦμα, συγκινητικοὺς τινας ἀπαγγέλλον στίχους περιφήμου τινὸς Πέρσου ποιητοῦ, ἢ ἠθικὴν τινα ῥῆσιν τοῦ Κοραν́ου, ὁ δὲ φαῦλος ἀπεκδύεται τὸ ἔνδυμα τῆς σκληρότητος καὶ περιφιλαντίας, οὐχὶ ὑπὸ ἐντονωτέρου ἐλατηρίου παρακινούμενος, ἀλλὰ μόνον διότι ἠκροάσθη καλόν τινα μῦθον, ἢ τερπνὸν τι διήγημα. Ἡ δικαιοσύνη ἀφοπλίζεται ἐὰν ἰδῇ ἐπιγράμματος, καὶ ὁ κλέπτης ἐγκαταλιμπάνει τὴν λείαν αὐτοῦ, τυχαίως γευθεὶς τὸ ἄλας τοῦ οἰκοδεσπότου. Καὶ ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν ποσάκις δὲν συνέβη νὰ περιπέσῃ τις εἰς χεῖρας λῃστῶν, καὶ ἐκεῖ αἴφνης, ἀναγνωρισθεὶς μετά τινος τῶν μελῶν τῆς συμμορίας, νὰ ὑπερασπισθῇ ὑπὸ τούτου, καὶ συνεργείᾳ τούτου, ἂν ἦναι ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων τῆς συμμορίας, παραυτίκα ν' ἀπολυθῇ ἄνευ ἢ δι' ἐλαχίστων λύτρων, καὶ τοῦτο διότι ὁ λῃστὴς ἐκεῖνος ἔφαγε, κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ἀπουενημένων τούτων ὄντων τῆς κοινωνίας, ψωμὶ καὶ ἅλας μὲ τὸν ἄνθρωπον! Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἡ Ἀνατολὴ ἐκλήθη ἡ γῆ τοῦ ἀμετατρέπτου συντηρητικισμοῦ, ἀλλ' ἔστιν ἐπίσης ἡ γῆ τῶν βιαίων ἐπαναστάσεων, καὶ τὸ ἄστατον τούτο στοιχεῖον φαίνεται, ὅτι οὐχὶ μόνον ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν θρόνων, ἀλλὰ καὶ μεταλλάσσει τὸν χαρακτῆρα τῶν διαφόρων λαῶν. Οἱ Πέρσαι κατ' ἐξοχὴν εἶναι ἀξιοπαρατήρητοι διὰ τὸν ἀσταθῆ καὶ εὐμετάβολον αὐτῶν χαρακτῆρα, ὡς πᾶς τις δύναται νὰ ἴδῃ τοῦτο ἐν τῇ θαυμασίᾳ συλλογῇ τῶν διηγημάτων, ἅτινα μετέβηκαν εἰς τὴν Δύσιν τὰς κυριωτέρας περὶ Ἀνατολῆς εὐτυπώσεις.

Τὸ διήγημα δὲ, ὅπερ νῦν προτιθέμεθα νὰ ἐξιστορήσωμεν, ἀφορᾷ τὸν ἐνεστῶτα Περσικὸν βίον, καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ἀλλ' ἔχει πολλὰς ὁμοιότητας πρὸς τὰς Ἀραβικὰς Νύκτας. Τὰ δὲ πρώτιστα τῶν προσώπων ζῶσιν ἔτι, ἢ ἔζων ἕως ἐσχάτων, ἂν καὶ τὰ ὀνόματα μετεβλήθησαν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προσβολῆς, καὶ ἵνα μὴ ἐντεῦθεν ἴσως ἐγερθῶσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος νέοι Περσικοὶ πόλεμοι, οὓς οἱ σημερινοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Σπαρτιᾶται δὲν ἤθελον εἰσθαι εἰς κατάστασιν νὰ διεξαγάγωσιν, ὡς οἱ παλαιοὶ, πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος!

Ὁ ἀναγνώστης θέλει παρατηρήσει ἐν αὐτῷ μίαν τῶν αἰθνιδίων ἐκείνων μεταλλαγῶν, περὶ ὧν ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος· ἀλλὰ τὸ αἴτιόν ἐστιν εὐγενές, βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συνχωρήσεως. Νῦν δὲ ἀρχόμεθα τῆς διηγήσεως.

Ὁ Ἀλῆ Μαχμοὺτ ἐγεννήθη ἐν Ταβρίζῃ παρ' ἐντίμων γονέων. Τὸ εἰκοστὸν δὲ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας φθάσας, ἀπεφάσισε νὰ γείνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδίου πατρὸς προσκυνητὴς τῶν ἁγίων τόπων, ἂν καὶ εἶχεν ἤδη ἐπισκεφθῆ τὰ ἐν Μεσοποτανίᾳ προσβολῆς, καὶ ἵνα μὴ ἐντεῦθεν ἴσως ἐγερθῶσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος νέοι Περσικοὶ πόλεμοι, οὓς οἱ σημερινοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Σπαρτιᾶται δὲν ἤθελον εἰσθαι εἰς κατάστασιν νὰ διεξαγάγωσιν, ὡς οἱ παλαιοὶ, πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος!

Ὁ ἀναγνώστης θέλει παρατηρήσει ἐν αὐτῷ μίαν τῶν αἰθνιδίων ἐκείνων μεταλλαγῶν, περὶ ὧν ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος· ἀλλὰ τὸ αἴτιόν ἐστιν εὐγενές, βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συγ

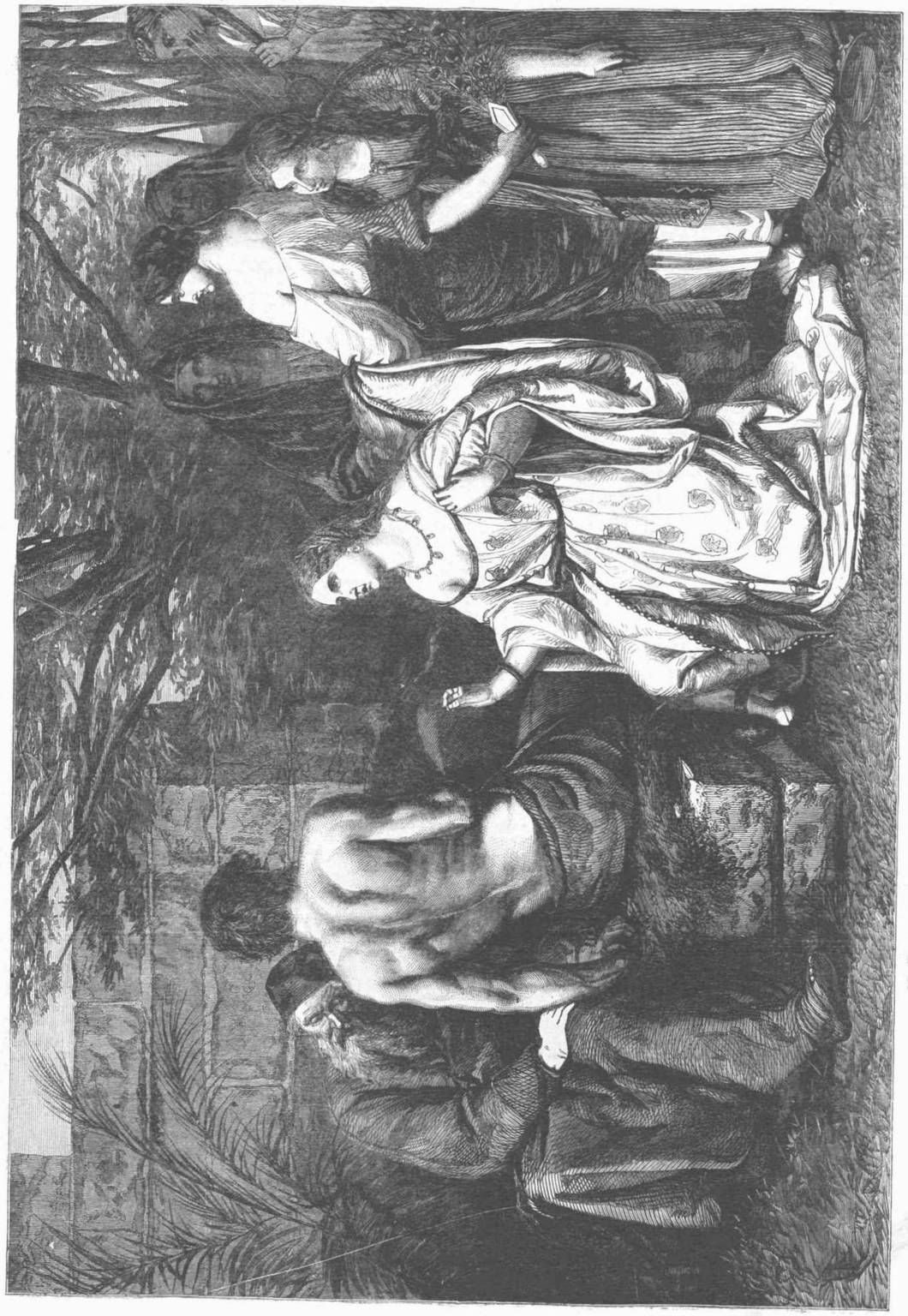

ΩΡ. ΤΕΧ.—Η ΔΑΛΙΔΑ ΕΞΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΑΜΨΩΝΟΣ. (Βλ. ἐν. σελίδι.)

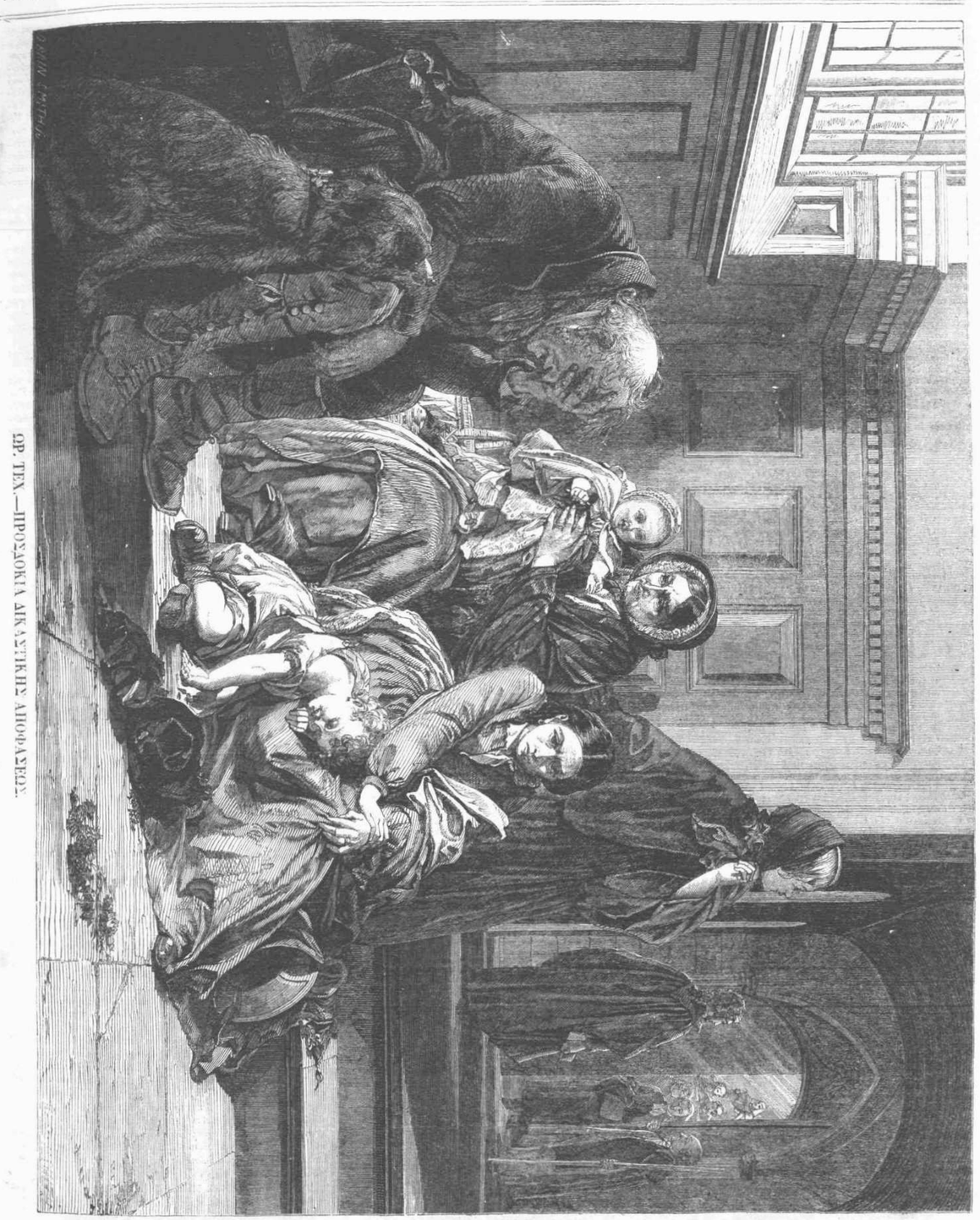

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΠΡΟΣΩΚΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ.

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

Η ΔΑΛΙΔΑ ΕΞΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΑΜΨΩΝΟΣ.

Ἡ παρκειμένη εἰκὼν, ἔργον ἔξοχον τοῦ καλλιτέχνου Πιλεργγίλ, περιποιεῖ μεγίστην τιμὴν εἰς τε τὸν ἐπινοήσαντα αὐτὸ ζωγράφον καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, τῆς ὁποίας οὗτος ἀπαρτίζει μέλος. Ἡ ὑπόθεσις τῆς εἰκόνος ταύτης, ἥτις ὑπὸ πολλῶν μέχρι τοῦδε ἐζωγραφήθη, πράγματι μὲν ἔνεστι ἀρετή τις, ὅσα ὅμως ὑπόθεσις ὑφηλὴς ἱστορικῆς ἐλλάσεως, ἀπαιτεῖ ἥδιστον δύναμιν τέχνης πρὸς πραγματικὴν ἐπιτυχίαν. Ἐλίχθη δ' αὕτη ἐκ τῶν ἀκολούθων δύο στίχων τοῦ Μίλτωνος·

ΔΑΛΙΔΑ. Ἄφες με, τολλάκιστον, πλησιάσασα, νὰ ἐγγίσω τὴν χεῖρά μου.
ΣΑΜΨΩΝ. Μή, εἰς τὴν ζωήν σου, ἵνα μὴ ἡ ἄγρια ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος διεγείρῃς μοῦ τὸν μανιώδη θυμόν μου.

Ἡ μορφὴ τῆς γυναικὸς Δαλιδᾶς ἐκφράζει τὴν προσήκουσαν τυπεινωσιν καὶ συντριβήν. Ὁ δὲ Σαμψὼν, ἀποσύρων τὴν χεῖρα, ἀποστρέφει συνάμα ὅλα αὐτῆς, ὡς ἀπὸ μιάσματος, τὸ πρόσωπον. Ἤτο τόλμημα μὲν ἴσως τὸ νὰ ζωγραφήσῃ τὸν Σαμψῶνα, ἐστραμμένον ἔχοντα τὰ ὦτα εἰς τὸν θεατὴν, ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ διεσχυμένῃ ὑφ' ὅλου τοῦ σώματος ὀρᾶσεως εὐκόλως δύναται ὁ θεατὴς νὰ ρανταχθῇ ἀλλόκοτον τὴν τῆς ὄψεως αὐτοῦ φρικώδη λίστασιν. Ἡ δὲ παρουσία τῶν περιεσταμένων καὶ ἡ ἔκφρασις τῶν προσώπων αὐτῶν συμβάλλουσι τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι ἐμφανεστέραν τὴν σκηνὴν. Ἐπὶ τοῦ ὅλου ὁ ἐνὼν φαίνεται κατὰ πάντα περιέργως ἐξειργασμένος καὶ ζωγραφισμένος εἰς ὅρος πλείστον καὶ ὅρισμον, κατὰ τὰ ἄριστα τῆς Ἑνετικῆς σχολῆς δόγματα.

ΠΡΟΣΩΚΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν, πόνημα τοῦ ζωγράφου Σολομώντος, θεωρεῖται ὡς μία ἐκ τῶν πρωτίστων τῶν ἐκτεθειτῶν ταύτοχρόνως ἐν τῇ ἐνιαυσίῳ ἐκθέσει τῆς Βασιλικῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀκαδημίας· ἂν καὶ πρώτον κατ' ἀρὰς ὑποθέσεως ἔργον τοῦτο, τοῦ περὶ μόνα τὰ φυσικὰ μέχρι τοῦδε διακρινομένου τούτου τεχνίτου, οὐχ ἧττον ὅμως οὐδὲ τὴν τελειότητά του καθιστᾷ ἀδιαφιλονείκητον τὴν μεγάλην ἱκανότητα τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἐπιτυχῆ παράστασιν καὶ τοιούτου ὅρους ἀντικειμένων. Καί τινες μὲν ἐμέμφθησαν τὴν εἰκόνα ταύτην ὡς μὴ ἀποδοῦσαν τὴν ἀπαιτουμένην τέχνην πρὸς συμπερασμὸν τοῦ εἴδους τῆς περιεκουσμένης ἀπορίας καταδικαστικῆς ταύτης ἢ ἀθωστικῆς, ἁπλῶς δὲ μόνον καὶ ἄνευ βάσεως ὑποψίας παρεχουσαν· ἀλλ' ἐκ τούτου ἔχει οὕτως, ἤτοι ἱκανὸν νὰ ἀπεικάσῃ τὴν εἰκόνα πάσας σχεδὸν ἐθικὰς αὐτῆς ἀξίας, καὶ τοιαῦτα δὴ ἐμπορεῦμεν ποτὲ νὰ

ὑποθέσωμεν, ὅτι ἦτο ἡ πρόθεσις τοῦ ζωγράφου. Ἠμεῖς ὅμως νομίζομεν, ὅτι τὰ κινήματα καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου ἐλάττου τῶν μελῶν τῆς ἐστερουμένης ταλαιπώρου οἰκογενείας, διακνδυνεύσαντες ἐναργέστατα τὴν προσήκουσαν εὐσέβειαν ἐπικαλούσης ἀπορίας, καὶ προεδίδουσι παρέστασιν τῆς ὑπερβαλούσης πλουσιοῦ πράξεως. Καθότι πρώτον μὲν ὡς ἐκ τῆς πανελεοῦς ἀπελπισίας φαινομένη ἀπόβασις τῆς συζύγου ὑποδικαιοῦται, δεύτη αὖθις ἐνῶ γνώσει τοῦ ἐνόχου κακουργήματος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ὅτι συναισθάνεται φοβερὸν ἐπικείμενον κατ' αὐτοῦ κατακύριον, ἴσως κεφαλικὸν· ἔτα δὲ καὶ ἡ θέσις τοῦ γέροντος πατρὸς εἶναι ἐπίσης ἀπελπιστικὴ, ὡς καλύπτοντος τὸ ἔντιμον αὐτοῦ πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐργασίας τετυλωμένων αὐτοῦ χειρῶν, ὅπως κρύψῃ τὸ αἶσχος καὶ τὴν λύπην, δεῖται ὁ μονογενὴς αὐτοῦ υἱὸς θέλει καταδιδοῦται ὑπὸ τῆς θλίψεως τῆς λευκῆς αὐτοῦ τρίχας εἰς τὸν τάφον, υἱὸς, ὅστις ἀντὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑποστήριγμα τῶν γεηρακοτόντων γονέων τοῦ, τοῦ φέρει κληροδότημα τὸ βάρος τῆς ταλαιπώρου συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ, καὶ περιπλέον τὸ ἀυσφόρητον πάντων ἄχθος τῆς ἀτιμώσεως. Ἔτι δὲ καὶ τὸ χαροπὸν ὀπωτοῦν ἐκείνο καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀτάρκυον πρόσωπον τῆς μητρὸς τοῦ ὑποδίκου, δὲν προδίδει τάχα πικρὰν ἐνδόμυχον λύπην, ἥτις ὑπερχειλίζουσα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς δυστυχοῦς κατατκήνψει αὐτὴν, καὶ τοι ἀγωνιζομένην εἰς τὸ νὰ παρεγορῇ τοὺς ἄλλους διὰ τῆς εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐνδεικνυομένης ὑπερανόρου ἐπείνης αὐτοπαρνητικῆς γυναικείας γενναιότητος, καὶ ὑπὸ μητρικοῦ ἐντάτου, ἀναγκαζομένη, ἵνα ἀπαντᾷ εἰς τὰ χάρματα τοῦ νεηνίου ἐγγόνου της δι' ἐνδόξους στεγαναίου μειδιάματος, καὶ μετὰ μεγίστου ἀτοργῆς περιπαιξίσεως αὐτὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθοντοῦ καὶ τῆς ἀγωνίας τῆς μητρὸς τοῦ, ἐνῷ τὸ ἄθλιον νήπιον εὕρχετο καὶ ἀναγνωρίζον τὴν μητέρα του ἐκτείνει πρὸς ἐκείνην τοὺς βραχίονας ἐξαιτοῦν τὰ συνῆθη τῆς μητρῴας τοῦ θωπεύματα, ἥτις ἀκούει μὲν, ἀλλὰ δὲν προσέχει τελείως λεληθονοῦσα ἐν τῇ θλίψει αὐτῆς καὶ αὐτὸν τὴν τὸν γόνον. Τὸ μόνον δυνάμενον νὰ γενήσῃ ἀβεβαιότητα εἶναι τὸ φαινόμενον ἀνυπόμενον βλέμμα τῆς νέας ἀδελφῆς ἀτενεζοῦσης πρὸς τὴν ἐμβελεστὸν θύραν τοῦ δικαστηρίου, ὅθεν ὑποτίθεται περιμενόμενος ὁ κομιστὴς τῆς ἀπφάσεως, ἀλλὰ ἐὰν δύναται τάχα τοῦτο ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνᾳρποδίου εἰς τὰ νὰ ἐκτιμῆσῃ τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματος, ἢ εἰς τὴν ἀπειρίαν της ὡς ἀνικάνου νὰ συμπράνῃ τὴ ἀνθεκχήσεις; Πρὸς ἀπόκλεισιν δὲ αἱ τῆς ἀμυδροτέρας ἀκτῖνος πάσης ἐλπίδος θὲν φαίνεται ὁ δικηγόρος βίπτων συμπαθὴς πλάγιον βλέμμα πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ὑποτίθεται ἱστάμενος ὁ ὑποδικαιοῦ· δὲν διακρίνεται δὲ καὶ ὁ δικαστὴς ὡς ἔτοιμος νὰ προφέρῃ, ἐν τῇ ἀπαισίᾳ γενικῇ σιωπῇ, τὴν ἀφευκτον ἀπόφασιν;

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀναργὴς ἀπελπισία, ἡ περιποιοῦσα καθ' ἡμᾶς κριτὴν τὴν μεγίστην ἠθικὴν ἀξίαν καὶ τὴν δραματικὴν ἐντέλειαν τῆς εἰκόνος, ἀθεωρῆθη ὡς ἐλάττωμα αὐτῆς, καὶ νέας μορῴας κατηνεχθῆσαν κατ' αὐτῆς ἤτοι, ὅτι, ἡ ὑπόθεσις εἶναι καθ' ὑπερβολὴν παθητικὴ πρὸς παράστασιν, ὅτι, ἡ κθοσοῖα τῆς ἀθλιότητος δὲν πρέπει νὰ κλονίζεται, εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς κρυπτοῖς, καὶ ὅτι τὸ πάνημα εἶναι ἀχριστον, καθὼ μὴ προσφορὸν οὔτε δι' αἴθουσαν ὑποδοχῆς, οὔτε δι' ἀστικτήριον, οὐδὲ δὶς σπουδαστήριον. Ἠμεῖς παρκλείπομεν τὴν ὅλως παράδοξον κρίσιν τοῦ Κ. ruskin, ὅτι ἀηλαδὴ, τὰς ὑποθέσεις οὐσης μάλα παθητικῆς, ὁ διὰ χρωμάτων ἀρτίσαμβ αὐτῆς ἦτο ἀνοέλεος.

Ἐρωτῶμεν τοὺς ἄλλους κριτικοὺς τοῦ Κ. Σολομώντος, ἀιστὶ μόνους τοὺς ζωγράφους πρέπει νὰ περιμένωμεν; ἐνῷ εἰς τοὺς συγγραφεῖς, τοὺς ποιητὰς, τοὺς δραματικοὺς καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς μουσικοὺς, παρακρεμόμεν τὸ ἐλεύθερον τῆς ἐλεγχῆς παθητικῶν θεμάτων, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μᾷς διδάσκωσι διὰ γριστῶν παραδειγμάτων; Ἔπειτα τὰ πλεῖστα τῶν νεωτέρων δραμάτων γίνουσι παθητικοὶ, ἀλλ' οὐδεὶς λέγει, ὅτι ἔνεκα τούτου εἰσί πρὸς μόρφωσιν τῶν ἠθῶν ἀσθενέστερα τῶν ἐκλεκτοτέρων ἑρωϊκοῦ πάθους τύπων, ἤτοι τῶν γαλλικῶν κλασικῶν τραγῳδιῶν; Ἐὰν τοιοῦτοι κανόνες κριτικῆς ἐγίνοντο παραδεκτοὶ, ἠθέλομεν στερεῖσθαι ἤδη πολλῶν ἐξαιλόγων ποιημάτων ἐξέχων συγγραμῶν. Καὶ ἐπὶ τέλους ἐὰν μὴ εἴσμεν τὶ πλέον περὶ τῆς ἀνοήτου ἀπορίας, περὶ τοῦ τόπου τῆς καταχωρήσεως τοιούτου εἴδους καλλιτεχνημάτων, ἐρωτῶμεν μόνον, ἐὰν μόνη τῶν ἄλλων ὁρατῶν τεχνῶν ἡ ζωγραφία πρέπει νὰ μὴ ἔχῃ οἰκοθέτοπε ἠθικὴν ἐπιρῥοὴν ἐπὶ τὰν ἀνθρώπινας; Οἱ πρῶκν ζωγράφοι κατωγνόμενοι ὅλως εἰς θρησκευτικὰ ἐν ἀκτικὶ εἰκονίσματα δὲν ἐρρόντιζον, οὐδὲ ἐσπάνιον τὸν καιρὸν τῶν διὰ τὸν καλλωπισμὸν ἠθικτικῶν θαλάμων. Τὴν σήμερον ὅμως, ὅτε περιορίσθη ἡ τέχνη κατὰ τὴν Ἀγιογραφίαν δ' Ἐλιέμν ζητήσεις τοιούτου εἴδους ἔργων, εἶναι παράλογον τὸ νὰ ζητῶμεν νὰ ἐπιβάλλωμεν μεγκλέιτερον περιορισμὸν εἰς αὐτὰν.

Τίς οἶδε πόσον ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος εἰκὼν δύνατκι νὰ προξενήσῃ καλὸν εἰς ἀνθρώπους μὴ σωφρονιζομένους ὑπὸ τοῦ λόγου; Περὶ δὲ τῆς ἀντιφατικῆς ἐπείνης γνώμης τινῶν, οἵτινες ἀναγνωρίζουσι μὲν τὴν εἰκόνα ταύτην ὡς τὴν ἀρίστην τῶν τοῦ Κ. Σολομώντος, τὸν κφυθτεῖσθαι ἡμοῖς νὰ ἐπανλθῇ εἰς τὰ πρότα αὐτοῦ θέματα, ἡμεῖς μὲν ἀπροῥοῦμεν τὸ νὰ εἴπωμεν· ὁ δὲ Κ. Σολομὼν γνωρίζων, ὅτι τὰ τῆς ἐλλογῆς του νέα ταύτα ἀντικείμενα, ἐγείροντα νέαν ἐν αὐτῷ ἐκνόητκ καὶ συγκινοῦσντα ἔλαβ τὰς δυνάμεις τοῦ πνεύματός του εὐδοκιμοῦσιν, εἰμὶ ἀβέβαιος, ὅτι δὲν θέλει ὑπακοῦσει εἰς τοιαύτην συμβουλήν.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΜΙΡΕΣ.

ΠΑΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ ΤΟΥ Κ. ΜΑΣΣΕ.

(Συνέχεια, τὲε ἀριθ. 54.)

Κατὰ δὲ τὴν ἤναρξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς 28ῆς Ἰουνίου ὁ Κ. Μπρὲς εἶπεν, ὅτι κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου τοῦ 1839 ἤτο πιστωτὴς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῶν σιδηροδρόμων(Caisse Général des Chemins de fer) 1,000,000 φρ. καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου παρουσίασε βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπῆρχε ὁ ἰδιαίτερος αὐτοῦ λογαριασμὸς· τὸ βιβλίον δὲ τοῦτο ὁ πρόεδρος δίεταξε νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅπως ἐξετάσῃ τὴν γνησιότητα. Ἔπειτα δ' ἐξηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Ὁ Κ. Μαλλὰρ, ἀρχαῖος διευθυντὴς τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ γενικοῦ Ταμείου τῶν Σιδηροδρόμων κατέθεσε ταῦτα· Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον τοῦ 1859 ὁ Κ. Μπρὲς προβλέπων, ὅτι ἔνεκα τοῦ μέλλοντος τότε νὰ ἐκραγῇ Ἰταλικοῦ πολέμου ἤμελλε νὰ ἐπέλθῃ μεγάλη ἔκπτωσις τῶν ἀξιῶν, ἐνδμισεν ἀρμόδιον νὰ τὰς ἐπποιήσῃ, καὶ περὶ τούτου ἔγραψε πρὸς πάντας τοὺς παρακαταθέτας ἐπιστολήν.

Πρόεδ.—Ὑμεῖς συνετάξατε τὴν ἐπιστολήν;

Κ. Μαλλὰρ.— Οὐχί.

Πρόεδ.— Τίς τὴν ἔγραψεν.

Κ. Μαλλάρ.— Ἐγώ.

Κ. Μπρὲς.— Δὲν πρέπει νὰ τὸ κρύψω· ἐγὼ τὴν συνέταξα.

Ὁ Κ. Μαλλὰρ.—Ἡ ἐπιστολὴ δὲν μοι ἤρεσεν· ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ κάμω παρατηρήσεις εἰς τὸν Κ. Μπρὲς· ἁπλῶς δὲ μόνον τῷ εἶπον, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἐνδέχεται νὰ ἀκουσθῇ χώραν εἰς ἀγωγὰς. Ὁ Κ. Μπρὲς εἶπεν οὐχί, καὶ ὑπέγραψε τὴν ἐπιστολήν.

Ὁ Κ. Βὶς ἀρχαῖος ἐκνοθαριστὴς τῶν ἰχμῶν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῶν Σιδηροδρόμων εἶπεν, ὅτε ἐν τῇ ἀνακρίσει κατίθεσε περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ὅτι ἦτο πλαστὴ, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀξιῶν, παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο ἀβίαι πρὸς ἐκποίησιν, δὲν ὑπῆρχον πλέον ἐν τῷ Ταμείῳ. Ἡ φύσις τῶν καθκκόντων μου δὲν μοὶ ἐπίτρεπε νὰ κάμω παρατηρήσεις εἰς τὸν Κ. Μπρὲς.

Ὁ Κ. Ἀλλὼν.— Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1857 κατεθέμην ἐκατὸν μετοχὰς Αὐστριακῶν σιδηροδρόμων. Ἐν καιρῷ δὲ τοῦ Ἰταλικοῦ πολέμου ὁ Κ. Μπρὲς τὰς ἐπώλησέ, εἶπόν μοι, ὅτι ἔκαμε τοῦτο, ὅπως προστατεύσῃ τὰ συμφέροντά μου. Τὸν εὐχαρίστησα πρὸς ἐγὼ μὲν, ἀλλὰ τῷ εἶπον νὰ τὰς ἀγοράσῃ ἐκ νέου. Μόνον δὲ διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ διεκτόρου κατώρθωσα τὴν ἀνάκτησιν αὐτῶν.

Ἐρώτ. Ἐμάθετε τὴν ἡμέραν τῆς πωλήσεώς; Ἀπ. Δὲν ἤμαθον τὴν ἡμέραν· ἀλλὰ μόνον ὅτι ἡ πώλησις αὕτη παρήγαγε 39,000 φρ. εἰς τὸν Κ. Μπρὲς· ἐν ᾧ ἐμὴ ἐζήμιωσαν μόνον 36,000 φρ. ἐκ τῆς πωλήσεως. Ἐπειδὴ δ' ἐνεχρμάσας τὰς μετοχὰς ἐδανείσθην 40,000 φρ. ἐμεινα ὀφειλέτης εἰς τὸ Ταμεῖον 4,000 φρ.

Ὁ Κ. Μπρὲς·— Ἰδοὺ πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις αὕτη· Ὁ Κ. Ἀλλὼν ἠγόρασε πολὺ ἀκριβὰ Αὐστριακὰς μετοχάς. Ἐπειδὴ δὲ ἐν καιρῷ τοῦ Ἰταλ. πολέμου ἡ τιμὴ ἦτο 365 φρ. ἐφοβήθην, ὅτι ὁ Κ. Ἀλλὼν ἤμελλε νὰ χάσῃ, ἂν ἐκράτει τὰς μετοχάς· διὸ τὰς ἐπώλησε καὶ πρὸ πάντας, διότι μετ' ὀλίγον κατέθησαν εἰς 340 φρ. Ὁ δὲ Κ. Ἀλλὼν μὲ ἐὐχαρίστησε διὰ τοῦτο· ἐπιθυμῶν ὅμως ἀνκτιμάσεως, ἐζήτησε τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν. Λέγουσιν ὅτι ὅτν ἀπεκοθίστων εἰμὶ ἐπὶ κλίσει· τοῦτο εἶναι ἄλλθεις καὶ ἰδοὺ διατί· ἂν μέγας οἶκος ὤφ ὁ ἐμὸς, ἄν πολεμῶσι τὰς ἀποκαταστάσεις, δύνανται νὰ καταστραφῇ, ὅπερ θέλει καταστρέψει καὶ τοὺς ἔχοντας μετοχάς.

Κ. Ῥασὲν, δικαστικὸς κλητὴρ.— Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1859 ὁ Κ. Σαμπρὲ μὲ συνεθουλεύθη· διότι εἶχε διαφορὰν τινα μετὰ τοῦ Κ. Μπρὲς, εἰς ὃν εἶχε παρακκατεθειμένους τίτλους, οὓς ἐκεῖνος ἐπώλησεν. Ἐλθὼν πρὸς τὸν Κ. Μπρὲς ἠρώτησα ἂν ἐπιθυμῇ ν' ἀποκατασταθῇ τὰ πωληθέντα· συγκατενεύσας δέ, μὲ εἶπεν ὅτι ὁ Κ. Σαμπρὲ τῷ ὀφείλει 83,000 φρ. καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐξορκισθῇ ὁ λῃστὴς οὗτος. Ὁ λῃστὴς ἐξωμόσθη· ἀλλ' ὅταν ἐζήτησα τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τίτλων, ὁ Κ. Μπρὲς δὲν τοὺς εἶχεν, οὐδ' ἠδύνατο νὰ βεβαιωθῇ ἐν τῇ Χρηματιστηρίῳ. Γενομένης ὅμως κλήσεως ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, ὁ πελάτης μου ἐκανοποιήθη.

Ἕτερος μάρτυς ἐξετασθείς, κατέθετο ὅτι ἔχων χρείαν χρημάτων κατὰ τὸ 1858 καὶ μὴ θέλων νὰ πωλήσῃ τριάκοντα πέντε αὐστριακὰς μετοχάς του, τὰς παρακατέθετο εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἔλαβε 10,000 φρ. Τὴν 25 Μαΐου 1859 λαμβάνει ἐπιστολὴν φοστημένην, ἥτις ἐπληροφόρησεν αὐτὸν, ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐπωλήθησαν ἀντὶ 330 φρ. ἑκάστη. Διὰ τὰς πωλήσεις ταύτας ἔλαβε 2,000 φρ. καὶ παρήντησε πᾶσαν μετὰ τοῦ Οἴκου Μπρὲς ἔριδα.

Ἐρ. Ἐμάθατε τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῆς πωλήσεως τῶν μετοχῶν σας; Ἀπ. Ὄχι, Κύριε.

Πρόεδ.— Ἐπωλήθησαν ἀντὶ 14,000 φρ. καὶ ἔλαβετε μόνον 12,000 φρ.

Κ. Μπρὲς.— Πάντοτε θέλω λέγει τὸ αὐτό· ὅτι ὁ ἐκπεσμὸς καὶ οὐχὶ ἡ πώλησις παρήγαγε τὴν ζημίαν.

Ἕτερος μάρτυς παραπλήσια κατέθεσε περὶ ὀκτὼ μετοχῶν ἐν τοῖς παρόλκοῖς σιδηροδρόμοις, ἃς εἶχε παρακκατεθειμένας εἰς τὸν Κ. Μπρὲς, καὶ ἃς οὗτος ἐπώλησε.

Ὁ Κ. Βωδὶ, ἕτερος μάρτυς, κατέθεσεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1851 μέχρι τοῦ 1859 εἶχεν ὁρμόλογα καὶ ἄλλας ἀξίας παρακκατατεθειμένα παρὰ τῷ Κ. Μπρὲς. Τῷ 1856 τὰ παρήγγειλε νὰ πωλήσῃ μετοχὰς τοῦ δυτικοῦ σιδηροδρόμου· ἡ παραγγελία αὕτη δὲν ἐξετελέσθη. Τῷ 1859 ἀνεκνέσθη τὴν παραγγελίαν, καὶ τότε ἔμαθεν ὅτι αἱ μετοχαὶ τοῦ ἦσαν πωλημέναι ἀπὸ τοῦ 1856, χωρὶς νὰ εἰδοποιηθῇ.

Κ. Μπρὲς.— Ἔχω μεγίστην πεποίθησιν, ὅτι ὁ Κ. Βωδὶ εἶναι ἔντιμος ἄνθρωπος καὶ πάντοτε πρὸς αὐτὸν ἔχω εὐνοϊκῶς. Ὀτι λέγει πρέπει νὰ ἦναι ἀλλθὲς καὶ τότε εἶναι λάθος τῆς διευθύνσεως πρὸς βλάβην τοῦ γενόμενον. Τῆς βλάβης ταύτης εἰμαι ἐγὼ ὑπεύθυνος. Θέλω ἐξετάσει περὶ τούτου ἀπόψε, καὶ ἂν μετὰ τὴν ἐξέτασιν, εὑρεθῷ ὑπόλογος τῷ Κ. Βωδὶ, θέλω ἀμείψῃ τὸν ἱκανοποιήσει.

Δεκαεπτὰ δ' ἕτεροι μάρτυρες ἐξετασθέντες τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατέθεσαν ἀνάλογα πρὸς τὰς κατωθέσεις τῶν ἀνωτέρω· ὅτε δηλ. οἱ τίτλοι πάντων, οὓς παρακκατέθεντο εἰς τὸν Κ. Μπρὲς ἐπωλήθησαν ἄνευ διαταγῆς αὐτῶν, καὶ τινες δὲ τὰς τιμὰς ἀνωτέρας τῶν τιμῶν, εἰς ἃς ἐκρατεῖτο ὁ λογαριασμὸς των. Ἐκ τούτων παραθέτομεν τὴν ἑπομένην, ὡς μᾶλλον ἀξιοπείρεργον.

Ὁ Κ. Πτιζὰν.— Ἔχω εἰκοσι χρόνους, ἀφ' ὅτου εἰμαι ἀμαξηλάτης. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1857, παρκθέσθν εἰς τὸν Κ. Μπρὲς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ αὐστριακὰς μετοχὰς, αἱ ὁποῖαι ἄξιζον 18,000 φρ. ἦσαν δὲ ὅλα ταῦτα εἴκοσι χρόνων οἰκονομίαι· τὰς παρακκατεθέτου λοιπὸν εἰς τὸν Κ. Μπρὲς καὶ λαμβάνω 8,000 φρ. τὸν ὁποῖον εἶχον ἀνάγκην. Τὴν 2αν Μαΐου 1859 λαμβάνω ἐν γράμμα, διὰ τοῦ ὁποίου μὲ εἰδοποιοῦσιν, ὅτι αἱ εἴκοσιν ὀκτὼ αὐστριακαὶ μετοχαὶ μου ἐπωλήθησαν. Αὐθωρεὶ τρέχω νὰ εὕρω τὸν Κ. Μπρὲς· ἀλλὰ τί μὲ λέγει; «Καλὰ, ἀν ἐπιτρέψῃ νὰ πάρῃς ὀπίσω τὰς μετοχάς, φέρε μου τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα σοι ἐδάνεισα.» Ἠναγκασθὴν τότε νὰ πωλήσω πάντα τὰς γυναικός μου τὰ πράγματα εἰς τιμὰς εὐτελεστάτας, διότι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐπώλησα ἀνὸ δς τιμὲς μοι ἔδοσαν. Ἐπιστρέφω εἰς τὸν Κ. Μπρὲς μὲ τὰ χρήματα· «Δὲν πρέπει πλέον νὰ τὰς συλλογίζεσαι, μὴ λέγει αὐτὸς τὰς αὐστριακὰς μετοχάς· αὐτὰ ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσε, δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν φέρωμεν ὀπίσω.» Περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω ἂν εὐχαριστήθην ἢ ὄχι..... Ἐρεθισθὴν οὐχὶ δίεγον. Ὅτε δ' ὁ Κ. Μπρὲς εἶδεν, ὅτι δὲν ἐπίρρα ἡ πολιτική του, λαμβάνει τὸν πίλόν του καὶ μὲ ἀφνεὶ ὁλομόνακον εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἐγὼ, ὡς ὑπηρέτης ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετῶ τοὺς κυρίους μου, δὲν ἠδυνάμην νὰ κοιμηθῶ ἐκεῖ· ἀλλ' ἀνεχώρησα· ἐπιστρεψὰ ὅμως ἄπαξ, εἰς τρὶς, ποτὲ ὅμως ὁ Κ. Μπρὲς δὲν ἦτο ἐκεῖ. Τέλος μίαν ἡμέραν τὸν τσακόνω. Τῷ παρουσιάζω τὰ ἔγγραφα, δὲ ὅν ἀποδεικνύοτο ὅτε ἐπώλησε τῆς γυναικός μου τὰ πράγματα, ὅπως προμηθευθῇ χρήματα, καὶ τῷ λέγω, ἰδοὺ βλέπεις, ἔχω τὸ μέτρον νὰ σὲ πληρώσω, πρέπει νὰ ἀγοράσῃς ἐκ νέου τὰς μετοχάς μου ἀπ' ἐκείνου, πρὸς ὃν τὰς ἐπώλησες.—Πολὺ καλὰ, μὲ εἶπεν τότε ὁ Κ. Λαρόκ, πρὸς ὃν μὴ παρίπεμψεν ὁ Κ. Μπρὲς, ὑπόγραψόν μίαν διαταγήν. Ὑπογράφω, καὶ ἐνόμισα ὅτι τὰ πάντα ἐτελείωσαν· ἔκραγον ἀλλ' οὐχὶ διὰ πολὺν χρόνον. Τὴν ἐπιοῦσαν μανθάνω ὅτι δὲν ἐγράσαν τὰς μετοχάς μου. Τρέχω εἰς τὸν Κ. Λαρόκ. Ὁ Κ. Λαρόκ δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐκεῖ· εἰς ἕτερος κύριος πολὺ πρᾶος καὶ φιλοφρονατικὸς, ζητεῖ νὰ μὲ ἐμπραδεύσῃ. Δὲν ἐννοῶ τοῦτο ἀπ' αὐτὰ ποῦ μὲ λέγετε, κύριε, τῷ εἶπον, ὅθς μοι ὄ,τι ἔχω νὰ λάβω, καὶ ἂς τελειώσωμεν. Ἐνῷ δὲ μὲ ἔδιδε τὰ χρήματα, τῷ λέγω· Στάσου, ἐχι δὲν τὰ θέλω· κρατσέ τα ὅλα τὰ ἑκατὸν σου· αὐτὰ θὲ σὲ κάμουν εὐτυχῆ· δὲν εἶμαι παρὰ ἕνας πτωχὸς ὑπηρέτης. Αὐτὰ ἦσαν, ὅσα οἰκονόμησα δουλεύων εἴκοσι χρόνους. Ἐγνώριζον ὅτι μίαν ἡμέραν θὰκαιοσύνη ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.

Ὁ Κ. Μπρὲς μετὰ συγκινήσεως.— Μέπως ἤκουν ἐγὼ κύριος; ἀντέτροσώπευον τοὺς μετόχους μου, καὶ περὶ τοῦ συμφέροντος αὐτῶν φροντίζων, δὲν ἠδυνάμην νὰ δέχωμαι μετ' εὐκολίας τὰς γνωμίνας ἀπαιτήσεις.

Τὴν δὲ 29ην ἐπανελήφθη ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας· μετὰ τὴν ἐξέτασιν δὲ τούτων, οἵτινες ὡς καὶ οἱ ἤδη ἐξετασθέντες ἦσαν παρακκαταθέτται εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον τῶν σιδηροδρόμων διαφόρων ἀξιῶν, ἐπεκτεθεῖσαν ἄνευ τῆς γνώσεως αὐτῶν, προσεκλήθη νὰ ἐξετασθῇ ὁ Κ. Ἀλβρὼν, ἀρχαῖος συνθεντὴς τοῦ Γεν. Ταμείου τῶν σιδηροδρόμων, κατέθετε δὲ ταῦτα· «Ἐπιβίβου εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῶν σιδηροδρόμων τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὡς συνθεντὴς τοῦ Γεν. Ταμείου τῶν σιδηροδρόμων, κατέθετε δὲ ταῦτα· «Ἐπιβίβου εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῶν σιδηροδρόμων τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὡς συνθεντὴς τοῦ Γεν. Ταμείου τῶν σιδηροδρόμων, ἐπιφορτισθεὶς ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας νὰ ἐκδίκῃ τὰς ἐκκλησίας τὴν ἐγκαλουμένην ὡς διακρατοῦσαν τὴν κτῆσιν τῶν ἐκκλησιαζομένων καὶ διακόπτουσαν τὴν λειτουργίαν. Κατὰ διαταγὴν τῶν ἐπιτρόπων οἱ νεωκόροι εἶχον περιορίσει πρότερον τὸ ὕψωμα ἐν τῷ ἐπιτροπείῳ (ὅλωμα προσαιμένῳ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ χρησιμεύοντι πρὸς συνθιάσεψιν τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας κλπ.), ὅπου εὕρε ταῦτα ὁ κλητὴρ, πρὸς ὃν οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας εἶπον, ὅτι δὲν ἤθελον νὰ καταδιώξωσι αὐτὴν ἐφ' οἱαδήποτε προσδολῇ, ἀλλ' ἐπιθύμουν μόνον ν' ἀποχῇ ἐκεῖθεν. Οὗτος οὐν ἀπάγων αὐτὴν τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' αὖτις, καθὼς προὐχώρησε μέχρι τινὸς, ἤκουσε νὰ φωνάζῃ καὶ ἀπαυτῷ. Ὁ κλητὴρ ἔλαβε συνδρομὴν, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ γυνὴ ἐτέθη ὑπὸ περιορισμόν.

Ἠ-κατηγορουμένη ἐκφράζει νὸν τὴν λύπην της ἐπὶ δικαστηρίου δ' ὅσα ἔπραξε.

Πταισματοδίκης. — Περὶ τούτου θέ, ὅτι ἤσουν μεθυσμένη καὶ ἐπήγαινες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τοιαύτῃ κατστάσει, τί ἔχεις νὰ εἴπῃς;

Κατηγορουμένη. — Ὀλίγον πράντι μόνον εἶχον πάρει τὸ πρωΐ, πρὶν ὑπάγω εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Πταισματοδίκης. — Τὸ πράντι ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ καύσων τοῦ ἡλίου ἀφ' ἑτέρου σ' ἔκαμαν χθὲς νὰ μεθύσῃς. Εἶναι γνωστὴ ἡ γυνὴ αὕτη;

Φρεγγλέρος.— Εἶναι τιμία γυναῖκα, κύριε, καὶ ὑπακοηκρίνη.

Πταισματοδίκης.— Εἶναι δυνατὸν ὑπακοηκρίνη καὶ τιμία γυναῖκα νὰ μεθύ κυριακὴν πρωΐ, καὶ νὰ πηγαίνῃ οὕτως εἰς τὴν ἐκκλησίαν;

Κατηγορουμένη. — Κρατῶ δύο ἐργαστήρια ἐν τῇ ἐμπορικῇ λεωφόρῳ, καὶ τώρα κατεικῶ εἰς τὸν ἀρ. 2 τῆς ὁδοῦ Βίρνος κατὰ τὸν ἅγ. Γεώργιον.

Πταισματοδίκης.—Καὶ τί μὲ τοῦτο; Τοῦτο δὲν σὲ κάμνει τιμίαν. Ποῦ ἐ γ ρ α τ ζ ο υ ν ῆ θ ν οὗτοι τὸ πρόσωπόν σου;

Κατηγορουμένη. — Ἔτεισα καὶ ἐκτύπησα.

Πταισματοδίκης. — Πρέπει νὰ ἦσουν μεθυσμένη τότε ἀναμφιβόλως. Ἄλλοτε μὰ ξαναπῇς πράντι κυριακὴν πρωΐ, καὶ τώρα πήγαινε εἰς τὸ καλὸν. Ἀπολύεσαι.

Γυνὴ ταραχοποιός.

Γυνὴ καλοενδεδυμένη, μάλλον νέα καὶ εὐμορφος, κατηγορεῖται παρά τινος πλοιοποιοῦ ὡς διαταράξασα αὐτὸν ὑπό τὰς ἑξῆς περιστάσεις.

Κ. Οὐίλσων, ὁ πλοιοποιός, καταθέτει, ὅτι ἡ ἐγκαλουμένη μετέβη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸ κατάστημα του, φέρουσα πίλον, τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ μεταλλάξῃ εἰς ἄλλο σχῆμα καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἄλλο χρῶμα, ἀφίνουσα τὸ αὐτὸ ὅλκιον. Ἐκείνος ἐκράτησε τὸν πίλον, ἀλλ' ἐπτάθη ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἀκριβῶς τὸ ζητούμενον σχῆμα καὶ χρῶμα, καὶ ἡ ἐγκαλουμένη, ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ πίλος, ἤθελε νὰ τὸ πάρῃ. Μαθὼν δὲ, ὅτι αὕτη ἐμέλλε νὰ ἔλθῃ τὸ σάββατον τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ἐργαστήριόν του νὰ κάμῃ ταραχὴν, ἐπήκωσεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τὸν πίλον. Ἐκείνη ἐν τούτοις ἦλθεν, ἐσύνωξεν ὁλόγυρα τοῦ ἐργαστηρίου του ἐν πλῆθος ἀνθρώπων ἑνὸς 200, καὶ ἐρώτησεν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ παράθυρῳ ἐστιθεμένων πίλων καὶ ἄλλων πραγματειῶν, καὶ ἔκαμε τὸ πάν ἄνω κάτω. Τούτου ἕνεκεν ἠκκαλάσθη νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Καὶ ἀν ἀγαπᾶτε, ἰδοὺ ἔχω τὸ καπέλλον, ἐξκκολούθησεν ὁ Κ. Οὐίλσων, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πταισματοδίκην, καὶ δύνασθε νὰ τὸ ἰδῆτε. Ἂν γνωρίζετε ὀλίγον ἀπὸ καπέλλα, μὲ τὸ πρῶτον θὰ καταλάβετε, ἂν ἦναι καμωμένον ὅπως πρέπει.

Πταισματοδίκης. — Σᾶς εὐχαριστῶ. Ἀπὸ καπέ

ΟΝΟΜΑ, ΕΚΤΑΣΙΣ, ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ, ΠΛΗΘΥΣΜ. κτλ. ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ.

(Ἰδε συνέχ. ἐν σελ. 28—29.)

Ἐκθέντες γενικά τινα περὶ Ἰρλανδίας, ἐρχόμεθα νῦν εἰς λεπτομερεστέραν αὐτῆς περιγραφήν.

Τό ἀρχαιότατον ὄνομα τῆς Ἰρλανδίας ἐστὶν Ἐρί ἢ Ἐρὶν ἐκ τοῦ Κελτικοῦ Ἴαρ ἢ Ἔιρ, ὅπερ ὅλως «Δυτική», ἐκ τούτου δὲ προῆλθον καὶ τὰ πλεῖστα τῶν μεταγενεστέρων αὐτῆς ὀνομάτων. Οἱ Ἕλληνες, οἵτινες ἐγίνωσκον τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς νήσου ταύτης, ἐκάλουν αὐτὴν Ἰερνίαν, καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν κατὰ τὴν τοῦ τρίτην τῶν ἐν τῷ ὠκεανῷ νήσων, παραχωροῦσαν τὰ πρωτεῖα μόνον εἰς τὴν Βριττανίαν καὶ Ταπροβάνην. Ὁ Πτολεμαῖος Κλαύδιος ἀποκαλεῖ αὐτὴν Ἰουερνίαν, ὁ Ἰουβενάλιος Iuvernan, ὁ Διόδωρος Σικελιώτης Ἴρισα (Iris), ὁ Μελανικὸς Heracleota, καὶ ὁ Εὐσταθιος παραδίδεται μὲν τὸν ὀνομασίαν τοῦ Πτολεμαίου, ἀλλὰ μετῴκιζεν αὐτὴν εἰς Βερνίαν. Ὑπὸ τῶν Βριττανῶν ἡ Ἰρλανδία ἐκαλεῖτο Ἴβερδων, καὶ ὑπὸ τῶν Σαξόνων ἐπωνομάσθη ἐπὶ τέλους, τῇ προσθήκῃ ἑνὸς ἐπιθέτου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Ἰερλανδία ἢ Ἰρλανδὶν (Ierland ἢ Ireland). Πολλαὶ ἐτυμολογικαὶ συζητήσεις ἐγήρθησαν περὶ τοῦ ὀνόματος Ἰβερνία (Hibernia). Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι παρέχει ἐκ τοῦ ψυροῦ κλίματος (hibernus) τὴν χώραν, ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται ἀπίθανον. Ὁ Πόστελλος παράγει αὐτὸ ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ «Ἰρὶν οἰονεὶ Ἰουρίου», ἡ χώρα τῶν Ἑβραίων, οἵτινες γενώσκοντες, ὅτι τὸ κράτος τοῦ κόσμου ἔμελλε νὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ ἰσχυροτάτης χώρας πρὸς τὰ ΒΔ, κατέλαβον ὡς οἷόν τε ταχύτατα τὰ μέρη ταῦτα καὶ τὴν Ἰρλανδίαν. Ὁ δὲ Βοκάρτιος ἀποδίδει τὴν ὀνομασίαν ταύτην εἰς τοὺς Φοίνικας. Ἰβερνία κατ' αὐτὸν ἡ Ἰερνία ἐστὶν οὐδὲν ἕτερον ἢ Ἰβέρνα, τουτέστιν ἡ ἀπωτάτη τῆς οἰκουμένης χώρα, ὡς λαμπνὸς τελευταία πρὸς τὰ ΒΔ. Τὸ μηκιστον μῆκος τῆς Ἰρλανδίας ἀπὸ τῶν ΒΔ. πρὸς τὰ ΜΔ. ἀναβαίνει εἰς **306** μίλια, τὸ δὲ μέγιστον αὐτῆς πλάτος εἰς **174** μίλια. Διαιρεῖται δὲ εἰς τέσσαρας μεγάλους νομούς, τον τοῦ Οὐλστέρου πρὸς Β., τοῦ Μυνστέρου πρὸς Ν., τοῦ Κοννάτου ἢ Κοννωτίας (Connaught) πρὸς Δ. καὶ τοῦ Λεινστέρου πρὸς Ἀν., καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς **32** ἐπαρχίας, ἐξ ὧν ὁ νομὸς τοῦ Οὐλστέρου περιλαμβάνει ἐννέα, ὁ τοῦ Μυνστέρου ἑξ, ὁ τοῦ Λεινστέρου δώδεκα, καὶ ὁ τῆς Κοννωτίας πέντε. Αἱ διαφόρου μεγέθους νῆσοι, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, εἰσὶν **196**. Τούτων δὲ **140** κατοικοῦνται, περιέχουσαι **43000** κατοίκους, καὶ **80** μὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν νομὸν τῆς Κοννωτίας, **70** εἰς τὸν τοῦ Μυνστέρου, **40** εἰς τὸν τοῦ Οὐλστέρου καὶ εἷς εἰς τὸν Λεινστέρου.

Ὁ νομὸς τοῦ Λεινστέρου περιλαμβάνει **7472** τετραγωνικὰ μίλια ἢ **4,782,038** Ἀγγλικὰ στρίμματα, ἐξ ὧν **4,114,160** καλλιεργοῦνται, **635,424** εἶσιν ἕλη, καὶ **32,474** λίμναι.

Ἐν τῷ νομῷ τοῦ Οὐλστέρου ὑπάρχουσιν **8,450** τετραγωνικὰ μίλια, ἢ **5,408.070** στρίμματα, ἐξ ὧν **3,754,352** καλλιεργοῦνται, **1,469,922** εἶσιν ἕλη, καὶ **183,796** λίμναι.

Ἐν τῷ τρίτῳ νομῷ τῆς Κοννωτίας ὑπάρχουσιν 6765 τετραγωνικὰ μίλια, ἢ **4,329,608** στρίμματα, ἐξ ὧν **2,805,169** καλλιεργοῦνται, **1,330,022** εἶσιν ἕλη, καὶ **194,477** λίμναι.

Ὁ δὲ τέταρτος καὶ τελευταῖος νομὸς τοῦ Μυνστέρου περιλαμβάνει **9,187** τετραγωνικὰ μίλια, ἢ **5,879,872** στρίμματα. Τούτων δὲ **3,929,852** καλλιεργοῦνται, **1,935,368** εἶσιν ἕλη, καὶ **44,652** λίμναι.

Τὸ σύνολον δὲ τῶν ῥηθέντων ἐστὶ **31,874** τετραγωνικὰ μίλια ἢ **20,399,608** στρίμματα, ἐξ ὧν **14,603,473** καλλιεργοῦνται, **5,340,736** εἶσιν ἕλη, καὶ **455,399** λίμναι.

Ἐν τῷ νομῷ τοῦ Οὐλστέρου τοσοῦτον ὑπὸ τῶν ἀκάθων, ὥστε ἐκάλεῖτο «ἡ ἀκάνθινος νῆσος», ἀλλὰ σήμερον ὑπάρχουσιν ὀλίγα ἄκανθα. Παραβαλλομένη ἡ νῆσος αὕτη πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Σκωτίαν ἐστὶν ὁμαλὴ καὶ ἐπίπεδος· ἀλλὰ καίτοι πληροῦται ὑπὸ πολυαρίθμων ἑλῶν, παρέχει πλείονα ἀρότριον γῆν ἢ ἡ Ἀγγλία.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰρλανδίας ἀναβαίνει εἰς **8,500,000**. Οἱ δὲ κατοικοῦντες εἰσὶν οἱ μείζονα ἀριθμὸν διανεμημένοι πρὸς τὰ Ἀν. τῆς νήσου, τῶν δυτικῶν καὶ ΒΔ. χωρῶν τῆς οὐδὲν ἧττον κατοικημένων.

Ὅτι ἡ Ἰρλανδία παρουσιάζει πολλὰς φυσικὰς καλλονάς, τοῦτο ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων τῶν περιηγηθέντων τὴν ὡραίαν ταύτην νῆσον. Ἐνῷ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ ἐπικρατεῖ ἀρμύτακος χειμὼν μετὰ σφοδροτάτων ἀνέμων καὶ παγετῶν, τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Ἰρλανδίας κοσμοῦνται ὑπὸ πολυειδῶν δένδρων καὶ ἀνθέων, καὶ καλύπτονται ὑπὸ τῆς χλόης, ἥτις παρέχει μεγίστην ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ξηροὺς καὶ ἀποτόμους βράχους· διὸ ὑπὸ πολλῶν πεκτῶν ὠνομάσθη «πρῶτον ἄνθος τῆς γῆς, πρῶτον σπέρμα τῆς θαλάσσης.»

Οἱ πρῶτοι κάτοικοι, περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἦσαν εἰς τὴν μεγάλην Κελτικὴν οἰκογένειαν. Πολλοὶ δὲ πιθανότατες ἐγέρθησαν περὶ τῆς μητροπόλεως τῶν πρώτων ἀποίκων, ἄλλων μὲν θεωρούντων ὡς τοιαύτην τὴν Γαλλίαν, ἄλλων δὲ τὴν Βριττανίαν, ἄλλων δὲ τὴν Ἱσπανίαν, ἄλλων τὴν Σκυθίαν, καὶ ἄλλων τὴν Τροίαν. Ἔστι δὲ πιθανόν, ὅτι ἡ Βριττανία κατοικίδη πρὸ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἰρλανδία κεῖται πλησίον τῆς Βριττανίας, διὰ τοῦτο γαίνεται, ὅτι κατωκίδη ὑπὸ Βριττανῶν ἀποίκων, ἢ ὑπὸ Βριττανῶν καὶ Γαλατῶν. Καὶ ἡ φυλὴ δὲ τῶν Σκώτων ἔχει ἀμφιβόλον καταγωγήν. Οἱ μὲν τῶν ἱστοριογράφων ἀνάγουσι τὴν καταγωγὴν αὐτῶν εἰς τοὺς Βέλγους, καὶ παραδέχονται τὴν ἀκμὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς πέμπτης μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἄλλοι δὲ ἀναφέρουσιν, ὅτι οἱ Σκῶται ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν αὐτῶν ἐκ τῆς Σκανδινανίας, καὶ ὅτι ἡ μετοίκεισις αὐτῶν ἔστι μεταγενεστέρα.

Οἱ μεταναστεύσαντες οὗτοι ὑπερίσχυσαν μὲν εἰς τινα μέρη τῆς Ἰρλανδίας, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἦν ἱκανὸς, ὅπως μεταβάλῃ τοὺς νόμους, τὸν χαρακτῆρα ἢ τὴν γλῶσσαν τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων Κελτῶν. Αἱ ἀλληλοδιάδοχοι κατακτητικαὶ φυλαὶ ἀνεμίχθησαν βαθμηδὸν μετὰ τοῦ πλήθους, ἐγκατελιπόσσαι Τευτονικὰς τινας λέξεις, αἵτινες ἀπαντῶσιν ἐν τῇ αὐτοχθόνῳ Κελτικῇ διαλέκτῳ.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ Ἀγγλων κατοίκων ἦν ἀσήμαντος. Ἐπειρωζόντο κυρίως εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ μεσημβρινοανατολικὰς ἐπαρχίας μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ἰακώβου Α', καὶ διεφθείρων μὲν ἐν μέρει τὴν γλῶσσαν τῶν αὐτοχθόνων, ἀλλὰ δὲν μετέβαλον οὐσιωδῶς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν. Ἔτι καὶ νῦν οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ τῆς Κοννωτίας, καὶ ἐν γένει πάντων τῶν Δυτικῶν καὶ πλείστων ἄλλων μερῶν τῆς νήσου, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθαρὰς Κελτικὴς καταγωγῆς, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀνωτέρων χωρῶν ἡ Κελτικὴ ἔστιν ἡ ἐπικρατοῦσα καὶ συνήθης γλῶσσα τοῦ λαοῦ. Διαφορᾶ δύναται εὐκόλως νὰ παρατηρηθῶσιν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἰρλανδίας ἐκ τῆς μίξεως Ἀγγλικοῦ καὶ Σκωτικοῦ αἵματος, ἀλλ' ἄπαξ ἐν γένει ὁ λαὸς ἔχει ἐπιζωτατα καὶ διακεκριμένα χαρακτηριστικά, ἅτινα ἐκτίθενται ἐν τῇ περιγραφῇ ταύτῃ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ διακωμῳδοῦνται διὰ τῶν παρατεθειμένων εἰκονογραφιῶν.

ΕΝΔΕΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

ΤΟ ΕΝΔΟΤΕΡΟΝ ΙΡΛΑΝΔΙΚΗΣ ΚΑΛΥΒΗΣ.

Συγκρίνοντες τὴν Ἰρλανδίαν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἐκπλησσόμεθα ἐπὶ τῇ μεγίστῃ αὐτῶν ἀντιθέσει. Ἡνωμένη οὖσα ἡ Ἰρλανδία μετὰ τῆς πλουσιωτάτης χώρας τοῦ κόσμου, ἐξακολουθεῖ οὖσα πτωχοτάτη. Αἱ ὁδοὶ τῆς Ἰρλανδίας παρίστανται πλάριες κτηνῶν, σίτου, χόρτου, βουτύρου κτλ, ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα, μὴ ἀποφέροντα μεγάλα πλούτη εἰς τὸν γεωργόν, τὸν παμένα ἢ τὸν ἔμπορον, εἰσὶ προορισμένα δι' ἀγορᾶς ξένων χωρῶν, καὶ ἡ γῆ, ἥτις παράγει αὐτά, μένει γυμνὴ, καὶ ὁ λαὸς ἐν μεγίστῃ ἐνδείᾳ. Ὁ περιηγητὴς θαυμάζει ἐλπὶ μεγαλοπρεπῆ ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἀλλ' εἰσερχόμενος εἰς τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία παρατηρεῖ εὐτελεστάτας καὶ ἀκαθάρτους καλύβας, ἐν αἷς κατοικοῦσι ῥακοῦδες καὶ πεινάλεοι ἄνθρωποι. Ἡ σύγκρισις δὲ τῶν δύω χωρῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας καθίσταται καταφανεστέρα ἐκ τοῦ ἑξῆς πίνακος, ἐν ᾧ δηλοῦται ἡ ἔκτασις τῶν ἀγεωργήτων καὶ καλλιεργημένων γαιῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν, ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων ἑκατέρας τῶν χωρῶν τούτων·

	Ἀγγλία	Ἰρλανδία
Στρίμματα γῆς.	32247680...	13934269
Καλλιεργ. στρίμματα. .	29000000...	14603473
Ἀγεώργητοι γαῖαι. . . .	3247680...	5340736
Ἠμικαλλιεργημ. γαῖαι. .	——— ...	4900000
Γεωργικοὶ οἰκογένειαι. .	761348...	884339
Οἰκογένειαι, ἀσχολούμεναι ἰδίως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἔργα. .	1182912...	249359
Ἐμπορικὰ πλοῖα, ἀριθμὸς χωρητικότητος. .	1807487...	108128

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται, ὅτι, καίτοι ἡ Ἀγγλία ἐστὶ πολὺ εὐρυτέρα τῆς Ἰρλανδίας, ἔχει ὅμως πολὺ μείζονα γῆν ἀγεώργητον, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀγγλων γεωργῶν ἐστι κατὰ **100000** ἐλάσσων τοῦ τῶν Ἰρλανδῶν, ἐνῷ αἱ καλλιεργούμεναι γαῖαι τῆς Ἀγγλίας εἰσὶ διπλάσιαι τῶν τῆς Ἰρλανδίας. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ τούτου πίνακος ἐξάγεται, ὅτι ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀγγλίας ἐστὶ διπλάσιος τοῦ τῆς Ἰρλανδίας, οἱ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἔργα ἀσχολούμενοι Ἄγγλοι εἰσὶ πενταπλάσιοι τῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ τὸ αὐτὸ μετερχομένων ἔργον, καὶ ὅτι ἐν Ἰρλανδίᾳ ὑπάρχουσιν ἐν γένει πλείονες ἐργατικοὶ ἢ ἐν ἀπάσῃ τῇ Μεγάλῃ Βριττανίᾳ, διπλάσιοι δὲ τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν καλλιεργούντων γαῖαν, καὶ τετραπλάσιοι σχετικῶς πρὸς τὰ προϊόντα τῆς χώρας. Οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἀσχολούμενοι Ἰρλανδοὶ ἀναδείκνυσιν εἰς **884,339**, οἱ δὲ περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις εἰς **249,369**.

Τὰ ἐκ τῆς γεωργίας ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς Ἰρλανδίας φθάνουσι τὰς **40,000,000** λίρας, τὸ ἐξαγωγικὸν αὐτῆς ἐμπόριον περὶ τὰς **17,000,000** λίρας καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν **10,000,000** λίρας. Ἐξάγονται δ' ἐκ τῆς νήσου ταύτης βόες, ἀγελάδες, μόσχοι, πρόβατα, ἀρνία, χοῖροι, ἵπποι, ἡμίονοι, σῖτος, κτλ, καὶ εἰσάγεται πρὸ πάντων βαμβάκιον.

Ἐκ τῶν παρατεθειμένων εἰκόνων αἱ τέσσαρες παριστᾶσι τὸ ἐνδότερον διαφόρων Ἰρλανδικῶν καλυβῶν. Αἱ καλύβαι αὗται σύγκεινται ἐξ ἑνὸς μόνου ἀκαθάρτου δωματίου, μὴ ἔχοντος καπνοδόχην, μηδὲ παράθυρον. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ τὰ βρέφη γεννῶνται καὶ ἀνατρέφονται μετὰ τῶν χοίρων, τῶν κυνῶν, τῶν ὀρνίθων καὶ ἄλλων οἰκιακῶν ζώων. Ἐν αὐτῷ παρίστανται σκηνὴ πάσης ἐλαρότητος καὶ ὀδύνης, καὶ τὰ ὁμματα τῶν ἀνθρωπίνων πλασμάτων ἀνοιγόμενα εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, κλείονται ἐν ταῖς σκοταιαῖς τοῦ θανάτου. Ὁποῖον ἔθαρος ἐστι τοῦτο πρὸς κατοικίαν καὶ ἀνάπαυσιν ἀνθρωπίνων ὄντων! Οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν χειμῶνα εἰσέρχονται πανταχόθεν μεθ' ὁρμῆς, ὅπως ἐπαυξήσωσι πολλάκις τὴν δυστυχίαν τῶν ἐν ταῖς καλύβαις ταύταις ἐνοικούντων πτωχῶν Ἰρλανδῶν, καὶ ἡ βροχὴ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαιρέτως εἰσέρχεται διὰ τῆς ὀπῆς, ἐξ ἧς ἐξέρχεται ὁ καπνός.

ΤΟ ΕΚ ΓΕΩΜΗΛΩΝ ΔΕΙΠΝΟΝ.

Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἀνηκόντων Ἰρλανδῶν καὶ ἡ ἔλλειψις ἀνωλόγου ἐργασίας συντείνουσιν εἰς τὴν ἐλαττωσιν τοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἐργατῶν. Συνήθως ὁ οἰκογενειάρχης Ἰρλανδὸς λαμβάνει ἡμερομίσθιον **9—10** πέννας· ἀλλὰ πολλακις μένει ἄνευ ἐργασίας **6** μῆνας, ὅτε τὸ ἡμερομίσθιον οὗτοι κατὰ μέσον ὅρον ἐστὶ **4—5** πέννας (**47—58** περίπου λεπτά), καὶ διὰ τοῦ ἡμερομισθίου τούτου ὀφείλει νὰ διατρέφῃ ἑαυτὸν καὶ ἅπασαν τὴν ἑαυτοῦ οἰκογένειαν. Ἡ ἐργασία τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ τὸ ἔμπιον τῶν ἐργατῶν μένουσιν ἀργοί, σπανίως ἐστὶν ἀκμαία. Ἑπομένως ὁ ἀτυχὴς ἐργάτης διὰ μόνης τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας ὀφείλει νὰ ῥιζῇ τὴν ἑαυτοῦ οἰκογένειαν, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐστὶ πολυάριθμος· διότι οἱ Ἰρλανδοὶ νυμφεύονται πρὶν ἢ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ **18**ον ἢ **19**ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἐξετάζοντες δὲ νῦν τὴν ἀκαρκαίαν τροφὴν πρὸς συντήρησιν τριμελοῦς μόνου Ἰρλανδικῆς οἰκογενείας, εὑρίσκομεν, ὅτι τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου μόλις ἐπαρκεῖ πρὸς τὴν ἀγορὰν τῶν γεωμηλῶν· καθήσσον **21** λίτραι γεωμηλῶν ἀπαιτοῦνται καθ' ἡμέραν πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐργάτου, τῆς συζύγου καὶ δύο τέκνων (ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὁ ἐργάτης ἔχει δύω μόνον τέκνα), καὶ αἱ **21** αὗται λίτραι τιμῶνται **3** πεννῶν, ὥστε ὑπολείπεται αὐτῷ **1** μόνον πέννα (**12** λεπτὰ) δι' ἀγορὰν ἐνδυμάτων, (ἐὰν δύνηται ν' ἀγοράσῃ ῥάκος τι), διὰ φόρους κτλ. Διὰ ταῦτα τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν Ἰρλανδῶν ἀποθνήσκουσιν ἐν νόσοις, προερχομένοις ἐκ τῆς κακῆς αὐτῶν διαίτας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ **30** ἑβδομάδας τοῦ ἔτους μενόντων ἀργῶν Ἰρλανδῶν ἀναβαίνει εἰς **583,000**, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων εἰς **1,800,000**, τὸ ἄθροισμα δ' ἀμφοτέρων ἀποτελεῖ τὸν ἐκπληκτικὸν ἀριθμὸν **2385000**.

Ἐν μιᾷ τῶν προσεχῶς δημοσιευθησομένων εἰκονογραφιῶν (*) παρίσταται ἡ οἰκία, ἐν ᾗ διέμενεν ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Ἰρλανδίας Δανιὴλ Ο'Κόνελλος, οὗτινος τὴν βιογραφίαν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τινι τῶν φύλλων τοῦ Β' τόμου. Εἰσερχόμενός τις ἐν αὐτῇ δὲν παρατηρεῖ μεγάλην πολυτέλειαν, ἀλλὰ σώζονται ἔτι ἐν τῷ δωματίῳ, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς ἀνακτωστήριον τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Ἰρλανδίας, αἱ τράπεζαι, αἱ ἕδραι καὶ τὰ θρονία, ἐφ' ὧν καθήμενος ἔγραφε τὰ περίφημα ἐκεῖνα ἔγγραφα, ἅτινα ἠνάγκασαν τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ ποιήσῃ πλείστας παραχωρήσεις εἰς τοὺς Ἰρλανδούς.

Οἱ δὲ χωρικοί, οἱ παρατεθεσόμενοι ἐν ἄλλῳ τινὶ εἰκόνι ἐργαζόμενοι εἰς τὰς σοῦζμένας ἐπαύλεις τοῦ Δανιὴλ Ο'Κοννέλλου. Θεωρῶν τις τὰς καλύβας καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἐν αὐταῖς χωρικῶν, ἐξίσταται βλέπων τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, ὅπως ἵσταται ὀρθός, καὶ ἔχῃ τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένον, εἰσερχόμενον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ καλύβην ὡς τετράπουν ζῶον. Αἱ τοιαῦται καλύβαι εἰσὶ κατεσκευασμέναι οὐχὶ ἐκ λίθου ἢ κεραμίδος, οὐδὲ ἐκ ξύλου, ἀλλ' ἐκ πηλοῦ· διὸ μεγίστη ἐπικρατεῖ ἐν αὐταῖς ὑγρασία, τὰς μὲν βροχὰς εἰσερχομένας ἀκωλύτως, τοῦ δὲ ἡλίου πυρός, τοῦ ἀτμοῦ καὶ τοῦ χιονῶνος, μὴ δυναμένου νὰ ἐπαρκέσῃ πρὸς θέρμανσιν τῶν καθυγρῶν τοίχων. Τὸ ἀνώτατον δὲ μέρος τῶν καλυβῶν τούτων καλύπτεται ὑπὸ κοπροῦ, καὶ οἱ γυναῖκες μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν ζῶσιν ἐν μέσῳ νεφῶν κοπροῦ, καὶ ἀτμοσφαίρας καθύγρου. Ἡ δὲ γυνὴ, ἐφ' ἧς κοιμῶνται τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ὄντα, διακρίνεται ἐκ παλαιοῦ ἐπενδύτου ἢ ῥάκους κρεμαμένου ἄνωθεν. Αἱ καλύβαι τῶν Ἰρλανδῶν δὲν περιέχουσι οὐδὲ τὰ ἐπιπλα ἐκείνα, ἅτινα συνηθῶς ἀπαντῶμεν ἐν ταῖς καλύβαις τῶν χωρικῶν ἄλλων χωρῶν. Ἐνίοτε δὲ δὲν ἔχουσιν ἄλλο παράθυρον ἢ μικρὰν τρύπαν ἐπὶ τοῦ τοίχου, δι' οὗ διέρχονται κλικαὶ τινες ἀκτῖνες, ὅπως φαιδρύνωσιν ἐν μέρει τὴν ἐν αὐταῖς μονότονον καὶ μελαγχολικὴν ζωήν. Οὕτως ὁ χωρικὸς Ἰρλαν-

(*) Ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὰς ἐπιλοίπους 4 εἰκονογραφίας, ὧν ἡ περιγραφὴ ἄρχεται ἐντεῦθεν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΙΣ ΙΡΛΑΝΔΙΚΩΝ ΚΑΛΥΒΩΝ.

θος γενναται ἐν τῷ σώματι, ἀναπτύσσεται ἐν τῷ σώματι καὶ ἀποθνήσκει ἐν τῷ σώματι.

Οἱ χωρικοὶ τῆς Ἰρλανδίας παρίστανται ὡς λίαν ἀπαίδευτοι καὶ διεφθαρμένου χαρακτῆρος. Πολιτισμὸν παρ' αὐτοῖς σπανίως ἀπαντᾷ τις. Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν συμπεριφορὰ ἀποδεικνύει τὸν συνοῦν αὐτῶν βίον. Ἡ εὐθυμία τῆς νεοπτόχους αὐτῶν ἐλλείπει σχεδὸν παντάπασιν. Ἀντὶ καθαροῦ, δραστηρίου καὶ περιχαροῦς τέκνου, παρατηρεῖ τις μικρὰ πλάσματα ἄνευ φαιδρότητος καὶ ῥυπαρὰ. Ἡ δὲ νεότης ἀπαυτὰ παρέρχεται ἐν τῇ ἀνακζετήσει τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὴν ἑαυτῶν συνέχισιν, καὶ οὐδεμίαν ἐλπίδα ἔχουσιν οἱ νῦν ἰσχυροτέροι αὐτῶν. Ὁ Ἰρλανδὸς χωρικὸς ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐγενής, ἀλλ' ἡ δίαιτα καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις ἐκφαυλίζουσι καὶ ἐξαχρειοῦσιν ὅ,τι καλὸν καὶ ἂν ἦχρ αὐτοῦ ἐν ἀρχαῖς. Κατὰ μέσον ὅρον, ὡς ἀρτι εἴρηται, ὁ Ἰρλανδὸς χωρικὸς λαμβάνει ἡμερομίσθιον 4 πεννῶν, καὶ ἡ δίαιτα αὐτοῦ περιορίζεται εἰς γαλακτα, καὶ πολὺ σπανίως εἰς ὀλίγον γάλα. Ἄνευ ἀροτίμου γῆς δὲν δύναται οὗτος νὰ ζήσῃ, καὶ ἐπομένως θεωρεῖται αὐτὸ ἐπίσης ἀναγκαῖα αὐτῷ ὡς ὁ ἀήρ, ἢ ἀναπνοήν. Διὸ πολλάκις ἐν ἀρορίᾳ πολλαὶ λυπροαὶ καὶ μελαγχολικαὶ προέρχονται σκηναί. Δύνασαι ὁ χωρικὸς ἐν τῇ μεγίστῃ αὐτοῦ δυστυχίᾳ νὰ εὕρῃ ἀνακουφισμὸν τινα ἐκ τῶν ἑαυτοῦ θλίψεων; Δύνασαι νὰ παραμυθήσῃ τὴν ὀθλίαν αὐτοῦ σύζυγον καὶ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα; Ἰσως ὑποθέσωμεν τοῦτο δυνατόν, πρέπει νὰ ἐθαυμεν, ἐὰν ἔχῃ καταφύγιον τι ἐν τῇ δυστυχίᾳ καὶ σαρκικῇ αὐτοῦ ἀσθενείᾳ. Ὁ Ἰρλανδὸς χωρικὸς δὲν δύναται νὰ λάβῃ συνδρομὴν οὔτε παρὰ τοῦ γείτονος, οὔτε παρὰ φίλου ἢ συγγενοῦς, οὐδὲ δύναται νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι θὰ γενοῦῃ ἐκ τοῦ κρίκου τοῦ ἑαυτοῦ χωρίου, ἢ τῶν ὁρινθίων, καθόσον ταῦτα πάντα θὰ πωλοῦσι πρὸς πλειοψηφίαν τῶν φρόνων.

Αἱ γυναῖκες αὐτῶν, ὡς ἐρημονυσσόμεναι καὶ ἀνωτέρω, δὲν ἐργάζονται· ἐνίοτε ὅμως μεταφέρουσιν ἄγρια φυτὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς πάνειν τῶν παρακειμένων ἀγρῶν, καὶ τὸ ἔργον τοῦτό ἐστι ἐπίπονον. Τοιοῦτον χωρικὸν Ἰρλανδίδα παρίστησι μία τῶν παρατιθεμένων εἰκονογραφιῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνέβασεν εἰς 1,013. Ὁ δὲ μέσος ὅρος τῆς θνητότητος τῆς τελευταίας δεκαετίας ἀπὸ τοῦ 1851—60, ἀναφερομένης διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι 1,129. Ὅθεν ἡ θνητότης τῆς ἐν λόγῳ ἑβδομάδος ἐν μικροτέρᾳ τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἑβδομαδικῆς θνητότητος κατὰ 86 θνητότας, ὡς ὁρίσουσι αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις τοῦ γενικοῦ ἀρξικαγείου τοῦ Λονδίνου.

ΚΛΕΙΣΙΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΚΑΜΒΕΛ.— Τὸ λείψανον τοῦ μακαριστοῦ λόρδου Κάμβελ, οὗτινος τὴν βιογραφίαν προλαβόντως ἐδημοσιεύσαμεν, ἐνταφιάσθη τὸ παρελθὸν σάββατον ἐν τῇ Μονῇ Ζεβδόρχου. Ἡ κηδεία ἐγένετο ὅλως ἰδιωτικῶς καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης παρατάξεως.

ΑΙ ΣΥΝΤΡΟΜΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ ΔΙΜΟΥ.—Ἡ ἐν Λονδίνῳ συρρικνισθεῖσα ἐπιτροπὴ εἰς συλλογὴν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς Ἰνδίαις θνησκόντων ἀνθρώπων ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀρτου συνέλθε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τελευταῖαν συνοδείαν. Ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως μανθανομεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέλεξεν 107,000 λίρας, ἐξ ὧν αἱ 104,500 λίρ. ἐστάλησαν ἤδη εἰς Ἰνδίας πρὸς πρόληψιν περαιτέρας θνησκότητος.

ΝΕΑ ΝΗΣΟΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΣΠΙΑ ΘΑΛΑΣΣΗ. — Ἐπιστολὴ ἐκ Πετρουπόλεως ἀναφέρει τὸ ἑξῆς περίεργον γεγονὸς φανόμενον, ὅπερ ἐτράπη ἐφάνη ἐν τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ. Ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον Τ ο ῦ ρ κ μ ε ν, νέμει ἡ ἐπιστολὴ, ἐλέμβανε παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ Πουρβλζῶν Πέτκα, ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ εἶδεν ἐν τῷ ἀνέζοντι νέφει, νέκυν καὶ μὴ σημειωμένην ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς χάρταις. Διευθυνθεὶς δὲ πρὸς αὐτὴν, παρετήρησεν, ὅτι ἐν σωρεῖ γῆς, ὑψουμένου δεκακοτὶ πόδας ὑπὲρ τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιφανεῖ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς αὐτῆς ἐν μόνον ἔχῃ καὶ μεγάλη ἡ θερμοκρασία, ὡς ἂν ἀνεγὴς ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐξ ἀφιστείας ἐκρέξεως. Ἡ νῆσος αὕτη κεῖται ὀλίγα μίλια μακρὰν τοῦ Δουνὸκ παρὰ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Κασπίας θαλάσσης, μεταξὺ τῶν λιμένων Λενκορὰν καὶ Βακοῦ.

ΠΡΟΣΒΕΣΤΙΚΑΙ ΑΝΤΑΙΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ. — Ἡ Φιλαδελφία, ἥτις ἔχει πληθυσμὸν μόνον τὸ ἓν πέμπτον τοῦ τοῦ Λονδίνου, ἔχει αὔξησιν ἀτμοκινήτους πυροσβεστικὰς ἀντλίας περισσοτέρας τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ μετροπόλει ταύτῃ, ὡς λέγει ἡ Ἀποθήκη τῶν Μηχανικῶν. Τινὲς τούτων εἰσὶν αὐτοκινητοι, ἀλλ' αἱ ὑφ' ἵππων συρόμεναι εἶναι προτιμότεραι. Εἰς διάστημα τριῶν λεπτῶν καὶ ἡμίσεως ἕως πέντε δύνανται νὰ προσκομισθοῦν ἐπὶ τὰς ἐνέργειαν των καὶ εἰς διάστημα ἑπτὰ λεπτῶν νὰ ῥίψωσι ὕδωρ 200 πόδας πρὸς τὰ ἄνω εἰς κατάσβεσιν τῶν φλογῶν τῆς ἐκρηκτίσης πυρκαΐᾳς.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΚΕΡΑΥΝΩΝ.—Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην λέγεται τὸν ὧν ἐπαμένου ἔθνους, ὅτι εἰς Γαλλίαν καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἀνατολικὰ μέρη αὐτῆς 33 κεραυνοὶ ἐνέπαισαν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐφόνευσε ἄνθρωπον ἢ ἀρμαντικὴν προβάτων βλάβην ἐπ' αὐτοῦ.

ΣΚΑΠΡΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ.—Αὐτμῆρὰ ἀντύνοσιν, λέγει ἡ Σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ή, προῴξεισαν ἐν Σπὰ τὸ ἀποτέλεσμα στοιχήματος 2,000 φράγκων, ὅπερ ὁ βαρόνος Δομοτὴλ καὶ ὁ Κ. Βερνάρος ἔβαλον ὁ μὲν ἔβαλε νὰ τρέξῃ ταχὺν ἵππον ἐπὶ ἀγρίλεω ἵππου 48 λεωγῶν, ὁ δὲ μηχανίστερον ἀλλέαν ἔχοντα ἵππον τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν. Τὴν ἀπόστασιν ἐκ ταύτης ἔπρατε νὰ διατρέξωσι οἱ δυστυχεῖς ἵπποι ἐντὸς ὡκαιῶν ἡμῶν. Οἱ ἵπποι οὗτοι λοιπὸν ἤρχισαν τὸν ἕβδομον τῆν ἕνα ὥραν μ. μ. τῆς ὡρισθείσης ἡμέρας καὶ ὁ μὲν ἀνθὶς ἀγρίλεως ἵππος διέτρεξε τὰ ὀνν τρία τοῦ ὥρίμου καὶ εἶτα κατέπεσεν ἐξηντλημένος καὶ ἐν ὑπόρρυσι ἐπὶς ἀνῴρόνεως· ὁ δ' ἕτερος ἵππος διέτρεξεν ὅλην τὴν ἀπόστασιν, ἀλλ' ἀμα ἀνέῳξε τὸ εἰς σταῦλον ἀπέθανεν.

Η ΕΞ ΙΚΑΝΟΥ ΤΥΟΥΣ ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ ΞΥΛΟΥΡΓΟΥ ΑΝΕΥ ΣΧΕΔΟΝ ΒΛΑΒΗΣ.—Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ ἀνοικτῷ τοῦ Τουλλερῖ Ξυλουργὴς ἔπεσε ἐξ ὕψους 48 ποδῶν σχεδὸν καὶ οἱ συνεργάται του, ἅμα τὸν εἶδον πεσόντα ἔσπευσαν καὶ εἶχον πλῆρη πανικήσιν, ὅτι ἐκεῖνος ἀπεθανεν ἀμέσως· πλὴν εἶναι περίεργον νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ κατρπεσὼν οὐδεμίαν βλάβην ὑπέστη θλεθὲν ἢ μικρὰν παράθρασιν τοῦ δεξιοῦ ἀστραγάλου.

ΔΙ ΕΝ ΚΥΡΙΝΗ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΑΥΤΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.—Δύο ὀπτοῦχογοῦ Ἄγγλοι, ὀνοματζόμενοι ὁ μὲν Σμίθ, ὁ δὲ Πόρκερ, ἀπὸ τινων μηνῶν ἔκαμαν ἐκφόρους ἀνασκαφὰς ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Κυρήνης ἐν Λιβύῃ προστασίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Μεγάλης Βριττανίας. Οἱ κάποι τῶν εἰρηθέντων κυρίων ἔν ἀπίθεσιν εἰς μάτων, ἀλλ' ἀνεκάλυψαν Ἑλληνικὰ μνημεῖα ἀξίας καὶ ἀξιοθαύμαστα σπουδαιότατα, ἅτινα μετεκομίσθησαν εἰς Μάλτην καὶ ἐσταυώθη μετκφέρονται εἰς Λονδῖνον, ἵνα κατασκευᾶσι βιβλιοὶ ἐν τῷ Βριττανικῷ Μουσείῳ μεταξὺ τῶν πλείστων ἄλλων καλλιτεχνικῶν κειμηλίων τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων, τὰ ὁποῖα κοσμοῦσιν τὸ μουσεῖον τοῦτο. Αἱ ἀνασκαφαὶ δὲ ἐθεωτικῶν ἀσκηνῶν πρότερον ἐγένετο, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Βριττανικοῦ Μουσείου, ἐδόθη, ὅτι ἀρχαιολογικὴ θησαυρὸς ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς πόλεως κέκρυπται, ἐπειφὲ χρήματα ἔδη καὶ ἄλλας πως συνδράμοι τὴν αὐτοῦ ἀνασκαφὴν. Τὰ μίχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντα εἶναι κολοσσαῖον ἄγαλμα τοῦ Ἀπολλωνίου, 8 ποδῶν τὸ ὕψος· ἓν ἄγαλμα τοῦ Βάκχου, 6 ποδῶν τὸ ὕψος· ἄγαλμα ἀνωνύμου γυναικὸς, οὗτινος τὸ ὕψος εἶναι μεταξὺ 4 καὶ 5 ποδῶν· ἕτερον ἄγαλμα γυναικὸς πεκρυσμένης λίθοτα καὶ 12 κεφαλαὶ διαφόρου μεγέθους, ἐν αἷς εἶναι καὶ ἡ τῆς Ἀθηνᾶς γελγλαμένη ἐντελέστατα καὶ εἰς καλὸν κατάστασιν διατεφυλαγμένη· τὸ πρόσωπον εἶναι λαμπρὸν καὶ ἀρμαῖρον καὶ οὐδεμίαν ῥίρει κεῖται. Ὅλα αἱ ταῦτα τὰ πολύτιμα ἀρχαῖα κειμήλια εἶναι ἐκ καθαροῦ λευκοῦ μαρμάρου. Τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἀπολλωνίου, εἰς οὗ τὸν ναὸν ἀνεκαλύφθησαν, εἰ ἰδίοτες καὶ γνωρίζουσι τὰ κτεμάτων τὴν τέχνην λέγουσι, ὅτι εἶναι καλλίστες γλυπτικῆς τέχνης τῶν Ἑλλήνων. Πολλὰς ἀπέτεσαν δυσκολίας διὰ τὴν ἀνόρυξιν τοῦτο, ἕνα τὰ ἀγάλματα ταῦτα μετκφέρωσιν εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐπιβιβάσωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον· ἐνῷ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχουσι τὴν θαλάσσαν 14 μόνον μίλια. Τάρα οἱ δύο ἀρχαιόφιλοι Ἄγγλοι, μεγάλοι τῶν ἀρχαιοτάτων ἐρασταὶ, ἔρχεσαν τὴν ἀνακαφὴν τῶν ἐρειπίων τρίτον καὶ μεγάλον ναοῦ καὶ εἶναι πλέρεις ἐλπίδων, ὅτι καὶ ἄλλα ἀρχαῖα κειμήλια θ' ἀνόρυσσι αὐτοῦ· δὶ καὶ μετ' ἀκαμάτου ζήλου ἐργάζονται χάριν τῆς ἐπιστήμης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΥΡΙΤΙΑΟΣ ΑΦΙΕΜΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.—Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Βολτσίνῳ τῆς Ἀγγλίας λυπρὸν δυστύχημα συνέβη εἰς παιδίον ἔνεκα τῆς ἀναρρίξεως πυριτιδοῦ, ἥν ἔκρυπτε ἀνὰ χεῖρας. Τὸ παιδίον ἄρθβε ἐν τῇ οἰείᾳ μετὰ τινος ὑπηρετείας, ἥτις, ὡς φαίνεται, δὲν ἦν μεγαλοπρεπὴς ἐπείδου τὴν ἐλέκλαν καὶ ὀρλεῦμον τῶν εὐκαιρίας ἔπῃρε πυριτοθήκην, ἱκανὴν ποσότητα πυριτιδοῦ ἐμπεριέχουσαν καὶ ἐβέλετο νὰ διαπεράσῃ τὴν ἑαυτοῦ του καὶ τὴν ὑπηρέτειαν, πυρίβεται αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἑστίας. Ἐνῷ δὲ ἐξαπολοῦθε τὴν τεφρὰν τοῦτον πλὴν ἐπικινδυνωδεστάτου ἐρμαίου τὸ παιδίον, ἀνεῤῥίχθε ὅλη ἡ πυρίτις καὶ τὰ τεμάχια τῆς ἐκτυρβιόσης θήκης διετεφοπίσθησαν, ἐξ ὧν τινα ἐστόπασαν τὴν Ἔδιτον (τοιοῦτον ἦν τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου) εἰς τὸ πρόσωπον φοβερὰν ἐπεγκνόσα πληγὴν εἰς τὴν παρειὰν, ὀρώσσασα τὸ ὀστοῦν τῆς σιαγόνος καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν κατεστρέψασα. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς πυριτιδοῦ, περιεχομένης εἰς τὰς χεῖρας τῶν παίδων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΑΦΝΙΔΙΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ, ΠΕΡΙΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΒΥΡΣΟΔΕΨΟΥ.—Ἀνωρῶν εἶναι ἀνθρωπος, ἔχων μέγαν πλοῦτον, ν' ἀποστεφθεῖ αὐτοῦ διὰ μέσῳ ἐν πριστάσῃ καὶ οὕτω νὰ μὴ πτωχεύσῃ· ἀλλ' ἀνόρωπος πτωχὸς νὰ γείνῃ διὰ μιᾶς πλούσιος, πλὴν εἶναι κακὸν καὶ κακὰ ἐντεῦθεν προκύπτουσιν ἀποτελέσματα. Αἱ ἐφεμερίδες τῆς Κρακοβίας ἀναγγέλλουσι, ὅτι ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀπέθανε βυρσοδέψης τις ὀνοματζόμενος Θρισόστεκ, ὅστις πέρυσι ἐλέρετον ἀπὸ ἐν λαχεῖον 900000 φλωρίνι, ὅπερ ἔγνετο ἐν Δυτρῷ. Ὁ πτωχὸς οὗτος βυρσοδέψης, ἀλλὰ καλότυχος, ἵνα λάβῃ ἀμέσως τὴν μεγάλην ταύτην χρηματικὴν ποσότητα, ἔξεπεσεν ἐκ τοῦ ὄλου 11,000 φλωρίνι. Ἀφοῦ ὅμως ἔμαθε ὁ ὑπὸ τὴς τύχης τοσοῦτον θαμβὸς ἐκεῖνος βυρσοδέψης ἀν' ἡς τρόπους περιέλθοι τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου· ἐὰν εἶχεν οὐδὲ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐκφέρεστο νὰ τοῦ ἀρκεῖρεται τὸν ἀπροσδόκητον καὶ αἰφνίδιον πλοῦτον, ὅπερ ἡ τύχη ἐδωρήσατο αὐτῷ. Ἀμα τὸ ἐρμαῖον ποτὸν Ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, τὸ ἔβαλεν ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ καὶ τὸ ἐκλείδωσεν εἰς ὑπόγειον ἀστρολέστατον· καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέρας ἀπεκλείετο τὸ κιβώτιον, ἵνα βλέπῃ, ἂν τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῷ καὶ ἀνέπηρον, καὶ τοῦτο ἐξακολοῦθει πάντοτε, ἐκοῦσι ἐπὶ πλέον ἢ ἐν ἔτος ἀνεκτικῶς καὶ τὸ φίλον μὴ τοῦ τὰ κλέψωσι κτίθεται καὶ τῦρος τρομερὸς τακτικὸς ἀπέλλαξε αὐτὸν τῆς ἀδικοῦσης ἀνησυχίας καὶ φροντίδος, ὃν κατέβαλε πρὸς καὶ βράδυ εἰς διατήρησιν τῶν χρημάτων.

ΟΚΤΩΠΟΥΣ ΝΕΑ.—Ἐὰν ὁδοὶ τοῦ Οὐινδσωρ κατὰ μεσημβρίαν τοῦ παρελθόντος σαββάτου ἦσαν πλέρεις ἀνθρώπων, οὕτινες ἔτρεχον, ἵνα ἴδωσι μόνον νέκυν, εὐοσκατὴ τὴν ἐλπίδα, ἥτις εἶχεν ὑποκρθῆ νὰ τρέξῃ ἀπὸ τὴν Δημοκρίας μέχρι τοῦ Ἀλκτίου Λόφου καὶ ὀπίσω τέσσαρας φορὰς ἐν διαστήματι τεσσάρων ὡρῶν καὶ ἡμισείας (4 1/2), εἰ καὶ ἡ ἀπόστασις ἔδεια εἶναι μίλια ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὸ ἄλλο. Ἠ νὰν οὕτω, ἅτις εἶναι καὶ καλοκαιρωμένη, εἰς τὰς πάντε μ. μ. ἐνεφνιόθη, φορῦσα λευκὰ ἐνδύματα καὶ ἄρχεται τὸν δρόμον ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου μέρους, βαίνουσα κατὰ τοὺς τεχνικοὺς κανόνας, τοὺς μὲν βραχύνοις κρατοῦσα πρὸς τὰ ἄνω, τοὺς δ' ἀγκῶνας στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τὰν κεφαλὴν ὀκτεκρυσῦσα ὀρθῆν. Καὶ ἐντὸς τῆς ὡρισμένης ὥρας τετράκις διέτρεξε τὴν εἴκοσι μίλιον ἀπόστασιν καὶ ἐδεν ἔπαυε τέσσαρα.

ΠΡΩΣ.—Πρὸ τινων ἡμερῶν κοράκινος, κολυμβῶν εἰς μίαν λεκτὴν τῆς Ἰρλανδίας, ἐγένετο ἀρκοῦς ἐπὶ μιᾶς πορ' ἄλλων γυναικῶν, ὀτωμένων αὐτὸ τὸ ἐξωθεν. Γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Ξωνδίαστ κρεινὶν, οὕτινος τὸ ἕτερον πέρυσι ἐδεν ἐρκνίτο, ἄνευ δίστεγμοῦ ζωοδίστα κρεινὶν, οὕτινος τὸ ἕτερον πέρυσι ἐδεν ἐρκνίτο ἄλλην γυναῖκα νὰ κρατήσῃ, ἔῤῥιψε κολυμβῶτα, ὅπου τὸ κρόκινον ἔπεσε καὶ ἐκεῖ εἰσέλθουσι εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, ζητοῦσα ν' ἀνεύρῃ τὸ σῶμα του, ὅπερ εὑρεῖν ἔδρεξεν ἐκ τῆς κόμης καὶ οὕτως ἀνέφερε τὸ κατακυθισθὲν θέμα καὶ ἐπνέυρεν εἰς τὴν ζωὴν. Ἀξιστα δὲ, ὅτι ἡ γυνοῖα αὕτη γυνὴ ἔστωτο ἄλλοις οὐ ἀνθρώπους ἐξ ὁμοίου κινδύνου.

Τὰ ΚΑΛΑ ΤΟΥ ΤΡΙΧΟΛΙΝΟΥ.—Τὸ τριχόλινον, ὅτοι ὁ κρινόλινος, ἔχει πλέστν κακὰ, ἐξ ὧν τινα σκεμθήκαν περισσότερα ἐν τῷ Βρεττανικῷ Ἀστέρι, πλὴν ἔχει καὶ τινα καλὰ. Ἀρίστοντες εἰς τὰς γυναῖκας νὰ ἐστιτιάσωσι, ὁπόταν κόσμον προέυνεῖ εἰς τὴς ῥοῦχτας αὐτῶ, ἡμᾶς λέγουσι, ὅτι τὸ τριχόλινον πολλοὺς ἔτωσε γυναῖκας, αἵτινες εἶχον κατασπεῖ εἰς ποταμοὺς, λίμνας καὶ ἀλλοὺς ἔτωσε ἀπὸ βιαιον καὶ στιγμαῖον θάνατον μέλλοντα νὰ πρόκυψῃ ἀπὸ πέτιμον. Ἐρμηρεῖς τις τοῦ Τουλὼν λέγει, ὅτι τὸ τοιοῦτον ὑπερῶν κοράκινον ἀκκαπιτεῖται, μαλλιαρὸ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς, ἀπὸ τὸν θυμὸν τὸν μόνον τοῦ ἐῤῥίψῃ ἐκ τοῦ πηρκθέρου τοῦ τρίτου πατώματος ὑψηρόφου οἰκίας εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Σαβοναίων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ οὐδεμίαν ὑπέστη πληγὴν. Ἔπτεσε ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου πεζοδρομίου τῆς ὁδοῦ τοῦτου πλὴν ἀνθρώπου, οὕτινος ἔτυχον καθήμενοι καὶ ἀκκινόνοντες ὀρυσσεῖν ἄῤῥα. Οἱ ἀνθρωποι ἅμα εἶδον τὸ κοράκινον κατεπτεσθὲν, ὑπεῖσον, ὅτι καὶ ἀμέσως ἀπέθανεν, ἀλλ' κπατήθησαν ὅλοι τὸ θυμπτουρῦον τριχόλινον, ὡς ἀλεξίτοπτον ἐστρέκεια, ἔτωσε αὐτὸ ἀπὸ ὀρκκτον θάνατον καὶ πάσαν ἄλλην πληγὴν ἐπὶ τοῦ σώματος.

ΙΟΓΔΙΟΥ.—Ὁ Τ ε ρ α κ λ ε τ ι κ ὸ ς Σ υ ν α π ι σ τ ὴ ρ ὃ ὑῤῥαθεὶς τὰ ἔξω ἔθνεσι εἰς συναγωνισμὸν. α) Χρυσοῦν μετάλλιον ἀξίας 1,000 φράγκων, ὅπερ πρόκειται νὰ ἀοῦῃ, ὅστις συγγράψῃ τὴν ἐκλεκτίστερα διατριβὴν περὶ ὁρισμένου τινὸς θυκκκνευτικοῦ ζητήματος· β) Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀξίας 1,500 φράγκων, ὅπερ θὰ λάβῃ, ὅστις θὰ κάθυπόδῃ εἰς τὸν Ἑρακλειτέον Συνκπτισμὸν τὰς καλλιτέρας καὶ ἀκριβεστέρας στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀπάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ζώντων καὶ διεκκρισμένων εἰς ἕκα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένου, περὶ τῆς διαστάσεῖς καὶ ὑλικῆς αὐτῶν ἀκκυπτόλεως, περὶ τῆς διαίτης αὐτῶν καὶ ἰδίως περὶ τῶν πολιτικῶν θεσμοκμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, ἥτινας ἀπολαμβάνουσι ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, ἐν ᾗ κατοικοῦσιν. Αἱ ὧν αὕτοι προγκρατεῖται δύνανται νὰ γράφωσι ἑβραϊστὶ, λατινιστὶ, γαλλιστὶ, γερμανιστὶ ἢ ἀγγλιστὶ καὶ πρέπει νὰ σταλῶσι εἰς τὴν γραμματείκν τοῦ «Συνκπτισμοῦ,» ἢ μὲν πρώτη τὴν 1ὴν μαρτίου τοῦ προτεχοῦς ἔτους 1862, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1ὴν μαρτίου 1863.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΘΑΝΑΤΩΝ.—Ἀπὸ τοῦ 1821 ἐν Εὐρώπῃ ἡ θνητότης τῶν ἀνθρώπων ὑστμῆρα ὀλιγοστεύει κατ' ἐτησίους στατιστικὰς ἐκθέσεις τῶν θανάτων τῶν διαφόρων ἀρμοκρατικῶν κρατῶν. Αἱ ἐῤῥοῦρεν ἀσφαλεστικαὶ ἐπιφαὶ κατὰ τὸν θανάτου τοῦ ἀνθρώπου σῆμερον δύνανται ἐπὶ πολὺ μετριοτέρας ὄρους νὰ ἀπρκλέωσι τὴν ζωὴν ἑκάστου ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ ἑκατοντετοῦς αἰῶνος. Ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰς ἐπιτάφους ἐκθέσεις τῶν ἐξεταζόντων ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων εἶναι μακροτέρας καὶ οἱ θάνατοι ὀλιγωτέροι ἢ πλέστν. Τοῦτο εἶναι θετικὸν καὶ οὐδεὶς πρέπει ν' ἀμφιβάλῃ. Ἀπὸ τοῦ 1821 μεταῤῥ.58 ἀνθρώπων ἐτησίως συνέβη εἰς θάνατος· πρὸ τῆς ἐποχῆς δὲ τούτης συνέβαινεν εἰς θάνατος μεταῤῥ 46 ἀνθῷ. Ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ 1825 εἰς μεταῤῥ 45 ἀνθῷ, ἐν τοῖς Παπικοῖς χώροις εἰς μεταῤῥ 28 ἀνῷρ. καὶ ἐν Βοῦδῃ εἰς μεταῤῥ 24 ἀνῷρ.

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΘΕΑΛΚΟΚΛΕΠΤΗΣ.—Κύριός τις, Γουλιέλμος καλούμενος, περιερχόμενος ἐσχάτως ἐν Στουτγάρδῃ τῆς Γερμανίας, ἀπήντησεν μικρὸν ἀνασταῤῥακτὸς ἀνῷρωπον, ὅστις ἀπατᾶθε πρὸς αὐτὸν, ζητῶν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὰ περίεργα μέρη τῆς πόλεως· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἠδέχθη τὴν πρότασιν. Ὁ ἕτερος ἐν τούτοις χωρὶς νὰ θεωρήσῃ ἀκοῦν προσθεξάμενον ἄκα τὴν ἀρνησιν ταύτην, ἠρώτησε τὸν Γουλιέλμον μετὰ εὐγενοῦς τρόπου, τί ὥρα εἶναι· οὗτος δὲ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν γνωρίζει· διότι τὸ ὡρολόγιόν του εἶναι σταματισμένον, καὶ χωρὶς νὰ σταθῇ περισσότερον διεῤῥύθοῦς πρὸς τὸ Μουσεῖον τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, ὅπου καὶ ἐπῆλθεν. Μόλις δ' εἶχον παρῆλθε τρία λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἰδοὺ ἀπαντᾷ τὸν αὐτὸν ἄνῳρωπον ἐν τινι ἀῤῥάρῳ τοῦ Μουσείου, ὅστις, μετὰ φλεκτοῦ ὄρους ἀποτυθεὶς αὐτῷ, ζητεῖ μίκν π ρ ί ζ α ν τ α μ β ά κ ο υ. Ὁ Γουλιέλμος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν συνοδεύει ταυβακοι, καὶ ἄνευ περιστέρας συνοδέλλαμῆς ἐπρομεύσεν ἐν τῷ Μουσείῳ. Προκαθοῦνθεὶς δὲ μετά τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὅτι δυνάμεστοῦ τι συνοῆς παρ' αὐτῷ, ἐζήτησεν εἰς τὸ θυλακίον του τὸν ταυβακοθήκαν τοῦ· ἀλλ' ἀν' αὐτῆς εὗρε τεμάχιον χαρτοῦ φέροντες λέξεις «Ἀρνῷ δὲν συνοδεύεστε ταυβάκου, ἢ ταυβακοθήκη σᾶς εἶναι περιττή.» Ἐπειφθὲ, ὅτι ἡ λαγνεῖ τοῦ ἀγνώστου φίλου του ἐπλεκολουθεῖτο καὶ ὑπόστα τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ ἐῤῥόφησε ἀλλ' ὅπῳ ἐπὶ ὀλίγον ἐξεπλάγη, ὅτε ζητήσας τὸ ὡρολόγιόν του, εὗρεν ἐν τῷ θυλακίῳ ὁμοιον τεμάχιον χάρτου μὲ τὰς ἀκολούθους λέξεις «Ἀρνῷ τὸ ὡρολόγιον σας. Εἰς Βίλνιον ἀνετμῆθη κατὰ 1/2 τὸ κουάρτερ. Εἰς Ὀλανδίαν ἔῤῥκτο ἐπίσης ν' ἀνκτιμᾶται. Εἰς Ἀλεξκνδρειαν ἦτον εὐόκιστος, ἀλλ' ἡ χαμήλωσις τῶν ὀδάτων τοῦ Νείλου κατέστησε τὴν μεταφορὰν δύσκολον. Εἰς Τεργίστεν ὅλα ἐν γένει τὰ σιτηρὰ ἦσαν ἄτιμα καὶ αἱ τιμαὶ ὑπῆρ τῶν ἀγῳραστῶν. Εἰς Γαλλίαν μ' ὅλον τὴν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ αἱ τιμαὶ τῶν ἀλεύρων ἐβελτιώθησαν κατὰ φράγκον τὰ 157 κοῦλα· καὶ καλῆς ποιότητος τιμῶνται 71φ.—75φ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

ΝΕΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.—Προ ἡμερῶν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Γαλλίας καθυπεβλήθη νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖ ἡ κυβέρνησις τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ σώματος τούτου εἰς κατασκευὴν 25 νέων σιδηροδρόμων ἐκτάσεως 823 μιλίων, ὧν τὸν ἀριθμὸν ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ ἦναι 14,692,000 λίραι.

Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐδαπανήθησαν ἐπὶ τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων 184,440,000 λίραι, ἐξ ὧν τὰς μὲν 32,440,000 λίρας ἐδαπάνησεν ἡ κυβέρνησις, τὰς δὲ ἐπιλοίπους 152,000,000 λίρας αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι. Τὴν 1ην ἰανουαρίου ἐνεστώτος ἔτους ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις συνεφώνησε νὰ πληρώσῃ 7,870,000 λίρας εἰς σιδηροδρομικὰς ἑταιρίας, αἵτινες ἐπεχείρησαν κατασκευὴν σιδηροδρόμων.

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΑΠΟΡΘΜΕΥΣΕΩΝ. — Εἰς τὸ ἐνιαύσιον γενικὸν συμβούλιον τῶν μετόχων τῆς ἑταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν Διαπορθμεύσεων τῆς Γαλλίας ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἐν ᾧ βλέπομεν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ περιουσία τῆς ἑταιρίας αὐτῆς αὐξῆσε διὰ προσθήκης ἡ μὲν ναυτικὴ ὅλη, εἰς 333,200 λίρ. αἱ προμήθειαι εἰς 28,320 λίρ., ἐξαρτισμοὶ καὶ ἐργαλεῖα εἰς 44,000 λ. καὶ ἡ ἀκίνητος περιουσία εἰς 1,180 λίρ. Τὴν 1ην ἰανουαρίου ὁ στόλος τῆς ἑταιρίας ταύτης συνέκειτο ἐκ 48 πλοίων 12,850 ὁλικῆς ἵππων δυνάμεως καὶ 65,211 τόνων χωρητικότητος. Τώρα ναυπηγοῦνται ἐξ νέα ἀτμόπλοια 2,390 ἵππων δυνάμεως, χωρητικότητος δὲ 15,664 τόνων· ὥστε ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς 54 ἀτμόπλοια 15,240 ἵππων δυνάμεως καὶ 80,875 τόνων χωρητικότητος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 47 ἀτμόπλοια, ἐξ ὧν τρία ἦσαν ναυλωμένα, ὑπηρέτουν τὴν ἐμπορίαν τῆς Μεσογείου καὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος διέπλευσαν 322,143 λεύγας. Μετέφερον δὲ 118,964 ἐπιβάτας, 70,443 ἐπιβάτας διὰ Γαλλίαν, 100,450 τόνων ἐμπορεύματα καὶ 3,294 τόνων ὑλικὸν διὰ τὴν κυβέρνησιν. Συγκρινόμενος ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταφερθέντων ἐπιβατῶν πρὸς τὸν τοῦ 1859, εὑρίσκεται ἐκείνος μικρότερος 6 τοῖς 0/0 καὶ τὸ κομισθὲν ὑλικὸν διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἐφέτος ἐν μικρότερον τοῦ 1859 35 τοῖς 0/0, ἀλλὰ τὰ κομισθέντα ἐμπορεύματα ἦσαν ἐφέτος περισσότερα 7—3 τοῖς 0/0. Τὸ κέρδος τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπερεῖδε τὸ τοῦ 1859 κατὰ 9,502 λίρας· τὸ δὲ ὁλικὸν κέρδος ἀνέβη εἰς 129, 606 λίρας, ἐξ ὧν 6 τοῖς 0/0, ἤτοι 6,480, θὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κεφάλαιον, 115,200 λίραι θὰ πληρωθῶσιν εἰς τοὺς μετόχους ὡς μέρισμα δὶ' ἑκάστου μετοχὸν 2 λίρ. 8 σιλ. 4 δην. καὶ αἱ λοιπαὶ 6,926 λίρ. ἀφενσιναι δι' ἔξοδα τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Τὸ ἐκ 2 λιρ. 8 σιλ. 4 δην. μέρισμα δὶ ἑκάστην μετοχὴν εἶναι ἴσον μὲ 12 τοῖς 0/0, ἂν θεωρήσωμεν τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν τῆς μετοχῆς.

ΟΙ ΩΔΕΚΑ ΛΙΜΕΝΕΣ.—Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1860 ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἐν τοῖς ὁδδέκα κυριωτέροις λιμένοις τῆς Μεγάλης Βρεττανικῆς καὶ τῆς Ἰρλανδίας διὰ τὰς Βρεττανικὰς κατασκέυας καὶ ἄλλας τῆς ὑφηλίου χώρας δείκνυται διὰ τοῦ ἑπομένου πίνακος.

Λιβερπούλ . . .	65,419,732	Γλασκώβη . . .	5,406,410
Λονδῖνον. . .	30,837,688	Γρηνόκη . . .	572,702
Χούλλ . . .	14,487,676	Λείθ.	1,030,680
Σουθάμπτων. .	2,662,076	Κάρκον . . .	136,698
Νεόκαστρον. .	1,902,488	Δουδλίνον. . .	22,192
Βριστόλλ. . .	491,192	Βελφάστ. . . .	10,283

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ.—Κεινοδουλευτικαὶ ἔδεσις, προ μικροῦ διακοπεῖσαι, ἐπανέκτησαν ἐπὶ ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1855 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1860 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μὲν μέρος τῆς ἐπαρχίας Μιδλσεξίης ἐγένετο 491 ἀνακρίσεις ἐπὶ ἀρρένων καὶ 405 ἐπὶ θηλέων· εἰς τὸ Ὀξεμόντερ (ὅπερ συμπεριλαμβάνεται σήμερον εἰς τὸ Λονδῖνον) ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου 130 ἀνακρίσεις ἐγένοντο ἐπὶ ἀρρένων καὶ 141 ἐπὶ θηλέων· εἰς τὸ Βόρεγον (ἐν Λονδίνῳ) 2 ἐπὶ ἀρρένων καὶ 1 ἐπὶ θηλέων· εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὰ μεταπηφυὶ προάστεια 132 ἐπὶ ἀρρένων καὶ 131 ἐπὶ θηλέων· εἰς τὸ δουκάτον Λαγκάστερ, 31 ἐπὶ ἀρρένων καὶ 17 ἐπὶ θηλέων· εἰς Κέντον, 53 ἐπὶ ἀρρένων καὶ 55 ἐπὶ θηλέων. εἰς Συρρέην 350 ἐπὶ ἀρρένων καὶ 274 ἐπὶ θηλέων, καὶ 3 ἀνακρίσεις ἐπὶ προσώπων ἀγνώστου γένους· εἰς τὴν περιφέρειαν λοιπὸν τοῦ Λονδίνου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνακρίσεων ἐντὸς τῆς εἰρημένης χρονικῆς περιόδου ἦν 3,901. Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις, ἐξ ἧς ὁρίσθημεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακρίσεων, ἀνκφέρει πόσαι ἔγινεν ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐνορίων, ἐπὶ τίνι ἐγένοντο, ποῦ καὶ πῶς ἔλαβεν καὶ ὁποία δικαστικὴ ἀπόφασις ἐξέδοθη δι' ἑκάστην αὐτῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Ὁ JOHN DRAPER, χαρτοπώλης, πωλῶν καὶ ἐξάγων ὅλκειδ, κατασκευαστὴς καταστόχων καὶ τυπογράφος, 5, Little Tower-st. London, ἔχει πάντα τὰ εἴδη τοῦ χάρτου πρὸς γραφὴν, τύπωσιν κλπ., λεβίδι καὶ προμόριον διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐγτυμεβθὲντα Εὐρετικὸν Κατάλογον. Μεταξὺ δὲ τῶν μέτων τὰ ὁποῖα εὐκοσύνου ι τὴν ἐρχεσιον εἶναι καὶ ὁ Νέος Προνομεύχος Κατάλογος ὑπὸ JOHN Draper, δι' οὗ ὁλοῆος δύναται νὰ ἀνεύρῃ τις πᾶν ὅ,τι ζητεῖ εἰσνομῶν τὸν χρόνον χειῆς ν' ἀναγράζῃται νὰ ἀναθεωρῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ βιβλίον προειμένον νὰ ἐξετα· θῶι περιπε-πλεμένοι ἰσημρισαμοί.

Μαχαναὶ πρὸς ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν καὶ κιβώτια δι' αὐτοὺς, μεγίνη καὶ πᾶν εἶδος γραμικῆς ὅλης ὑοεύσκονται παρὰ τῷ ἰδίῳ εἰς καττσάτατ τιμάς. Πέμπνται κατάλογοι εἰς τὸν αἰτήσαντα

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ. Ὁ Κ. Ἰωάννης Πρέστων, μεσίτης ἀτμοπλοίων, διαπραγματεύεται τὴν ἀγοραστοπώλειαν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου σιδηροῦ ἢ ξυλίου, ἐλεκεινήτου ἢ διὰ τροχῶν. Συνάπτει δὲ καὶ συμφωνίας πρὸς ναυπήγειον παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου ἐν βραχυτάτῃ προθεσμίᾳ Διεύθυνσις JOHN PRESTON, Steam Ship Broker. East India Chambers, Leadenhall-street, London

ΕΠΙΠΛΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΝ.

RICHARD LOADER & Co. γενικὸν κατάστημα ἐπίπλων καὶ ταπήτων, 23 & 24, Pavement, Finsbury, London E C.

Πάντα τὰ ἄνω εἴδη δίδονται ἐπ' ἐγγυήσει, ὅτι εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

Κατάλογοι, περιέχοντες εἰκονογραφίας τῶν πραγμάτων καὶ τας τιμὰς αὐτῶν εἰδοστὰν ἄμα αἰτηθέντες.

ΤΟΥ STEVENS ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ, παρεκεχρήσθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τῶν διευθυντῶν πάσης τάξεως τῶν δημοσίων κατασταμάτων, τῶν πρώτων ἀρτοποιῶν τῆς ἀριστοκρατίας, κτλ. Ἔγχωνται ἐξοχον καὶ ἄκαν κυθαρὸν ἄρτον ζυμώνουσι δὲ ποσὸν ἀπὸ μέαν κευάρτιρ ὑλεῦρου μέχρι πέντε σακίων ἑκάστοτε. Τιμῶνται ἀπὸ λίρ. 2 καὶ σ. 10 ἕως 130 λίρ. ἑκάστη.

Διεύθυνσις 5, 6, 2, 7, Cambridge Road N. E.

Αἱ μαχαναὶ αὗται ἐρμηνεύονται ἐπίσης εἰς πᾶν εἶδος σιτικοῦ ἄρτου.

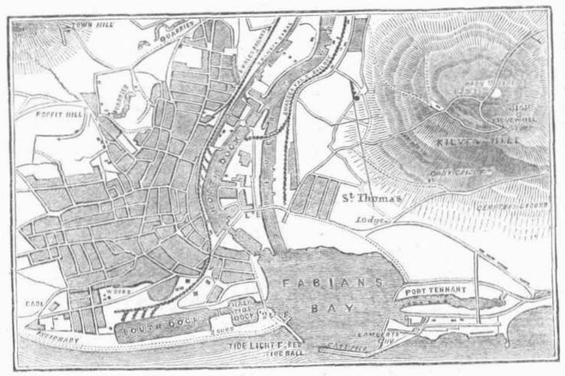

SWANSEA HARBOUR & DOCKS.—ΣΟΥΑΝΣΗΣ ΛΙΜΗΝ ΚΑΙ ΝΕΩΡΙΑ.

Ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἠλαττώθησαν τὰ λιμενικὰ δικαιώματα.

Κατὰ τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἀνεχώρησαν Ἑλληνικὰ καὶ Αὐστριακὰ πλοῖα ἀπὸ Κάρδηφ 30· ἀπὸ δὲ Σουανσὴ 26 τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Διὰ τὰς συμβάσας τότε τρικυμίας τὰ πλοῖα τοῦ Κάρδηφ ἄλλα ἐνανάγησαν καὶ ἄλλα ὑπέστσαν ζημίας. Ἐκ δὲ τῶν πλοίων τοῦ Σουανσὴ οὐδ μόνον ὑπέστησαν ζημίας.

Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ λιμὴν καὶ ἡ θέσις τοῦ Σουανσὴ εἶναι πρωτεύοντες, ὠφελιμωτερος καὶ ἀσφαλέστερος.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΟΥΓΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα κατποτία, τοῦχας ἀνεζωογονοῦντα τὸ σύστημα, αἴρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πλούσιος ἢ πένης, ὁσεμμάζων τὸ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχυῖ ἀνακλεμβάνε δύναμιν καὶ σθένος.

Βῆξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νόημά τι τοιοῦτον νοεῦσι, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῇ ἐντείθεν μίγκ ὄρεῖος κατὰ τὴν ἐπκγρλίαν τοῦ καθ' Ὠλουσιάν.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνκτεῖμητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνισχύοντα ταύτας νὰ διέλθωσι ἀβλαβῶς τὴν κινδυνώδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσκῦται ἀπόλλυνται. Εἰς δὲ τὰς νάκς τὰ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἰσον. Πλείονες ἰκπτόμρεισι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἑκαστον κουτίον.

Ἤπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγκι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσι ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἐπανκφέρουσι τὴν λειτουργίκν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάκχων λκμβάνει νέαν τρόπον τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ πκίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Πανταχοῦ φημίζονται ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὀλλουσκὴ χρησιμεύουσι ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἐξῆς ἀσθενείκς, τοὺς παντοειδεῖς πυρετοὺς τὸ ἕσθμα, τὴν χολερικὴ νοσήματα, τοὺς ἀχώρους, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμῤῥαξίες τῶν ἐντέρων, τὴν φθίειν, τὴν ἀτονίκν, τὸν ὀζρμπκ, τὴν δυσεντερίκν, τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀτκξίκν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπκσμοὺς, τὴν ποδάγρκν, τὴν κεφκλκλγίκν, τὴν δυσπεψίκν, τὰς φλογώσεις, τὸν ἕκτερον, τὴν ἠπκτίτιδκ, τὴν πλευρκλγίκν, τὰς κιμῤῥοΐδκς, τοὺς ῥευμκτισμοὺς, τὴν δυσουρίκν, τὰς χοιρκδκς, τοὺς πονοκλκμοὺς, τὴν λιθίκσιν, τὴν ἐρεπτίσκ, τὰ αἱδόμκτκ, τὰ ἕλκη, τὰ ἀῤῥοδεσικκ πκθῆ, τὴν ἐλμιθίκσι., τὴν ἀδυνκμίκν ἐξ ἀιοσδήποτε αἰτίκς κλπ.

Τὰ κατκπότκ καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστκμκ τοῦ κκθηγητοῦ Ὀλλουσκὴ(Holloway)224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι χγεῖδν τοῦ ἐτέρκις φαρμακοπώλκις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σιλ. 1½., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκκστον ὀσκχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγκλίτερκ λκμβάνων ἔχει μεγκλιτέρκν ὠφέλεικν. Ὀδηγίκι διὰ τὸν πάκχοντκ εἰ σίουδήποτε νοσήματος προτκλοῦνται ἐν ἑκάστῳ ὀοχείῳ.

OI RANSOMS KAI SIMS, IPSWICH,

Μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἐξεργζόμενοι τὰς νέας βελτιωθείσας γεωργικὰς μηχανὰς, περιλκμβκνούσας, προνομιοῦχκ καὶ μὴ, ἀροτρκ, ἀρμόδια διὰ πᾶσκν γῆν καὶ εἰς πάντκ σκοπόν. Βωλοσπόνοι, ἀροτρκ πρὸς διακοδκμισμὸν, κύλινδροι καὶ ἄλλκ τοιαῦτκ ἐργκλεῖκ, ἅμκρκκ δι' ἵππων καὶ χορτοκόποι. ἀχυροτέμοι, ῥιζοτέμοι, συνθλκστικοὶ καὶ τριπτικοὶ μύλοι διὰ κιτῆρκ κτλ. ἀτμομηχκνκὶ, ἐμκτκκμίστοι ἢ μή, μετὰ προνομιούχων ἢ ἄλλων λεθέντων ἀτμοκίνητοι ἀλωνιστικαὶ μηχκνκὶ, ἐμκτκκμιστοὶ καὶ μή, ὑνὸς ἢ ἑπτὸὸ κτύπων· ἀλωνιστικαὶ μηχκνκὶ δι' ἵππων, κλωδευτικαὶ μηχκνκὶ, ἀλεκρυμόμυλοι, ἱπποστκκιοὶ κτλ.

Οἱ RANSOMS καὶ SIMS πρὸ πολλοῦ φημίζονται, διότι εἰς τὰς γεωργικὰς μηχκνὰς των ὑπκρχει κπλότης, δικφκνεια, ὀρκιοεῖστκ καὶ εἰσκνομία εἰς τὴν ἐπιεκνεὶν, καὶ εἰς ὅτι ἐργκζόνται μεγκλὴν φροντίζουσι περὶ τὸν σπουδκῖον τούτων ἀρχῶν. Οἱ R. καὶ S. ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίκν των πλέον τῶν 1000 ἀνθρώπων καὶ τοιοῦτοτε οὐνκστκὶ καὶ ἀντελίουσιν οἰκοδόμοτε διατκγῶν. Αἱ γεωργικαὶ μηχκνκὶ εἶναι ἐπτιθυμητκὶ ἑκάστην Τρίτην εἰς τὸ Ἴρουιτε ἀπὸ τὰς 12—4 μ. μ.

Κατκλογοι μετ' εἰκονογραφιῶν, ἐλεύθεροι ταχυδρομικοῦ, γινομένες αἰτήσεις εἰς τὸ ἐν Ὀρουιλ ἐργοστάσιον (Orwell works), ἢ εἰς τὸν πρκτορκ αὐτῶν ἐν Λονδίνῳ, SHEPPARD RANSOME, 51, Essex street Strand, W. C. Γοῦστι ἢ συνθῆς εἰς τὸ ἐμπόριον Ἐπιτκκοῆς. Αἱ ἀν ἕξεων μερῶν διατκγαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται διὰ πιστώτεως εἰς Λονδῖνον, πλημρωτέκς ἐπὶ τῇ ἐμφκνίσει τῆς φορτωτικῆς.

ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ στείλε τὸ ὄνομκ κκὶ τὴν πκτρίδκ σου εἰς τὸ βκτελιωεν κεφκυκτικὸν ἐργκσττήριον κκὶ βιβλιοθήκεν, κκὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλεις ἔχει ὀρθὸν ἀντίτυπον τῶν συμβολίων σου ἁρμάτων. Ἁπλοῦν σύμβολον 3σ. μὲ κηρυκευτικὰ χρώμκτκ κκὶ ἐπιγρκφὴν 6σ. Μεγκλὸν μεγέθους 12σ. Οἰκογενειακὰ πκράτημκ σὺν τοῖς ὀνόμκσι τοῦ ἀρχικῆς ὀόντος κκὶ λκβόντος αὐτὰ κτλ. 2 γκνιόεκ. Πίνεκς, περιέχων ὅλκ σχεδὸν τὰ ὀνόμκτκ τῶν δικκιούχων εἰς συμβολοφορέκν, ἐξκχθέντκ ἐν τοῖ Βρεττκνικοῖ μουσείῳ, τοῦ πύργου τοῦ Λονδίνου κτλ. τὸ ἐγχκρλίδιον τῆς Κηρυκείκς μετὰ 400 εἰκονογρκφιῶν 3σ. 6δ. ἄνευ ταχυδρομικῶν. Ὑπὸ Τ. Culleton, γενκλόγου κτλ. 25, Cranbourn-street, corner of St. Martin's lane, London, W. C. Τὰ ἀκκρτιτκὰ σημεῖκ ἀπὸ κτσίδος θερκπόντων δτ.

ΣΥΜΒΟΛΑ, ΠΑΡΑΣΗΜΑ κτλ. κλλίστκ γεγλυμμένκ ἐπὶ ἀρρκγίδκν ἢ ὀκκτυλίων 7σ. ἐπὶ βιβλιομένου χάλυβος 6σ. ἀρχικὰ στοιχεῖκ 1σ. 6δ. ἑκκστον· βιβλιοπλὴξ γεγλυμμένη μετὰ συμβόλων 10σ. ταχυδρομικῶ, ἐπιστολὴ ἐπὶ συστάσει 1σ. περιπτίκνον. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΧΡΥΣΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ 18 καρατίων μετὰ γεγλυμμένου συμβόλου 42σ. μετ' ἀρμάτων μεγέθου μεγέθους 75σ. Διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλονται εἰδὴ πρὸς ἀνόηρν τοῦ σχήματος. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Διὰ προνομοιούχου τυποπτηρίου τοῦ ἰδίου δύνκτκί τις νὰ ἐκτυπώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου σύμβολκ, παράσημκ, ἀρχικὰ γράμμκτκ, ὀνόμκτκ καὶ διευθύνσεις 15σ. κκὶ 21 τκ κκλλίτερκ. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ κλπ. ζωγρκφιζόμενκ ἐπὶ ὀχημάτων ἔργων τῆς ἐμπτικῆς 6σ. κκλλιτέρου ῥυθμοῦ 12σ. Γοτθικὰ καὶ νεώτερκ μονογράμμκτκ σχεδιογρκφημένκ 5σ κλπ. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΓΑΜΗΛΙΟΙ ΧΑΡΤΑΙ διὰ κύριον καὶ κυρίκν 50 ἑκκστος. 50 δικγεγλυμμένοι φάκελλοι μετὰ τοῦ παρθενικοῦ ὀνόμκτος ἔνδον τυπωμένου 13σ., ἐπισκεπτήριοι χάρτκι χκλκίνη πλκξ γεγλυμμένη κκθ' οἱονδήποτε ῥυθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόμκτος καὶ 50 χκρτῶν ἐκτυπωμένων ἀντὶ 2σ. ἄνευ ταχυδρ. Πᾶσκ δικτκγὴ ἐκτελεῖτκι πεμπομένου συγχρόνως τοῦ ἀντιτύπου. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Ὁ ἴδιος κατκσκευάζει προνομικκὰς ἠλεκτρκγκλβκνούσκς πλάκκς πρὸς σήμκνσι ἐνδυμάτων λινῶν, μετκξωτῶν, βκμβκκερῶν κλπ. ὀξκμς ποτὲ νὰ ἐξκλείψωσι ἡ μάλκνη. Δί' ἑκκστον ἀρχικὸν γράμμκ 1σ, δί' ἓν ὄνομκ 2σ. 6δ. σιρὰ κινητῶν ἀριθμῶν 2σ 6δ. ἄνευ ταχυδρ. Ὁ ἐν Λίβερπουλ κκθηγητὴς τῆς χημείκς Sheridan Muspratt συνιστᾷ αὐτὰς ὡς ἀρίστκς· δι ὀτε ἡ πότκσσκ οὔτε ἡ σόδκ ἐξκλείφει τκ γράμμκτκ κκτ' ἰδίκν αὐτοῦ πειράμκτκ

Πᾶσκ δικτκγὴ διευθύνεται εἰς τὸν προνομιοῦχον καὶ μόνον κατασκευαστὴν T. Culleton 25, Cranbourn-street, corner of St Martin's lane, London, W. C. καὶ ἐκτελεῖται ἄνευ κκθυστέρᾳς

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΓΟΥΔ
ΑΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΛΙΜΑΤΑ.

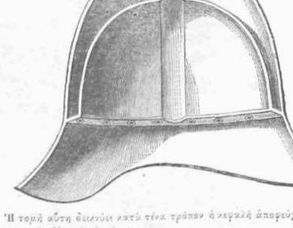

Ἡ τομὴ αὕτη δεικνύει κατὰ τίνα τρόπον ἡ κεφκλὴ ἀπορεύγει τὴν ἐπιῤῥκκτον εἰς τὴν ἀτμόσφκιρκν.

Ὁ ἐπίθημκν τοιοῦτοτε κιροστεγεῖς (air-chamber) πίλους καὶ περιεφκλκίκς, δύνκται ν' ἀποθεωθῇ πρὸς τοὺς κυριωτέρους πιλοποιοὺς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πρωτεύσκν πόλεων τῶν Ἰνδιῶν, ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήτκς τοῦ προνομίου.

J. ELLWOOD & SONS.
Great Charlotte Street (S.), London.

Πρὸς βεβαίωτκν ἄς παρκτηρῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πίλου ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ ἀνωτέρω διεύθυνσις.

ΧΑΛΥΒΔΙΝΑΙ ΑΜΑΞΑΙ ALDEBERT. Ὁ ἀμαξοποιὸς οὗτος κατασκευάζει ἀκμάζες μικρᾶς, μεταμιμεῖρίνες εἰς τὴν κατασκευὴν χάλυβος ἀντὶ σιδήρου ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἐλκφρότερον.

Διεύθυνσις J. ALDEBERT & Co. 57 & 58 Long-acre.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΟΥ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

(ΑΡΙΘ. 55.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐν ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 17ῃ ἰουλίου 1861.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ εἰσέφρησαν τυπογραφικὰ ἐν τῷ περὶ Βλαχίας κεφαλαίῳ τοῦ προηγηθέντος φύλλου ἡμῶν, ἅτινα σπεύδομεν νὰ διορθώσωμεν. Ἀντὶ τοῦ «Πεπείσμεθα, ὅτι ἡ ἐπιτυχοῦσα τὸ ἀνεξάρτητον τοῦτο ψήφισμα πλειονοψηφία», ἀνάγνωθι τὸ ἀνεξήγητον τοῦτο ψήφισμα. Καὶ παρακατιὼν, ἀντὶ τοῦ «ἐπενεγκόντες τὰ θηριώδη κινήματα τοῦ βλαχικοῦ λαοῦ», ἀνάγνωθι τὰ δημοτελῆ. Καὶ περαιτέρω, ἀντὶ μπαγιάριδων, μπογιάριδων.

Ὁ λόρδος Στράτφορδ δὲ Ρεδκλὶφ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων, τὴν ἑσπέραν τῆς 12ης τοῦ ὑπερμεσοῦντος, ἀναστὰς ἐλάλησεν ἐπὶ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν περὶ τουρκικῶν πραγμάτων. Ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ ἐξύμνησεν ἐνθέρμως τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος συνλτάνου, εἶπεν, ὅτι ὁ κεκοιμένος ἦν ἄνηρ ἄριστος, ἐθρήνησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ, καὶ ἐγκωμιάσας τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν καὶ τὰς προόδους τῆς Τουρκίας, ἐτελεύτησε τὸν σχοινοτενῆ λόγον του, αἰτήσας τὴν παρουσίασιν τῶν μεταξὺ ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ ἀγγλ. μυστικοσυμβουλίου ἐπισήμων ἐγγράφων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1860 μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐλάλει, δι' ὧν, ὡς ἐφαίνετο διατεινόμενος, ἠδύνατο τρανῶς ν' ἀποδειχθῇ ἡ πρόοδος καὶ ἡ πρὸς τὸ καλὸν τάσις τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἀπαντῶν αὐτῷ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἐξέφρασεν ἐλπίδας περὶ τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ Ἀλῆ Ὀσμὰν δοβλετῆ, καὶ εἶπεν, ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχε κώλυμα πρὸς ὑποβολὴν τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων, ἤρκει μόνον νὰ μὴ ἀπαιτήσῃ ὁ εὐηνεὴς λόρδος καὶ τὴν ἐπὶ Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ ἀλληλογραφίαν, ἥτις εἰσέτι δὲν ἤρχισεν. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ταύτης.

Τὴν λεπτομέρειαν τῶν συζητήσεων τούτων εὑρίσκουσιν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν περαιτέρω. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πολλαὶ τῶν ἀγγλ. ἐφημερίδων, καὶ μάλιστα Τὰ Ἐωθινὰ Χρονικὰ, χλευάζουσι τὸν εὐηνεῆ λόρδον Στράτφορδ διὰ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ πρὸς τοὺς Τούρκους στοργὴν καὶ διατείνονται, ὅτι ἐπὶ ἔτη πολλὰ κηδεμονεύσαντες αὐτοὺς οἱ Ἄγγλοι, καὶ χρήματα πολλὰ δαπανήσαντες, καταναοῦσιν ἤδη, ὅτι τὰ πάντα ἀπέβησαν μάταια, καὶ ὅτι πρέπει νὰ παραιτηθῶσι τῆς εὐθύνης τοῦ διορθῶσαι τἀδίκθωτα.

Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀπεφάσισε νὰ προαγάγῃ τὸν λόρδον Ἰω. Ῥοῦσσελ εἰς θέσιν γερουσιαστοῦ. Ὁ ἀγγλ. λαὸς εὐχαρίστως ἤκουσε τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Βικτωρίας, ὡς ἀμείβουσαν καὶ τιμῶσαν τὸν ἐπὶ ἔτη μακρὰ κοπιῶντα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

*Ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς τοῦ γαλλικοῦ Μηνύτορος ἀναγγέλλει αὐτῷ σημαντικὴ

ἀναβάλλουσαι μόνον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἣν κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα ἔλαβον. Ἡ παρουσία τοῦ πρέσβεως τῆς Ῥωσίας Στάκελβεργ εἰς τὸ διπλωματικὸν γεῦμα τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ εἶναι μεγίστη ἀπόδειξις τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων τῆς δυνάμεως ταύτης.

Κατὰ τύχην ὅμως πονηρὰν οἱ ἐσωτερικοὶ περισπασμοὶ φέρουσι προσκόμματα ἐπαισθητὰ εἰς τὴν πρόοδον τῆς πολιτείας, χαρις εἰς τὰς μοχθηρὰς ἐπενεργείας τῶν κληρικῶν καὶ τῶν Βουρβώνων.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, τὴν 12ην τοῦ ὑπερμεσοῦντος, ὁ ὑπουργὸς Μιγγέττης ἀπαντῶν εἴς τινα ἐπερώτησιν, ὡμολόγησε τὴν βαρύτητα τῶν ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ συμβαινόντων· ἀλλὰ προσέθηκεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀρωγῆς τῆς Βουλῆς καὶ πεποιθυΐα εἰς τὴν ἀκάματον αὐτῆς μέριμναν θέλει θριαμβεύσει κατὰ πάντων τῶν προσκομμάτων. Ἡ Βουλὴ συμμεριζομένη τὴν πεποίθησιν ταύτην, ἐξέφρασε διὰ ψηφίσματος τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνην αὐτῆς. Αἱ ἐκ Μασσαλίας ἐπιστολαὶ ἀναφέρουσί τινα ἐκ τῶν προσκομμάτων, ὅσα ὁ ὑπουργὸς κατονόμασεν εἰπὼν, ὅτι στεῖραι πολυάριθμοι καθ' ἑκάστην προκαλοῦσιν ἐνόπλους συμπλοκὰς, ὅτι ἄλλαι πάλιν κωλύουσι τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, καὶ ὅτι ἐν ἑκάστῃ σημαντικῇ χώρᾳ ἐδρεύει καὶ ἐνεργεῖ κομητάτον τῆς ἀντιδράσεως. Ὁ στρατηγὸς Τσιαλδίνης ἐπεφορτίσθη νὰ συμπράξῃ ἐν Τουρίνῳ μετ' ἄλλων, ὅπως καταστρωθῇ σχέδιον γενικὸν πρὸς καταστολὴν τῆς ἀντιδράσεως.

Ἐν τούτοις ὁ τοποτηρητὴς τοῦ βασιλέως ἐν Νεαπόλει Κ. δὲ Σὰν Μαρτῖνος ἔπεμψε τὴν παραίτησίν του. Κατὰ τινα δὲ τηλεγραφικὴν ἐκ Τουρίνου εἴδησιν τὸ δημοτικὸν σῶμα, ἡ Ἐθνοφυλακὴ καὶ οἱ προῦχοντες τῆς Νεαπόλεως ὑπογράφουσιν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ, ἐξαιτούμενοι τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς παραιτήσεως τοῦ Σὰν Μαρτίνου. Φρονοῦσι δ' ἐν Τουρίνῳ, ὅτι, ἐὰν οὗτος ἐπιμείνας παραιτηθῇ, ὁ στρατηγὸς Τσιαλδίνης θέλει ἀναπληρώσει τὴν θέσιν ταύτην.

Αἱ ἐκδικήσεις τῶν κληρικῶν κατὰ τῶν ἱερουργησάντων ἱερέων ἐν τῇ τελετῇ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι· ὁ ἐπίσκοπος τῆς Βεργάμου κατέστησεν ἀργοὺς δι' ἔλλειψιν προς τὰ θεῖα πάντας τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ τοὺς μετασχόντας εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην.

Ὁ γενικὸς ἔξαρχος τῆς ἁγ. Σαβίνης ἀναδραμὼν εἰς τὰ Ποῦ Μεσαιώνος ἐκκλησιαστικὰ ἄθλα, ἐκήρυξεν ἀποσυνάγωγον ὁλόκληρον τὸν δῆμον τοῦ Μαγλιάνου, ἀπηγόρευσε τὴν λειτουργίαν, τὴν κοινωνίαν, τὸ βάπτισμα καὶ τὰ λοιπὰ μυστήρια, καὶ ἠρνήθη τὴν ἐκκλησιαστικὴν κηδείαν τῶν νεκρῶν.

Ἀναρίθμητά εἰσι τὰ ἀκατανόμαστα μέσα, ἅτινα ὁ παπισμὸς χρᾶται κατὰ τῶν φιλελευθέρων, οὐχὶ μόνον ἐν Ἰταλίᾳ, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ γῆς γωνίᾳ.

Εἰς Καΐρον ὁ ὀυτικὸς κλῆρος ἔκλεισε τὴν θύραν τοῦ ναοῦ, ἀπαγορεύσας εἰς τοὺς ἐκεῖ παρεπιδημοῦντας Ἰταλοὺς τὴν ἑορτασιν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 2ας τοῦ ἰουνίου ἡμέρας· Οἱ ἰσραηλῖται προσηνέγκον τὸ συναγώγιον αὐτῶν, ὅπερ δεχθέντες οἱ χριστιανοὶ Ἰταλοὶ ἐφωταγώγησαν καὶ κατεστόλισαν διὰ τριχρόων ὑφασμάτων καὶ σημαιῶν. Ἐκεῖσε εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Καΐσαρ Λουνέλ, ἐξεφώνησε λόγον πατριωτικὸν οἱ δὲ παῖδες Ἑβραίων ἔψαλαν τὴν δοξολογίαν ἑβραϊστί. Πληθὺς χριστιανῶν παρέστησαν εἰς τὴν δημοτελῆ ταύτην ἑορτὴν, καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ εὑρισκόμενοι Ἕλληνες.

Τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ, ὅτι ὕστερον μὲν ἀπὸ 1861 ἐτῶν χριστιανισμὸν οἱ θεοποιήσαντες τὸν πάπαν ὀπαδοὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ δόγματος ἤθελον εὕρει ἄσυλον χριστιανικῆς ἱεροπραξίας ἐν συναγωγίῳ Ἰουδαίων, καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτῇ, ἔνθα ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη; « Τὸν αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν, » λέγουσιν οἱ Ἰσραηλῖται· « τὸν αὐτὸν λατρεύομεν Πατέρα» κράζουσιν οἱ χριστιανοὶ παντὸς δόγματος, καὶ μετὰ τῶν Ἰουδαίων συναγκαλιζόμενοι περιπτύσσονται ἀλλήλους, ἑορτάζουσι, ἀγάλλονται καὶ ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνοῦντες τὸν Κύριον τῶνἁπάντων πανηγυρίζουσι τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ὁ πάπας φαίνεται λέγων· « γείνατε ὅλοι ἰσραηλῖται, ἐὰν δὲν ὑποτάσσησθε εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν μου.»

Αἱ κληρικαὶ ἐφημερίδες ἀρνοῦνται πᾶσαν διαπραγμάτευσιν μεταξὺ Ναπολέοντος καὶ Πίου ὡς πρὸς τὸ ῥωμαϊκὸν ζήτημα. Πῶς τολμᾷ κοσμικὸς ἄνθρωπος νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἱερὸν ζήτημα! Καὶ ὅμως, ἐὰν πιστεύσωμεν τὴν ἐφημερίδα τοῦ Τορίνου, μανθάνομεν, ὅτι πολλοὶ τῶν δημοκρατῶν παροτρύνουσι τὸν Γαριβάλδην νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος, καὶ νὰ πορευθῇ εἰς τὴν Ῥώμην. Ὦ! ἐὰν οἱ Γάλλοι ἐκώφευον ὅλιγον, ἐν τάχει ἐμάνθανεν ἡ Αὐτοῦ Ἁγιότης, ὅτι σήμερον ὁ φρυγικὸς ἐρυθρὸς σκοῦφος προηγεῖται παντὸς στέμματος καὶ πάσης μήτρας ἡ τιάρας.

Καὶ ὅμως ὁ Φραγκίστος καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτοῦ κληρικοὶ οὐδενὸς φείδονται μέσου, τὰ πάντα κακὰ θέτουσιν εἰς κίνησιν κατὰ τῶν Ἰταλῶν καὶ τῆς Ἰταλίας. Ὁ ἀπόθρονος οὗτος βασιλεὺς ἔλαβεν ἀρτίως, ὡς ἐκ Τορίνου γράφουσι, συνέντευξιν μετὰ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ λησταρχου Κιαβόνη. Τὰ δὲ ὅπλα, ἅτινα ἦσαν ἀποτεθειμένα ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Ῥώμης Σὰντ Ἄγγελο, διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀντιδρῶντας.

Ἄλλοθεν, ἡ Βουλὴ ἡ ἰταλικὴ ἐψήφησε τὸ περὶ καταρτίσεως πολεμικοῦ ναυστάθμου εἰς Σπέτσιαν νομοσχέδιον, καὶ τὸ περὶ σιδηροδρόμων καλαβροσικελικῶν.

Ἡ γερουσία ἐπεψήφισε τὸ περὶ δανείου νομοσχέδιον διὰ ψήφων 65 κατὰ 3.

Ἡ περὶ μεταβάσεως τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ εἰς Νεάπολιν φήμη διαψεύδεται πρὸς τὸ παρὸν, μ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῆς παρισινῆς Πατρίδος.

Ἡ Γνώμη τοῦ Τορίνου διαψεύδει τὴν περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Μιγγέττη φήμην· ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπιστολαὶ ἐπιβεβαιοῦσιν αὐτὴν λέγουσαι, ὅτι ἀνεβλήθη μέχρις ὅτου καταρτισθῶσι τὰ περὶ δανείου.

Ἡ παραίτησις τοῦ Κ. Σὰν Μαρτίνου ἐγένετο δεκτὴ, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον ἐπιμόνως παρακαλέσαν αὐτὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν πείσῃ, ἵνα ἀποσύρῃ αὐτήν. Ὁ ζρατηγὸς Τσιαλδίνης διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ τοποτηρητὴς τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ ἐν Νεάπολιν.

Γράφουσιν ἐκ Ῥώμης ὅτι ἀπόπειρα δολοφονίας ἐγένετο κατὰ τοῦ πρώην βασιλέως Φραγκίσκου, ὑπὸ τινος ἰταλοπαιδος, οὗτινος οἱ γονεῖς ἐφονεύθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τῶν ληστῶν τοῦ ἀποθρόνου τῆς Νεαπόλεως ἄνακτος,

ΑΥΣΤΡΙΑ.—Ἔπομεν εἰς τὸ περὶ Γαλλίας κεφάλαιον περὶ φημιζομένης αὐστροῥωσικῆς συμμαχίας, καὶ τὴν φήμην ταύτην ἐπιβεβαιοῖ ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένη ἐφημερὶς, Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Κυριακῆς, (ἤτις εἶναι τουρκική, μ'ὅλον ὅτι ὁ συντάκτης αὐτῆς Κ. Γρηγόριος Γκανέσκος εἶναι Βλάχος, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν προσδευτικῶν.) Ἐκ τῆς συμμαχίας ταύτης ὁ κυριακάτικος ταχυδρόμος προσδοκᾷ ταχεῖαν ἀλλοίωσιν ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν 5 μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων.

Ἀλλ'ἐρευνῶντες πρὸς τὸ παρὸν, ὁποία τις ἀλλοίωσις ὑπάρχει δυνατὴ εἰς τὰς σχέσεις τῆς Αὐστρίας πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν, παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ δὲν εἶδεν εἰσέτι τὴν ἡμέραν, καίτοι γενομθεῖσα πρὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς οὐγγρικῆς πρεσβείας. Μεταξὺ πολλῶν καὶ ποικίλων λύσεων, ἃς ἕκαστοι κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας ἢ δοξασίας προσδοκῶσι, μνημονεύομεν τὴν γνώμην τοῦ Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου. Ἡ ἀγγλικὴ αὕτη ἐφημερὶς θεωρεῖ δυνατὴν καὶ πιθανὴν τὴν συνδιαλλαγὴν μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, ἐὰν ὁ μὲν ἀναγνωρίσῃ τὰ δικαιώματα τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως τῆς δὲ, ἡ δὲ ἀναγνωρίσῃ τὰ διαδοχικὰ δικαιώματα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου. Τὸ ζήτημα εἶναι καλῶς τεθειμένον, ἀλλ' ἡ λύσις αὐτοῦ δὲν φαίνεται εὔκολος.

Βλέπομεν ἀπ' ἐναντίας, ὅτι ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις χωρὶς πολλαὶς τσιριμόνιαις διέλυσε διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τὸ ἐν Ζεμβλῇ συνέδριον τοῦ κομητάτου, καὶ ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο διηρέθισεν ἔτι μᾶλλον τὸν ἐν τῇ οὐγγρικῇ Διαίτῃ ἐπικρατοῦντα ἀναβρασμὸν διότι δικαίως τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς ἔναρξις τῆς ἐν στάσει πολιορκίας θέσεως τοῦ τόπου.

Μέχρις ὥρας οὐδὲν ἐγνώσθη ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ ἀπαντήσει περιεχομένου· ἀλλ' ἐκ διαφόρων φωνῶν, ἃς τινας αἱ ἐκ Βιέννης ἀνταποκρίσεις μεταβιβάζουσιν ἐνταῦθα, πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ αὐστρ. κυβέρνησις θέλει διατηρήσει τὰς βάσεις τοῦ διπλώματος καὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ μηνὸς φεβρουαρίου· ἀλλ' ὅτι θέλει ὑποχωρήσει ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν νόμων τοῦ ἔτους 1848, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς Οὐγγαρίας συμμόρφως πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑνωτικοῦ Συντάγματος. Ἡ ἐφημ. αὕτη οὐδεμίαν περιέχει ἐλπίδα συμβιβασμοῦ. Ἀλλ' ἡ ῥώμη τοῦ Δέακ εἶναι ἐναντία· διότι ὁ ἡγέρων οὗτος ὑπέρμαχος τῶν οὐγγρικῶν ἐλευθεριῶν, λαλῶν ἐπὶ Βουλῆς, ἐξέφρασε προσδοκίαν εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως· τοῦτο δὲ, εἶπεν ὁ Δεὰκ, διότι ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἔννομον αἴτησιν, ἡ διὰ διαγγέλματος σεβομένου τὴν νομιμότητα. Ἡμεῖς καὶ πάλιν ἐφοβήθημεν ποιοῦντες ἀναμένομεν, καίτοι εἰδότες, ὅτι ὁ συμβιβασμὸς κεῖται τανῦν ἀπώτερον παρά ποτε. Ἡ οὐγγρικὴ Διαίτα ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου τῆς πατρίδος αὐτῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς ἐξεπλήρωσε καθήκον ἱερὸν διὰ τῆς πρὸς τὸν κατακτητὴν αὐτῆς ξένον ἡγεμόνα ἀπαντήσεώς της. Ὅ,τι καὶ ἂν εἰς τὸ μέλλον συμβῇ, ἡ εὐθύνη ἔσται ἐπὶ τὸν Φραγκίσκον Ἰωσὴφ καὶ ἐπὶ τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.....

Ὁ θρησκευτικὸς ἀναβρασμὸς ἐκορυφώθη εἰς Τυρόλ. Οἱ κληρικοὶ τεράστια καὶ ἐκεῖσε πράττουσι, γράφουσι καὶ λέγουσιν. Ὁ διοικητὴς τοῦ νομοῦ ἐκείνου ἀδελφὸς τοῦ Αὐτοκράτορος ἀρχιδοὺξ Κάρολος, ὅστις ἦτον ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ βακτηρία τῶν φανατικῶν, παρῃτήθη τῆς θέσεως ταύτης.

Δύο βιεννᾶαι ἐφημερίδες, ὁ Τύπος καὶ ὁ Βάνδερερ, διαφιλονεικοῦσι τὴν ἐθνότητα τῶν Τεργεσταίων. Καὶ ἡ μὲν θεωρεῖ πάντας αὐτοὺς Γερμανοὺς, ἡ δὲ περιστέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Τεργέστῃ οἰκούντων Γερμανῶν εἰς ἐλάχιστα μέτρα, καὶ δίδει οὕτω πως τὴν στατιστικὴν αὐτῶν· τὰ 5,6 τῶν κατοίκων τῆς Τεργέστης εἰσὶν Ἰταλοὶ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον 1,6 εἰσὶ καταγωγῆς ἑλληνικῆς, καὶ σλαβικῆς, καὶ γερμανικῆς. Αὐτοὶ δὲ οἱ ὀλίγιστοι Γερμανοὶ δὲν εἶναι Αὐστριακοὶ, ἀλλ' Ἐλβετοὶ ἢ ἄλλοι ἐκ τῆς βορείου Γερμανίας, πλὴν εὐαρίθμων τινῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἡ περὶ μεταβάσεως τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς Κέρκυραν φήμη διαψεύδεται.

Ὁ πατριάρχης τῶν Σέρβων ἐν Κάρλοβιτς ἔλαβεν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν ἀπὸ μέρους τῆς ἐν Βούκοβαρ ἰσραηλιτικῆς κοινότητος, κατὰ τὴν 50ην ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς του. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ ὀρθόδοξος ποιμενάρχης ἀπήντησε τάδε·

«Φίλοι Ἰσραηλῖται.

«Μετ' ἀγαλλιάσεως ἔλαβον καὶ ἀνέγνων τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς, ἃς ἡ ὑμετέρα κοινότης ἐγκαρδίως ἀπεύθυνέ μοι διὰ τῆς ἀπὸ 23ης τοῦ μηνὸς ἐπιστολῆς αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτήν μου. Τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα, ἅτινα ἡ ἔντιμος ὑμῶν κοινότης εὐηρεστήθη νὰ μοι ἐκφράσῃ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὑπερβαίνει τὴν χαρὰν καὶ τὴν παρηγορίαν μου. Εὐχαριστῶν ὑμᾶς ἐκ βάθους καρδίας διὰ τὴν φιλικὴν ταύτην ἐνθύμησιν τῆς ἰσραηλιτικῆς τοῦ Βούκοβαρ κοινότητος, ὀτομαι τοῦ Παντοδυνάμου, ὅπως συμπεριλάβῃ διὰ τῆς ἀῤῥήτου αὐτοῦ ἀγάπης καὶ χάριτος πάντας τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν κοινότητα ταύτην, στεφανώσῃ πάσας τὰς θεοφιλεῖς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις δι' ἐπιτυχίας ἐπιθυμητῆς, καὶ διαφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ πάσης δυσπραγίας.

»Ἐν Κάρλοβιτς, τῇ 15/27ῃ ἰουνίου 1861.

»ΙΩΣΗΦ, πατριάρχης Σέρβων.»

Εἴθε τὸ εὐαγγελικὸν τοῦτο παράδειγμα τοῦ ἀνεξιθρήσκου ἀνατολικοῦ κλήρου νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ φανατικοὶ τοῦ παπισμοῦ ὀπαδοὶ, οἵτινες ἀπὸ ἀγάπην πολλὴν πολὺ σφίγγοντες τὸν πάπαν πλησιάζουσι νὰ ἀποπνίξωσιν.

Ἡ βιεννᾶαι ὑπουργικὴ ἀλληλογραφία ἀγγέλλει τὰ ἑπόμενα, ἅτινα λέγει, ὅτι κατέχει ἐκ πηγῆς ἀξιοπίστου.

« Τὴν 13ην τοῦ μηνὸς ἐγένετο ἐν Βιέννῃ συνέδριον ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὑρισκομένων ἑῤῥμανῶν ὑπουργῶν, οἵτινες ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς ἀπολύτου διατηρήσεως τοῦ Συντάγματος τοῦ Κράτους, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην συνέταξαν σχέδιον διαγγέλματος εἰς ἀπόκρισιν τῆς οὐγγρικῆς ἀπαντήσεως.

« Ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τῆς 12ης τοῦ μηνὸς ἀνεγνώσθησαν τὰ δύο σχέδια τοῦ διαγγέλματος, τοῦ τῶν Μαντσιάρων ἀξιοῦντι καὶ τὸ τοῦ ὑπουργείου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο κατεπολεμήθη σφοδρῶς ὑπὸ τῶν οὐγγρικῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

« Τὴν ὥραν ταύτην ἀμφότερα τὰ σχέδια εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἀναμένεται ἡ ἀπόφασις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. »

Τηλεγράφημα τῆς χθὲς ἀναγγέλλει, ὅτι ἀπεφασίσθη, ὡς πρὸς τὸ οὐγγρικὸν ζήτημα, ἡ διατήρησις τοῦ διπλώματος τῆς 20ῆς ὀκτωβρίου. Ἀδεται δὲ, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οὐγγρικῶν ὑπουργὸς Βαρῶνος Βάν ἔδωκε τὴν παραίτησίν του.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Ἀποτρόπαιον συμβὰν ἐμόλυνε καὶ πάλιν τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Εἰκοσαετὴς νέος Γερμανὸς ἐξ Ὀδυσσοῦ, ὀνόματι Βέκερ, σπουδάσας πρότερον ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας καὶ ἀκολούθως εἰς Λειψίαν, καὶ εἰς μηδεμίαν ἀνήκων ἑταιρίαν, ἐπειράθη ἐν Βάδεν τὴν κυριακὴν, 14ην τοῦ μηνὸς, νὰ δολοφονήσῃ τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας Γουλλιέλμον, πυροκροτήσας κατ' αὐτοῦ διὰ πιστολίου. Εὐτυχῶς ἡ Α. Μεγαλειότης ἐσώθη, μόλις λαβοῦσα κατὰ τὸν λαιμὸν ἐλαφρὸν μώλωπα, καὶ ἐπέστρεψεν οἴκαδε πεζῇ. Ὁ δολοφόνος συνελήφθη παραχρῆμα, ἡ κατοικία αὐτοῦ ἐσφραγίσθη. Ἐξετασθεὶς δὲ ἀπήντησεν, ὅτι προσωπικῶς μὲν σέβεται τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας, ἀλλ' ὅτι θεωρεῖ αὐτὸν ἀνεπαρκῆ πρὸς λύσιν τοῦ γερμανικοῦ ζητήματος. Ταῦτα ὑπάρχουσι γεγραμμένα καὶ ἐπί τινος ἐπιστολῆς ἰδιογράφου αὐτοῦ, ἣν εἶχεν εἰς τὸν θύλακά του. Διατείνεται δὲ, ὅτι οὐδένα ἔχει συνένοχον.

Εὐχόμεθα, ὅπως ἡ ἀνάκρισις ἀποδείξῃ αὐτὸν φρενοβλαβῆ.

Ἡ εἰς Βερολίνον συναγωγὴ τῶν πρωτίστων τῆς Πρωσίας πρέσβεων τῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας ἔδωκε ξένον εἰς φήμην τινὰ περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Σχλάϊνιτς διὰ τοῦ κόμητος Βέρνστορφ, τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβεύοντος, ἢ διὰ τοῦ Βαρώνου Βισμαρκ, τοῦ ἐν Πετρουπόλει τὸν Γουλλιέλμον ἀντιπροσωπεύοντος. Τὴν εἴδησιν ταύτην διαψεύδουσι τολλαχόθεν, καὶ οὐχ ἧττον ἡ παραίτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐπίκειται, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Αἱ ἀριστοκρατικαὶ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου εὑρίσκονται εἰς μεγάλην διαμάχην μετὰ τῶν φιλελευθέρων, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κατ' ἐπαρχίας ἀναγορεύσεως τοῦ βασιλέως, ὅπερ ἐλύθη ἤδη, ὡς μετὰ πλείστης ὅσης χαρᾶς! ἀψηγγείλαμεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἡμῶν φύλλον. Καὶ αἱ μὲν δεσποτόφρονες ἐφημερίδες, καὶ μάλιστα ἡ ὑπουργικὴ Πρωσική, λέγουσιν, ὅτι ἡ κατ' ἐπαρχίας ἀναγόρευσις καταδεικνυει τὴν ἐλέῳ Θεοῦ καταγωγὴν τοῦ βασιλέως· αἱ δὲ φιλελεύθεραι, ἡ Ἐθνικὴ πρὸ πασῶν, λέγουσιν, ὅτι κατ' οὐδὲν ἡ καταγωγὴ αὕτη διὰ τῆς τελετῆς ἐκείνης ἀποδεικνύεται· νομίμου οὔσης τῆς διαδοχῆς, ἡ ἀναγόρευσις καὶ αἱ στέψεις καθίστανται ἐπιδείξεις περιτταὶ διότι ὑπάρχουσι παραδείγματα, ὅτι καὶ ἀνόμως πολλοὶ ἐστέφθησαν. Τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, ὅτι ἡ ἐφημερὶς τοῦ Σταυροῦ, ὑπερασπιζομένη τὰ ἀρχαῖα τοῦ τόπου ἔθιμα, λέγει, ὅτι διὰ τῆς κατ' ἐπαρχίας ἀναγορεύσεως ἐφαίνετο ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν, καὶ οὐχὶ στεφόμενος ἐνώπιον τῆς δήθεν ἐκπροσωπεύσεως τοῦ ἔθνους ὑπὸ τῶν Βουλῶν. Τὴν βλασφημίαν ταύτην οἱ τυραννίσκοι φευδαλισταὶ δύναντα νὰ βλασφημίσωσιν ἐν

Βερολίνῳ ἀτιμωρητεί; μήπως οἱ Βερολίνοι ὠπισθοπόρησαν κατά τινας αἰῶνας;

Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς Ζάϊτ (ὁ χρόνος), κρίνων ὡς ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ἀνταλλαγεισῶν μεταξὺ τῶν ἀνακτοβουλίων τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βερολίνου, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐκλεκτοράτου τῆς Ἕς, λέγει, ὅτι ἡ Αὐστρία μ' ὅλας τὰς ἐπὶ τὸ φιλελεύθερον μεταμορφώσεις αὐτῆς εἶναι καὶ ἔσεται πάντοτε ὁ ἐκ γενετῆς ἐχθρὸς πάσης ἐλευθερίας καὶ παντὸς ἐν Γερμανίᾳ συνταγματικοῦ δικαίου. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος ἐγκρίνομεν πληρέστατα, προσθέτοντες, ὅτι ὁ ἐχθρὸς οὗτος ἐκτείνει τὴν ἔχθραν του ταύτην καὶ πολὺ πέραν τῶν γερμανικῶν ὁρίων.

Αἱ φιλελεύθεραι ἐφημερίδες τῆς Πρωσίας συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου καὶ ψέγουσι τὴν κυβέρνησίν των, ὡς βραδύνουσαν αὐτήν.

Αἱ περὶ ἐμπορικῆς συνθήκης μετὰ τῆς Γαλλίας διαπραγματεύσεις προβαίνουσι δραστηρίως ἐν Βερολίνῳ. Τὰ μεσημβρινὰ κράτη, καὶ ἡ Βαναρία σὺν αὐτοῖς, ἰδόντα, φαίνεται, ὅτι ἡ Πρωσία θέλει συνάψει τὴν συνθήκην ταύτην ἀτομικῶς δι' ἑαυτὴν, παρῃτήθησαν τῆς συμκορραδιουργίας ταύτης.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Βάδεν συγχαιρόμενοι τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας διὰ τὴν λύτρωσίν του, προσήνεγκον αὐτῷ ἐσπερίδα μουσικὴν κατὰ χιλιάδας συναθροισθέντες ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς κατοικίας του.

ΡΩΣΙΑ. — Κατὰ τὴν ἐν Κρακοβίᾳ ἐκδιδομένην πολωνικὴν ἐφημερίδα Κζὰς, ἡ κατάστασις τῆς Πολωνίας προβαίνει ὁσημέραι εἰς τὸ χεῖρον· ἡ δὲ διοίκησις τῆς Βαρσοβίας ἀπαυδήσασα σκοπὸν ἔχει νὰ παροτρύνῃ τοὺς κατοίκους. Ὁ στρατηγὸς ἐπιθεωρητὴς Οὐσκατρὸφ ἀπεύθυνε πρὸς τὰ ἐν Βολυνίᾳ καταυλιζόμενα στρατεύματα διεγερτήριόν τινα ἀγόρευσιν. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐκείνῳ διεδόθη φήμη περὶ προσεχοῦς κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου. Ἡ φήμη αὕτη εἶναι βεβαίως ἀπίθανος, καὶ ὅμως ἡ Ῥωσία ὁπλίζεται, ἀνακαλεῖ τοὺς ἐν ἀδείᾳ στρατιωτικοὺς, ἔθεσεν εἰς ἐμπόλεμον στάσιν τὸ ὅον τοῦ στρατοῦ σῶμα, καὶ ἀπηγόρευσε κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἵππων. Τὰ μέτρα ταῦτα ἐπαυξάνουσι τὴν ἠδη μεγάλην ἀνησυχίαν τῶν κατοίκων καὶ περιπλέκουσι τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας αἱ ἐπιχειρήσεις καθίστανται σφόδρα δύσκολοι. Διὰ τοῦτο ἡ ῥωσικὴ τράπεζα ὕψωσε τὸ συνάλλαγμα εἰς 7 τοῖς 0/0.

Ἐσχάτως εἶχε διαδοθῆ, ὅτι διὰ τηλεγραφήματος ἐκ Πετρουπόλεως διετάχθη ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν συμβούλων, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Τὴν εἴδησιν ταύτην διαψεύδει νέον ἐκ Βαρσοβίας τηλεγράφημα.

Αἱ ἀκρῖδες καταμαστίζουσι τὰς νοτίους τῆς Ῥωσίας ἐπαρχίας. Ὁ τηλέγραφος τοῦ Κιέβου ἀναφέρει, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν γεωκτημόνων δὲν σπείρουσι τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν. Οἱ χωρικοὶ ἐφεῦρον τρόπον τοῦ ἐξάγειν ἔλαιον ἐκ τῶν ἀκρίδων, ὅπερ χρησιμεύει ἄριστα εἰς φωτισμόν.

ΑΝΑΤΟΛΗ. — Κατὰ πρότην φορὰν ὁ νέος σουλτάνος εὑρέθη ἐν τῇ παρουσίᾳ ξένου πρέσβεως, ὅτε ἐδέχθη τὸν Κ. δὲ Λαβαλέτ. Ἐν τῇ προσλαλιᾷ αὐτοῦ, ἣν περαιτέρω καταχωροῦμεν, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ναπολέοντος ἐπενθύμισεν εἰς τὸν Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ τὰ μεγάλα πολιτικὰ δόγματα, τὰ ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ κεκηρυγμένα, τὴν ἐλευθερίαν δηλονότι τῆς συνειδήσεως, τὴν

Ἡ ὑγεία τοῦ Αὐτοκράτορος ἔχει λίαν καλῶς, καὶ σφάλλει ἡ Ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου, λέγουσα ὅτι προσεκλήθη εἰς Βισχύ ὁ ἰατρός Κ. Ῥογιέρ. Ἡ δίκη τοῦ Μιρὲς δὲν ἀπέβη ὡς οἱ πολλοὶ προσεδόκων· κατεδικάσθη μὲν ὁ πρωτεύων ἔνοχος εἰς τὸν ἀνώτατον τῆς ποινῆς ὅρον, ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀθῴωσιν τοῦ Κ. Μονταλβᾶ, ὃν δὲν θεωρεῖ ἀνεύθυνον. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ κόμητος Σιμεῶν, ὁ Αὐτοκράτωρ μετεπέμφθη αὐτὸν εἰς Βισχύ, καὶ ὡς λέγεται, ἵνα παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ παραιτηθῇ τοῦ γερουσιαστικοῦ ἀξιώματος.

Μετὰ τὴν ἐκ Βισχὺ ἐπάνοδόν του ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει μεταβῇ εἰς τὸ ἐν Σχιαλῶν στρατόπεδον· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τὴν ἐκεῖσε συναγωγὴν εὐρωπαίων τινῶν ἡγεμόνων, ὡς πρό τινος ἐλέγετο. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας ἠρνήθη τοῦτο ἀφελέσταται, καὶ πέμπει ὀνθ' ἑαυτοῦ τὸν μέγαν δοῦκα Κωνσταντῖνον. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας δίχεται, ἐὰν ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων καλέσῃ αὐτὸν καὶ ἐὰν ἡ αὐτόγραφος αὐτοῦ ἐπιστολὴ ὡς καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Γουλλιέλμου δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου. Ἄτορον, ἐὰν καὶ τοῦτο γενομένου, ὅπερ δύσκολον, δύναται ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας νὰ μεταβῇ εἰς Γαλλίαν, ἀφοῦ εἰς Βάδεν ἀπεπειράθησαν νὰ τὸν δολοφονήσωσιν.

Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐπασχολεῖ ἀδιαλείπτως τοὺς περὶ τὰ πολιτικὰ καταγινομένους· μ'ὅλας τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, προβλέπονται προσεχεῖς καὶ σοβαραὶ δυσκολίαι. Ὁ Κ. Ῥικαζόλης θέλει τὴν Βενετίαν καὶ τὴν Ῥώμην, καὶ θέλει διὰ παντὸς μέσου νὰ ὑψώσῃ τὴν τρίχροον σημαίαν ἐπὶ τοῦ Βατικάνου καὶ ἐπὶ τῶν κωδωνοστασίων τοῦ Ἁγίου Μάρκου· ὁποία τις ἔσται ἡ θέσις τοῦ γαλλ. στρατοῦ; Ὁ Κοσσούθ ἀκούεται εἰς Τουρῖνον· ἀρά γε ἡ παρουσία αὐτοῦ δὲν ἔχει τι κοινὸν μετὰ τοῦ τυχαίου περιστατικοῦ, περὶ οὗ ὁ Κ. Ῥικαζόλης ἐλάλησε; Ἄλλοθεν ἡ περὶ ἀναχωρήσεως τοῦ Γαριβάλδη φήμη δὲν δίδει τάχα ὑπονοίας περὶ τῆς θρυλλουμένης ἐκστρατείας αὐτοῦ κατὰ τῆς Ῥώμης; Χωρὶς νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ διπλοῦν τοῦτο πρόβλημα, λέγομεν ὅτι τὸ Ἰταλικὸν ζήτημα τανύεται ἀδιαλείπτως.

Ὁ στρατηγὸς Φλευρὺ κομίζων αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ Ναπολέοντος ἔφθασεν ἤδη εἰς Τουρῆνον. Ἡ ὑγεία τοῦ Πάπα ἐβελτιώθη. Λόγος γίνεται ἐν Παρισίοις περὶ αὐξήσεως τοῦ γαλλ. στρατοῦ ἐν Ῥώμῃ, καὶ περὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰς νεαπολιτανικὰς ταραχάς, αἵτινες ἐκορυφώθησαν ὡς μὴ ὤφειλε! Λέγεται προσέτι, ὅτι ἡ ἐν Τουλὼν διαταχθεῖσα νὰ ἑτοιμασθῇ μοῖρα τοῦ ναυτικοῦ ἀπέρχεται εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Ἀλλ' ἴσως πάντα ταῦτα ὦσι ψῆμαι ἀνυπόστατοι. Ὁ ἐν Πετρουπόλει γάλλος πρέσβυς Κ. δὲ Μονταβέλλο ἀντικαθίσταται, ὡς λέγεται, ὑπὸ τοῦ Κ. δὲ λα Βαλέτ. Ἀλλ' εἰς τίνα προώρισται ἡ ἔξοχος τιμὴ τοῦ ἀντιπροσωπεύειν τὴν Γαλλίαν παρὰ τῷ νέῳ Σουλτάνῳ;

Τελευτῶντες ἀναγγέλλομεν διπλωματικήν τινα κίνησιν, ἥτις ἐν βραχεῖ θέλει δημοσιευθῇ ἐπισήμως.

Ὁ Κ. Βεντιβόλιο διωρισθη γεν. πρόξενος εἰς Νεάπολιν. Ὁ Κ. Βενεθέττης ἀντικαθίσταται, ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβεύοντος Κ. Βουῤῥὲ, οὗτινος ἡ θέσις θέλει ἀναπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐν Περσίᾳ ἐπιτετραμμένου τὰς γαλλ. ὑποθέσεις.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 12ης ΙΟΥΛΙΟΥ

Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΣΤΡΑΤΦΟΡΔ ΔΕ ΡΕΔΚΛΙΦ ἀναστὰς, ὅπως προτείνῃ νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀντίγραφα τῆς ἀλληλογραφίας τῆς διαλλαχθείσης μεταξὺ Ἀγγλικῆς καὶ Τουρκικῆς κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν μεταῤῥυθμίσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ νῦν βασιλεύοντος Σουλτάνου, εἶπεν, ὅτι ἠγέρθη, ὅπως δώσῃ ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ἣν ὁ λόρδος Χάρουϊκ εἰς προγενεστέραν συνεδρίασιν ἀπεκάλεσεν ἡμαρτημένην ὅλως καὶ κακὸν ἀντὶ καλοῦ παραγαγοῦσαν, εἰπὼν σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι οὐδεμία ἐλπὶς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τοῦ καταῤῥέοντος κράτους πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, αἱ δὲ εἰσαχθεῖσαι μεταῤῥυθμίσεις ἐγένοντο διὰ τὸν τύπον, καὶ οὐδὲν θέλουσιν ἔχει ἀποτέλεσμα· μόνη δ' ἡ μετάστασις παντὸς τοῦ Μουσουλμανικοῦ λαοῦ εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἐνδέχεται νὰ βελτιώσῃ τὰ πράγματα. Μὴ θέλων δὲ (ὁ λόρδος Στράδφορδ) νὰ διαδοθῇ ψευδής τις ἰδέα περὶ τῶν φρονημάτων τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὴν ἐν Τουρκίᾳ πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην ὥραν, ὅτε εἰς τὸν θρόνον ἀνέβη νέος ἡγεμὼν, εἶπεν, ὅτι θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς μέρη τινὰ τοῦ ζητήματος σπουδαιότατα. Ἄξιον μεγίστης προσοχῆς εἶναι, ἂν ὁ νέος Σουλτάνος θέλει ἀνατρέψῃ πᾶν τὸ σύστημα, ὅπερ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἠκολούθησεν, ἢ διὰ μείζονος ὁρατηριότητος θέλει ἀκολουθήσει τὴν αὐτὴν πολιτικὴν καὶ οὕτως ἀποτρέψει τοὺς ἐπαπειλοῦντας τὸ κράτος κινδύνους· διότι αἱ ἐπὶ τῆς εἰκοσαετοῦς βασιλείας τοῦ ἀποθανόντος Σουλτάνου εἰσαχθεῖσαι μεταῤῥυθμίσεις μεγάλην ἐπήνεγκον πρόοδον, καὶ ἂν ἤδη περιπέσωσιν εἰς ἀχρηστίαν, καταστρέφονται καὶ πᾶσαι αἱ ἐκ τούτων σχηματισθεῖσαι προσδοκίαι. Εἰς τοῦτο δ' ἡ Ἀγγλία ἔχει πραγματικὸν συμφέρον· διότι μέγα εἶναι τὸ μετὰ τῆς εὐχώρου ταύτης χώρας, τῆς Τουρκίας, ἐμπόριον αὐτῆς, καὶ ἐσχάτως κυξήθη μεγάλως, ἐπεκταθὲν εἰς Περσίαν καὶ Δούναβιν. Ἐν τοῖς παροῦσι δὲ καιροῖς, καθ' οὓς σπάνις βάμβακος ὑπάρχει ἕνεκα τῆς ἀναστατώσεως τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Τουρκία ὡς ἐπιτηδειοτάτη εἰς παραγωγὴν τοῦ χρησιμωτάτου τούτου προϊόντος, πρέπει ἔτι μᾶλλον νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχήν. Ἀλλ' οὐδέποτε ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ δύναται νὰ εἰσαχθῇ δι' ἀγγλικῶν κεφαλαίων, ἂν πρότερον δὲν ἐδραιωθῇ ἡ ἀσφάλεια διὰ καταλλήλου νομοθεσίας· ὥστε εἶναι συμφερώτατον ἡ πραγματοποίησις διὰ παντὸς τρόπου τῶν μεταῤῥυθμίσεων. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἂν ἀφεθῇ τὸ κράτος τοῦτο εἰς ἑαυτὸ καὶ καταῤῥεύσῃ, θέλει γείνει πηγὴ μεγίστου κινδύνου, καὶ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος διακνύεται ἐκ τοῦ ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Εὐρώπης δυνάμεις πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν, ὅπως ἀποτρέψωσιν αὐτόν. Πάντοτε δὲ ἡ Ἀγγλία ἐκ πολλοῦ ἐμετολάβησεν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις διὰ συμβουλῶν καὶ παραινέσεων, ὁσάκις ἐπέκειτο κίνδυνος κατ' αὐτῆς μέγας ἐν τῇ ἐνεστώσῃ ἑκατονταετηρίδι διὰ στρατῶν καὶ στόλων. Εἶναι δ' ἑπόμενον νὰ ἐρωτήσῃ τις, ἂν ἅπασαι αὗται αἱ πολυδάπανοι θυσίαι ἐγένοντο ἐπὶ ματαίῳ, ἢ ἂν θέλωμεν φέρει εἰς πέρας, ὅ,τι διὰ τοσούτων ἀγώνων προσπαθοῦμεν· διότι ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ θέλομεν γείνει θεαταὶ τοῦ φοινικωτάτου δράματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μακρὸν χρόνον μέλλει νὰ δραματισθῇ καθ' ὅλον τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Εὐρώπης ἢ θέλομεν μετάσχει τῆς λαφυραγωγίας, ὅπως καταπαύσωμεν τὴν πάλην. Θέλομεν δὲ εἶσθαι ἀξιόμεμπτοι, ἂν ἐν τοσούτῳ κρισίμῳ στιγμῇ δὲν ἀποφανθῶμεν, ἂν τὴν αὐτὴν ἢ οὐ πολιτικὴν θέλομεν ἀκολουθήσει ἐν Τουρκίᾳ. Κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις ἡ ὁδὸς, ἣν ὁ Σουτάνος ἀκολουθεῖ, εἶναι πολὺ εὐάρεστος, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς περιστολῆς τῶν γυναικῶν τοῦ σεραγίου, ὧν περὶ τὰς 200 ἀπέλυσε. περὶ τῆς ἀληθείας τούτων θέλει μᾶς εἰπεῖ ὁ εὐγενὴς φίλος μου λόρδος Γουδάους, καὶ ἂν πρέπῃ νὰ προσδοκῶμεν μεταβολὰς ἐν τῷ κράτει. Ἐπιδιώκων ὅμως τὰς μεταῤῥυθμίσεις ἀπόλεσε τὴν ἀγάπην τῶν φανατικῶν Τούρκων κατὰ μέγα μέρος· τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ ἐπαυξάνηται δι' ἐσφαλμένων ἰδεῶν περὶ τῶν φρονημάτων τῆς Βουλῆς. Δὲν θέλω δὲ νὰ ἐκθειάσω τὴν πολιτικὴν, ἣν μέχρι τοῦδε ἠκολουθήσαμεν ἐν Τουρκίᾳ· ἀλλ' ἐῤῥέθη, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη ἦτο ἀνωφελὴς, ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις εἰς τοσούτους εἶναι ἐντεθειμένη κινδύνους, ὥστε εἶναι ἀδύνατον ἐξ ὁλοκλήρου νὰ προληφθῶσι, καὶ ὅτι οἱ μέγιστοι ἡμῶν ἀγῶνες δὲν δύνανται νὰ σώσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς, ἣν πάντες φοβούμεθα. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου τοῦ ἐπικειμένου κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ προελθόντος ἐκ συνεχοῦς συστήματος κακῆς κυβερνήσεως, ὅπερ ἤνεγκε τὴν χώραν ἐκείνην εἰς τὴν ἐπισφαλῆ καὶ ἐξευτελεστικὴν ταύτην κατάστασιν. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἐγένετο πρόοδός τις καὶ μάλιστα μεταξὺ τῆς μερίδος ἐκείνης τοῦ λαοῦ, ἥτις μᾶλλον ἔχει δικαίωμα εἰς τὰς ἡμετέρας συμπαθείας, λέγω δὲ τοὺς Ἕλληνας, καθὰ πολλοὶ περιηγηταὶ μαρτυροῦσιν. Ὅτε ἡ σύστασις Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἦτο ἡ προσφιλεστέρα παρ' ἡμῖν ἰδέα, τότε τινὲς ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς τὸν δεινότερον κτύπον, ὃν ἠδυνάμεθα κατὰ τῆς Τουρκίας νὰ ἐπενέγκωμεν. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἐθεώρησα οὕτω τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἐνόμισα, ὅτι ἡ σύστασις βασιλείου Ἑλληνικοῦ θέλει ἀνοίξει τὴν πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ πρόοδον ὁδὸν ἐν Τουρκίᾳ. Ἂν αἱ προσδοκίαι μου ἅπασαι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἐκανὴ ὅμως πρόοδος ἐγένετο πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν· πρέπει δὲ νὰ ἐνθαῤῥυνώμεθα εἰς τὸ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν αὐτὴν πολιτικὴν, ἣν μέχρι τοῦδε παρεδέχθημεν, ἐλπίζοντες, ὅτι δὲν θέλει ἀποβῇ ἄκαρπος· διότι βλέπομεν μετὰ πόσης δυσκολίας καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης πραγματοποιοῦνται αἱ μεταῤῥυθμίσεις, μόνον δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου δυνάμεθα νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τὸ κράτος ἐκεῖνο, καὶ νὰ παράσχωμεν μείζονα ἀσφάλειαν εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἡμῶν συμφέροντα. Ἡ Τουρκία, καί τοι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦσα, μεγάλους ἔχει πόρους, οἵτινες ἀπείρως θέλουσιν ἀναπτυχθῆ, βελτιουμένης τῆς διοικήσεως· καὶ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν διὰ τῆς πολιτικῆς, ἣν μέχρι τοῦδε ἠκολουθήσαμεν, καὶ ἥτις κατὰ μέγα μέρος ἐπήνεγκεν αἰσια ἀποτελέσματα. Ὅπως δὲ κατορθώσωμεν τὴν ὁλοσχερῆ πραγματοποίησιν τῶν μεταῤῥυθμίσεων, ἃς ὁ Σουλτάνος ὑπεσχέθη, πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ παροτρύνωμεν τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν εἰς τοῦτο. διότι μεγάλη μερὶς τῶν Τούρκων φανατικὴ οὖσα θέλει ἀντιπράττει εἰς πᾶν τὸ προοδευτικόν. Ἂν δὲ πάντες οἱ ἀνωτέρω λόγοι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἐμμένωμεν εἰς τὴν αὐτὴν πολιτικὴν, φέρω καὶ τὸν ἑξῆς, ὅτι διὰ συνθηκῶν ἐσμὲν ἠναγκασμένοι νὰ βοηθήσωμεν τὴν Τουρκίαν μέχρις ἐσχάτων καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων ὅπλων καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων θησαυρῶν. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν, ἐν ὅσῳ εἶναι ἔτι καιρὸς, πρέπει νὰ διακηρύξῃ τὴν γνώμην της περὶ τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς ἐν Τουρκίᾳ, ὅπως μὴ μένωσιν ἀνεξέλεγκτοι οἱ λόγοι τοῦ λόρδου Χάρδουϊκ, ἀκολουθοῦντες τὴν πολιτικὴν ταύτην, ἥτις μέχρι τοῦδε πολλὰ ἐπήνεγκε καλὰ, καὶ περὶ ἧς μεγάλα πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἀπέχωμεν νὰ κάμωμεν ἄμεσόν τινα θυσίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἐπιτυγχάνομεν, ἂν μὴ τὴν ὁλοσχερῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμετέρων ἐλπίδων, τοὐλάχιστον παρέχομεν μείζονα ἀσφάλειαν εἰς τὰ ἡμέτερα ἐμπορικὰ συμφέροντα, καὶ μείζονα ὑποστήριξιν εἰς τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθημεν νὰ βοηθήσωμεν.

Καί τοι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἱκανῶς γνωστὸν παρ' ἡμῖν ἅπασιν, οὐ μικρὰ ὅμως ἄγνοια ὑπάρχει περὶ τούτου, ὥστε εὐφυής τις Γάλλος συγγραφεὺς, πραγματευόμενος περὶ τοῦ ζητήματος λέγει· «Περίεργον εἶναι ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει τῆς πολιτικῆς ἐν Εὐρώπῃ, ἡ Τουρκία καί περ σπουδαῖον διαδραματίζουσα πρόσωπον, καί τοι ἡ ἀτμοπλοΐα τοσοῦτον ἀνεπτύχθη, καὶ ἡ νέα πολιτειογραφία τοσοῦτον προώδευσε, διατελεῖ οὖσα ἄγνωστος, ὡς καὶ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας.» Ἕνεκα λοιπὸν τῶν ἐσφαλμένων τούτων ἰδεῶν, ἦτο ἐπάναγκες νὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως φωτισθῇ τὸ κοινὸν καὶ γνωρίσῃ τὸ συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς Τουρκίας, καὶ τίνες ὑποχρεώσεις πρὸς αὐτὴν μᾶς συνδέουσιν, καὶ ὅπως ἦναι παρεσκευασμένον, χρείας τυχούσης, νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν κυβέρνησιν εἰς οἱανδήποτε θυσίαν ἄμεσον ὑπὲρ τῆς Τουρκίας ἐπιστῇ ἀνάγκη νὰ κάμῃ. Νομίζω δὲ, ὅτι ἐκπληρῶ καθήκον, προβαλὼν εἰς τὸ μέσον τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα καὶ πολὺ θέλω χαρῇ, ἂν διὰ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων καὶ ἐπιχειρημάτων μου κατώρθωσα νὰ κινήσω τὸ ἐνδιαφέρον ὑμῶν. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει δώσει ἀπάντησιν τὴν πρέπουσαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ λόρδου Χάρδουϊκ, καὶ θέλει διὰ τούτου ἐνθαῤῥύνει καὶ ὑποστηρίξει τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπὸ τὰς νέας αὐτῆς περιστάσεις τὸ ἐπίπονον αὐτῆς ἔργον, ὅπερ ἤρξατο καὶ ὅπερ μέχρι τοῦδε ἀτελῶς ἐξετελέσθη. Ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον μέγα καθήκον ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην νὰ ἐκπληρώσωσι, καὶ μεγάλην εὐθύνην, ἂν ἀμελήσωσιν ἡ ἀδιαφορήσωσι· διότι περὶ τῆς ἀναπτύξεως λαοῦ, καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, ἔχω ἀποστολὴν ὑῤ' ἀγνοτάτων αἰσθημάτων ὑπαγορευομένην, καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ὑπὸ τῶν χριστιανικῶν δογμάτων καθυστερουμένην.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΓΟΥΔΟΥΣ ἀποκρινόμενος εἶπεν, ὅτι ὁ καιρὸς δὲν ἦτο ἁρμόδιος νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ μεταῤῥυθμίσεων· διότι, ὅτε τὸ βασιλεῦον πρόσωπον ἤλλαξεν, ὁ δὶ νέος μονάρχης ῥητῶς ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ σπουδαίας παραχωρήσεις, ἁρμοδιώτερον εἶναι νὰ ἐποπτεύσωσιν αἱ ξέναι δυνάμεις εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν μεταῤῥυθμίσεων τούτων ἢ δ' οἱασδήποτε προώρου νουθετήσεις νὰ στερήσωσιν αὐτὸν τοῦ κύρους, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει ἐπὶ τῶν ὑπηκόων του, ὅτε ἤρξατο νὰ βασιλεύῃ, ὡς ἤρξατο. Ὁ νέος Σουλτάνος ἐν τῷ Χάτε Σερίφ, τὸ ὁποῖον ἐξέδοτο, ἀνήγγειλεν, ὅτε ἀπόφασιν ἔχει νὰ προαγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐημερίαν τῶν ὑπηκόων του, ὅτι οὐδεμία διάκρισις τῶν ὑπηκόων θέλει γίνεσθαι, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ θρησκεῖαι θέλουσι τύχει τῆς προστασίας του. Δὲν εἶναι δὲ καιρὸς ἔτι νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑποσχέσεων τούτων· ὅμως τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔλαβε, δεικνύουσιν, ὅτι ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀρκεσθῇ εἰς λόγους ἁπλοῦς, ἀλλὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰς ἀκαταλογίστους σπατάλας, τὰς καθ' ἡμέραν γινομένας. Δὲν δύναται δὲ μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπῃ (ὁ ὑφυπουργὸς), ὁποία ἦτο ἡ δύναμις τοῦ σεραγίου τοῦ ἀποθανόντος Σουλτάνου (γέλως), ἀλλὰ μόνον, ὅτι ὁ νέος Σουλτάνος, ὡς οἱ Χριστιανοὶ αὐτοῦ ὑπήκοοι μίαν μόνην ἔχει γυναῖκα, ἀποπέμψας τὰς λοιπὰς, καὶ ὅτι ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς τῶν Μωαμεθανῶν αὐτοῦ ὑπηκόων, ἀπέχων καὶ τοῦ οἴνου. Ἡ ἐλευθερία, τὴν ὁποίαν ὁ ἀποθανὼν Σουλτάνος παρεῖχεν εἰς τὸν ἀδελφόν του, καὶ ὁ ἐλευθέριος τρόπος, μεθ' οὗ μετεχειρίζετο τὸν νέον μονάρχην, ἐπιτρέκων αὐτῷ νὰ ἔρχηται εἰς συνεπαφὴν μετὰ τῶν ὑπηκόων του, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ σπουδάσῃ ὁ νέος Σουλτάνος τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ἔθιμα αὐτῶν. Ἅμα δ' ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ θρόνου, διεκήρυξεν ὅτι πρὸ παντὸς θέλει φροντίσει περὶ τῆς περιστολῆς τῶν καταχρήσεων ἐν τῷ κράτει, ὥστε πρέπει νὰ δώσωμεν αὐτῷ καιρὸν διὰ τῶν πραγμάτων νὰ καταδείξῃ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ὑποσχέσεών του. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐνεργείας θέλει ἐνισχύσει τὸν θρόνον του καὶ ἐλκύσει τὴν ἀγάπην τοῦ ἔθνους· ἡ δ' Ἀγγλικὴ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀκολουθῇ κατὰ πόδα τὰς μεταῤῥυθμίσεις, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ μεγίστην ἔχει ἐπῆρεσιν ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἀγγλίας, δὲν ὑπάρχει δ' ἀμφιβολία, ὅτι θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ νέου Σουλτάνου. Περατώσας τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι οὐδὲν ἔχει κώλυμα νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ λόρδου Στράφορδ δὲ Ῥεδκλίφ, ἂν τροποποιήσῃ αὐτὴν κατὰ τοῦτο, νὰ μὴ παρουσιασθῶσι τὰ ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ νῦν Σουλτάνου ἀνταλλαχθέντα ἔγγραφα.

Ο ΚΟΜΗΣ ΧΑΡΔΟΥΙΚ εἶπεν, ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν πρεπόντως ἠγόρευσεν, εἰπὼν νὰ μὴ γείνῃ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ μεταῤῥυθμίσεων ἐν τῷ παρόντι, ἀλλὰ νὰ ἀφεθῇ ὁ Σουλτάνος ἐλεύθερος ὡς ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς ἰδίας ὑποθέσεις. Θέτων δ' εἰς ἐνέργειαν τὰς μεταῤῥυθμίσεις, ἃς εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπενέγκῃ, βεβαίως δὲν θέλει στερηθῆ τῆς ἀρωγῆς τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Μετὰ τοῦτο ὁ λόρδος ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν, μετὰ τῆς λοιπῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ λόρδου Στράφορδ δὲ Ῥεδκλίφ πρὸς τὸν Σουλτάνον.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΤΟΥΔΟΥΣ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θέλει παρουσιάσει καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΣΤΡΑΤΦΟΡΔ ΔΕ ΡΕΔΚΛΙΦ παροδέξατο τὴν τροποποίησιν.

Ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος τὰ Ἑωθινὰ Χρονικὰ, τῆς 12ης ἰουλίου 1861.

«Ζῶμεν ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς φῆμαι πολεμικαὶ πανταχόθεν ἐγείρονται, καθ' ἃς ἡ σάλπιγξ τῆς ἑτοιμασίας φαίνεται ἠχοῦσα ἀδιαλείπτως, ἀπειλοῦσα τὴν διάλυσιν τῶν εἰρηνικῶν δεσμῶν, τῶν συναπτόντων ἡμᾶς μετὰ τῶν γειτόνων, καὶ καθ' ἃς τὸ τερπνότατον καὶ ἐνθαῤῥυντικώτατον θέαμα εἰς τὸν Ἄγγλον εἶναι ἡ ἐπιθεώρησις ἐθελοντῶν. Ἀληθὲς μὲν, ὅτι ἐνίοτε προσφέρουσιν ἡμῖν τὴν αἰσθητικὴν ἡδονὴν δεγματισμοῦ (show) ῥόδων ἡ διεγείρουσι τοῦ λαοῦ τὴν περιέργειαν διὰ παραστάσεων τοῦ διασήμου σχοινοβάτου Βλονδένου· ἀλλὰ τὰ θεάματα ταῦτα οὐδέποτε ἀποῤῥοφῶσιν οὕτως ἐντελῶς τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ὥστε νὰ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς τοῦ νὰ ἐρωτῶμεν προθύμως περὶ τῶν νέων, ἐὰν τηλεγράφημά τι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀναγγελθῇ ἡμῖν. Πόθεν δὲ ὁ ἄσβεστος αὐτὸς πόθος τοῦ νὰ μανθάνωμεν, ἂν γίνηται πόλεμος ἢ μή; Πόθεν ὁ πόθος αὐτὸς πρὸς τὸ δυνάμενον νὰ ὀρεσθῇ ἄλογος ἀνησυχία; Τοιαῦτα αἰσθήματα ἐννοοῦμεν ὑπάρχοντα εἴς τινας τῶν ἠπειρωτικῶν ἡμῶν γειτόνων, οἵτινες ἀπολαύουσι τῆς ὑπολήψεως ὡς ἀποτελοῦντες οὐσιωδῶς στρατιωτικὸν ἔθνος· ἡμεῖς ὅμως, οἱ ὄντες ἐμπορικὸς λαὸς, δὲν ἔπρεπεν, ὡς φαίνεται, νὰ ἐνδιαφερώμεθα τοσοῦτον εἰς τὰ τοῦ πολέμου καὶ τὰ παρεπόμενα τούτου. Ὀφείλομεν τοὐναντίον νὰ χαίρωμεν βλέποντες ἔθνη καὶ οἰκογενείας εὐημεροῦσας δι' ἐντίμου βιομηχανίας. Καὶ, πραγματικῶς, ἐνίοτε ἐνφέρομεν τοιαύτην γνώμην, προστιθεμένου πάντοτε τοῦ ὅτι ὁ θέλων τὴν εἰρήνην ὀφείλει νὰ ἦναι ἕτοιμος εἰς πόλεμον. Πρεπόντως δὲ ἐνφέρεται ἡ ἀλήθεια αὕτη παρὰ τόσον μεγάλου ἔθνους, οἷον ἡ Ἀγγλία. Τῆς θαλασσοκράτορος αὐτῆς τὸ μὲν ἐμπορικὸν ναυτικὸν διαπλέει πάντα ὠκεανὸν διαθρέχοντα τὰς ἀπτὰς τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, οἱ δὲ κεραυνοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἀείποτε ἵστανται ἕτοιμοι νὰ ἐξερεύγωνται τὸ πῦρ αὐτῶν κατὰ παντὸς κωλύοντος τὸ ἑαυτῆς ἐμπόριον. Ἑπόμενον ἄρα ἦτο ἕνεκα τῆς περιβλέπτου ταύτης θέσεως τῆς κραταιοτέρας ἐμπορικῆς δυνάμεως ἐν τῇ οἰκουμένῃ, ἥτις, ἐν ᾧ διὰ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς πολιτίζει τὰ διάφορα ἔθνη τῆς γῆς, προστατεύει ταὐτοχρόνως τὰ δίκαια τῶν ἐμπόρων αὐτῆς, καὶ ἐνισχύει τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας διὰ τῶν μεγαλητέρων ναυτικῶν δυνάμεων, ἐξ ὅσων ποτὲ